

וְאַבְדָּל אֶתְכֶם מִןְהָעֵמִים לְהִזְוֹת
רַיִן כְּ וְאִישׁ אוֹ-אֲשֶׁר בִּידֵיהֶת
בְּהָם אָב אוֹ יְדֻעַּנִי מֹות יִמְתֹה
בְּאָבִן יִרְגַּמּוּ אֶתְכֶם דְּמִימָם בָּם :

ה'ז

חטף נזק (בגדיים) ו**חטף נזק** (בבגדים). ב*חטף נזק* (בגדיים) מושג שהנשא החטף נזק (בבגדים) מושג שהנשא החטף נזק (בבגדים)

יהל אור

(פט) למעלה י"ט נ"ה, עיין כימורי זס: (ז) כי למעלה טס, ואולי פנקנה כי היה הנמלה בכלטוף יותר י"ט נ"ה כתוב רק הזרקה, ולמעלה כפ' ו' צימל פונס מן הוכרים: חמלת פרשת קדושים בולם, וכלהן יכימל פונס צייד: (נ"ה) ופי' בה' ז"ל

מקורי רשי

מנחת יהודה

געל האיסטר : (ט) הדין כן :

אונקלים

זיכרנא נא אמר

כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה אָמַר אֵלָיו אֶל-אַבְרָהָם בְּנֵי אֶחָד תְּהִירֵךְ כִּי לֹא תְּפִלֵּשׂ

רשות

אָבִן עֹזֶרֶא
א אמר אל הכהנים. אחר שהזיהיר ישראל לכהן גדוליס על הקטניש (ה) א: ובני אהרן בכללים להיוותם קדושים (ה) הוהיר בני אהרן שם חייבים להשטר מדברים אחרים, בעבור שם משרותי ה', ויתכן להיות פ', ואמרת אל הכהנים כל הפרשה הנזכרת (ג) כי התורה בידם (ג): ואמרת אליהם. טעמי המצוות שם חייבים יהל אור

(ה) ה'ח' ו"ג ינחל טעם כמויות : (ב) פ' קלותיס : (ג) ו'ס יזרו מ'ת העס :

מקורי רשי

שנהת יהודה

⁶⁾ פ"י אפוא אל הכהנים ותתזרר ותאטר להם שיהיו א) סלמא ועין ינמות קיד"ל ט', ילקוט מלכ"ז, כט"ז;

וְאָמָרְתָּ אֶלְهָם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטְמֵא בְּעַמּוֹ : בְּכֵי אִם־לִשְׁאַרְזָהָרְבָּן אָלְיוֹ לְאָמַר וְלֹא בְּאָבִיו וְלֹבֶןּוֹ וְלֹבֶתּוֹ וְלֹא חַיּוֹ : גַּד וְלֹא חֲתֻנוֹ הַבְּתוּלָה הַקָּרוֹבָה אָלְיוֹ אָשָׁר לֹא דָרְיוֹתָה

אבן עזרא

(א) לשטרם לבגד (ד) (א) לנפש. הוא הטעת (א):
 סלת יטמא. מבני התפעל (ו) ודגשנות
 הטיה להתבלע התיו (ז) וטעם בעמיו.
 בני אהרן. ולא נמות הלאן (ד): לא
 בכל ישראל שם עמיו (ח): ב כי אם
 יטמא בעמיו. צטו טמת כתך
 טמיו (ג) ילו מטה מלוח (ה): (ב) כי אם
 פירשו בטו איש אל כל שאר בשרו
 לשארו הקרוב אליו. היה נראה לנו כי
 (למעלה זה) שם כלל (ט) (ב) ואחר בן
 פרט לאמו ולאביו, וטעם בעל בעמיו שלא
 (ג) הקרובה. לרבות האם הלאוסה (ז), וכאשר ראיינו
 אשר לא הייתה לאיש. למטה לאשתו (ט)
 שהעתיקו רבותינו כי יטמא לאשתו (ט)
 ושמתו ושארו בדרך אנטבחה (י) באשר פירשתי בטלה לעם נכרי (שנות בא ח) (י),
 יאמרו, כי פ"י בעל נדול שהעם ברשותו, בטו בעליו אין עמו (שנות כב יג) (י)
 בטל הפי' הריאון (יל'), וטעם להזכיר אמו קודם האב, כי הזכר חי יותר מהנקבה
 ברוב (טו): ג הkraine אלהו. להיותה אחותו טאב ואם (טו), והנה לא יטמא

קרני אור

(א) והרטב"ן הצעיג עליו צוק, וכמכו טלייו כוכן, וימסת
 שטעס למור כמו דנור, וכן יימר נמקומות
 סרכס, דבר מל נכי ולחמת ליליס, וכוך מלמר נפלקיות
 מלסר ילקס לטוסיר לכס ממול, מו למומר צענן, מו
 בכניין: (ז) תי"ז כתפעל טבה ז"ל יתעמל ופי' נג
 לטמה עליו: (ח) וכן פ"י הראוב"ס כפ' ה'ב', לנפק
 הנמלן נטמיו לה יטמל, ופי' הרמאנמ"ן דעתו
 וכמסטור לנפק מישאלן טבן עמיו טמן פכוניכים

(ט) לאן כפ' כתוב למור ולמרת: (כ) הו גוף כתוב
 וכ"ה דרכ' כתוב, טלה המכוון על גוף המת יתמל על
 גרבוג נפק מת וכן תיוכ"ע: (ז) ודנט המ"ס לסימן
 בכניין: (ז) תי"ז כתפעל טבה ז"ל יתעמל ופי' נג
 לטמה עליו: (ח) וכן פ"י הראוב"ס כפ' ה'ב', לנפק
 הנמלן נטמיו לה יטמל, ופי' הרמאנמ"ן דעתו
 מטמlein נמכל המת, ומלו למלר עמו כי נמאמט כתוב:
 (ט) לקרכיניס: (ז) ופי' צעל מחה: (ז) וכ"ה פסקות כתוב:
 (ט) סמיכת דבורי רוזל להכתוב לרעה ונזכר: (ז) מלה "ולמרת"
 חיינו מושב על רוזל כי רוזל לו למזרו כן, ומושב על המפרטים למזרו כן, וכן ת"ה, וכן פ"י
 החרוני למפרטים הרמאנמ"ן ורנ"ח ורעד"ט וטעם געל נטמיו כמו מכעלן יהודך, מלון בעליו חיין טמו
 (ט) טמות כב יג יתמל לו יטמל הנכלד בטמו להחל מת כבודו: (יל') טלה נפרע געל יטמה הנעל נחצתו:
 (טו) לפי פסקות הפטני קו יתמל נוכר מגנננה: (טו) וסימן קרכינה חליו יותר, שכן למזר הקרכינה חליו:

מנחות יהודית

נוהרים נט על התקנים: (כ) באיזו אופן שייתה: (ג) חזית
 שיש לו קוביין: (ז) שאין לו קוביין: (ט) וכן פ"י הרשב"ט
 (כ"ב ק"ט, ב', וק"א ב'), פרוכתיב והיו לבשר אחד
 (ברא' ב' ב"ז), וכתיב נמי שרחה כסותה חונתה לא
 ירע (שנות כ"א, י'), וכ"ה בשאלות דרב אחאי ריש
 פ' אסחד ועיין בבלי יקר שהביא הטעם טרשת קרוא לאשוח
 שררו, ומה שהקדימה קדרם אבי ואטו: (ז) שהחיא עדין
 קרובה לו, ושלא נאמר שהיתה לאיש ע"י קדרון, והו
 דעת ר' ר' ור' יהודה, אבל אינה הולכה, וכן כתוב בבעל
 הזכרון שואר"ף וכל הפסיקות פסקו שאינו מטה לאחותו אrosis, אבל סיטה הוא לאחותו
 שנתרשה מן האידוטין, וילפין לה מהקרובה לרבות הארוסה שנתרשה, וכן הביאו הר"ט במו"ל, וכ"ה (ילקוט
 תרכ"ז) לרבות אrosis שעתנרטה: (ז) שאינה ר' ר' בבית קידושין, אלא היתה משכוב:
 ועיין

?הו על מית לא
 יסתהב בעמיה: (ט) אהון
 זקריביה דקריב פיה
 לאסיה ולאבויו ולבירה
 וברתיה ולאחותה:
 ג לאחותה בתו?טא
 דקריבא פיה די לא הות

ריש'

בני אהרן. יכול חלשים פ"ל הכהנים ב):
 בני אהרן. אף נעל מומין במשמע (ט): (ט)
 בני אהרן. ולא נמות הלאן (ט): לא
 בכל ישראל שם עמיו (ט): ב כי אם
 יטמא בעמיו. צטו טמת כתך
 טמיו (ט) ילו מטה מלוח (ט): (ט) כי אם
 פרט לאמו ולאביו, וטעם בעל בעמיו שלא
 (ג) הקרובה. לרבות האם הלאוסה (ז), וכאשר ראיינו
 אשר לא הייתה לאיש. למטה לאשתו (ט)
 שהעתיקו רבותינו כי יטמא לאשתו (ט)
 ושמתו ושארו בדרך אנטבחה (י) באשר פירשתי בטלה לעם נכרי (שנות בא ח) (י),
 יאמרו, כי פ"י בעל נדול שהעם ברשותו, בטו בעליו אין עמו (שנות כב יג) (י)
 בטל הפי' הריאון (יל'), וטעם להזכיר אמו קודם האב, כי הזכר חי יותר מהנקבה
 ברוב (טו): ג הkraine אלהו. להיותה אחותו טאב ואם (טו), והנה לא יטמא

יהל אור

(ט) לאן כפ' כתוב למור ולמרת: (כ) הו גוף כתוב
 וכ"ה דרכ' כתוב, טלה המכוון על גוף המת יתמל על
 גרבוג נפק מת וכן תיוכ"ע: (ז) ודנט המ"ס לסימן
 בכניין: (ז) תי"ז כתפעל טבה ז"ל יתעמל ופי' נג
 לטמה עליו: (ח) וכן פ"י הראוב"ס כפ' ה'ב', לנפק
 הנמלן נטמיו לה יטמל, ופי' הרמאנמ"ן דעתו
 מטמlein נמכל המת, ומלו למלר עמו כי נמאמט כתוב:
 (ט) לקרכיניס: (ז) ופי' צעל מחה: (ז) וכ"ה פסקות כתוב:
 (ט) סמיכת דבורי רוזל להכתוב לרעה ונזכר: (ז) מלה "ולמרת"
 חיינו מושב על רוזל כי רוזל לו למזרו כן, ומושב על המפרטים למזרו כן, וכן ת"ה, וכן פ"י
 החרוני למפרטים הרמאנמ"ן ורנ"ח ורעד"ט וטעם געל נטמיו כמו מכעלן יהודך, מלון בעליו חיין טמו
 (ט) טמות כב יג יתמל לו יטמל הנכלד בטמו להחל מת כבודו: (יל') טלה נפרע געל יטמה הנעל נחצתו:
 (טו) לפי פסקות הפטני קו יתמל נוכר מגנננה: (טו) וסימן קרכינה חליו יותר, שכן למזר הקרכינה חליו:

מחורי רישי

(ט) סמלה, ט' וטס, ילקוט טס, טס: (ט) סמלה, ט'
 וטס, ילקוט טס: (ט) סמלה, קדוטין ל'ס ב', סופס
 כ"ג ב', ט' וטס, ילקוט טס, טס: (ט) סמלה וטס
 נויר ט' ט' ירוטלמי נויר פ"ז ס"ל ילקוט תלכ"ז טס:
 (ז) סמלה, ב"ב ק"ט ב' וק"י ט' ב' יגמות כ"ב ב' ג' ב'
 מלוט הנגס טס, ט' וטס, ילקוט טס טס טס: (ז) סמלה
 יגמות ט' ט' ירוטלמי יגמות פ"ז כ"ז פ"ז טס:
 (ט) ט' ירוטלמי יגמות פ"ז כ"ז פ"ז טס, ט' וטס

אונקלום

אֲיַשׁ לֹהֶת יִטְמָא: דְּלֹא יִטְמָא בַּעַל
בְּעֵמִיו לְהַחֲקֹן: הַלֹּא יִקְרַת הַקְּרָתָה
בְּרָאשָׁם וּפְאַתְּ זָקָנֶם לֹא יִגְלַחֵן
וּבְבִשְׂרָם לֹא יִשְׁדַּטוּ שְׁרָטָת:

רשות

לה יטמא. מלוּכָה (ר) לא יטמא
בעל בעמיו להחלו. אך יטמא נחצטו
פסולך ברוח מחולל כה בנוודה טמו (ט)
וכן פסונו כל מקלח לו יטמא כמל כשלו
בנוד שיה כתוך עמיו טיס לה קוברין
טהינה מת מלאה וכחיזה של מלטה כלתו
שטייה להחלו להתחלל בו מכוונתו (ט):
(ה) לא יקרחו קרחה. על מת י') וכלו
הה ישלחל הוזלו על קר יא) הלו נפי^ו
סגוליאל בישרחלzin עיניכם יב) יכול לו
ילמדו ישלחן מככניות גנולה שוה נحمل
מה כהן כל קרחן אף להן כל קרחן
על מת אף כהן על מת יד): ופאת זקנם
תשנית טו) יכול לקטו כמלךו ורכינו יג)
דבל הקורי גלוּח ויס צו השחתה וחלו
לפי סגוליאל בישרחל וסלע לנפש לו תפנו יז)
חרחת תיל לו ישרטו שרעת למייב על כל
דרות שיה לו לכתוב לו ישרטו והני
על כרחות יקרים ב"ד בכך יג) יט):

יהל אור

הדגש במלואה על נ"ז הנטען למחמתם: (כ) בכתוב
 (למקרה יט כז) זהו מל כמהת, וכן פ"י סס
 צבוס מהרייס, ומין כן דעת חז"ל: (כט) וזה זס
 דבר כמו שרט: (ככ) למקרה יט כמה וככנייס
 ככלנו בכלל ישרוגן: (כג) ונדריך וטטעס הוועירס"
 כמהן וככנייס:

מקורי רישי

ילקוט תלכ"ז, פס"ז : ז) ספורה ונטיס ק', ה' סועס ג' מ'
סמנהות כ"ד פס"ז, ס' וסקיר ילקוט סס לפס"ז :
(ט) ספורה, יבמות כ"ב ב', ז', ב', ב', זטנות מ"ל, נויל
מ"ג ה', מיזב"ע, ילקוט סס לפס"ז : י) ספורה, פס"ז :
יא) ספורה, קלוטין ל"ז ה', מכות כ', ה', פס"ז :
יב) דבורי י"ד ה' : יג) דבורי י"ד ה' : יד) מכות כ',
ה', ילקוט חרכ"ט, לפס"ז : טז) נמלכת י"ט, כ"ז :
טז) מכות כ"ה, ה' הדוזין ל"ה ב', מיר ה', ב' כ"ט
כ' : יז) נמלכת י"ט, כ"ט : יה) ספורה, מכות כ', ב'.

三

אבן עזרא סב' טעמים

בעל בעטו בכהנים או בישראל חוץ טהנוזרים (ז) : ד להחולו . דנסות הלמיד להתבלע אחר (יח) , והוא שם הפעל מבני נעל (יט) : ה לא יקרחה קרחה בראשם . על המת : ופאת זקן . על המת בטנהן טקיוטה בארץ כשרדים , ותנה התבדר פ"י את פאת ז肯ך (כ) : וטעם שרטה . אפילו אחית . (כג) ובבר גודרו ישראל על אלה (כג) וטעם הזחים (כג) כי ראש סוקחה ז肯 סנולה ובשר שרוט לא ישמש לפני השם : ג ולא יחללו שם אליהם . פ"י , כי את יכול חייך טל כל הרכס י) מיל ברכס יה כהן קלח ונחמל לכלן בישול קלח ג' במאמן כל מקוס סיקלח ברכס ומם לכלן לא יגלחו . לפי ענומל בישול נח לcker נחמל נח יגלו שחיינו מייב חולון ט טעל ט) : ובעשרם לא ישרתו שרטה . יכול שרט מהש שליטות נח יכח חייב חולון טלייטה וטליטה יה) סתיכב או יטילס כי יולדע טקיין שרטם : (ו) קדשים יהיו יהל (ז) פי' נס יטמך כמל היינו הכהן כטמי הפילו ככהנים תונ מגזளיס למעלה , וכס השעה , סולר (ז) לסתו) והטה המפורטים , וכטלה זהה הנטה המפריען (הנרת יקל מכתב ו') : (יח) וכנה"ז הנו "קהלת" פי' למ"ד החרת , כי אין "לכחלו" כי סלשו חלן : (יט) וכוך מקור מנין נפלו , וירא ה"ג תחת

טנחת יהודה

ח) ועין נoir פ"ג א', שם מכוון שהחומרה זאת מחלתו;
 ט) ומשמע מלהן להחולו קא דריש, ועין בראים סח
 מהעיר ע"ז: י) אלא על בין העתים בלבד: יט) לרבות את
 כל הראש: יכ) מלקט כעין תלמידים קטנים, ועין קרושין
 בהם השער, ורהיינן בעין מטפירים קטנים, ועין קרושין
 ל"ה ב' ד"ה מלקט, ושבת ט"ח ב' זנ"ח ב', ריש"י ד"ח,
 אוומל של רהיינן, וכן פ"ר ריש"ז (ישעה פ"ד י"ג) על הפה
 יעשה במקצתו ותחליק ברהיינן אוומל, וכן תיזוב"ע שם
 באיזמיליא, ועין רל"ק שם שכתב, ואלו הכלים
 עשוין כמו איזוטלים: יג) ידיך מתיקת יהו,

אונקלוס

ד אֲלֹהָהֶן אֱלֹהִי יְתִ
קַרְבָּנֵא דִי קַרְבָּן
אֲלֹהָהֶן אַינְנָן מַקְרִיבֵין
וַיְהִי קָדְשֵׁין: אַחֲתָא
מַטְעִיא וַמְחַלְּא לֹא
יַסְבוּן וַאַחֲתָא דַמְתָרְבָּא
מַפְעַלָּה לֹא יַסְבוּן אֱלֹהִי
קַרְבָּנֵא קָדְםָא לְאֵלָהִיהָ
ח וַתְקָדְשֵׁינִיהָ אֱלֹהִי יְתִ
קַרְבָּנֵא אֲלֹהָהֶן הַיְאָמְקָרִיב
קָדְשֵׁי הַיְהָדָה לֹא אֱלֹהִי קָדְשֵׁי
אָנָא יְיָ מַקְדְּשָׁבָון: ט וַבְתִּ
גָּבָר בְּהָן אֱלֹהִי תְתַחֵל

וַיָּקֹרֶא כָא אָמוֹר

כְבָ 203
**שְׁם אֱלֹהִים כִּי אַתְּ-אָשֵׁי יְהֹהָ
לְחַם אֱלֹהִים הֵם מַקְרִיבָם וְהַיְ
קָדְשָׁ: אָשָׁה זְנָה וְחַלְלָה לֹא יַקְרֹב
וְאָשָׁה גְּרוּשָׁה מַאֲיָשָׁה לֹא יַקְרֹב
כִּי-קָדְשָׁ הָוָא לְאֱלֹהִיו: ח וְקָדְשָׁתָו
כִּי-אַתְּ-לְחַם אֱלֹהִיךְ דָוָא מַקְרִיב
קָדְשָׁ יְהָדָה כִּי-קָדְשָׁ אָנָי יְהֹהָ
מַקְדְּשָׁבָם: ט וַבְתִּ אִישׁ בְּהָן כִּי**

אבן עוזרא

אָשִׁי הֵי (כד): ז אָשָׁה זְנָה. לֹא מַצְאָנוּ
עַל הַדָּרֶךְ הַפְּשָׁט בְּכָל הַמִּקְרָא זְנָה כִּי
בְּסִשְׁטוּה (כל), נִסְכָּן וַיְתַנוּ אֶת הַיְלָד בְּזָוֹנָה
(יוֹאֵל ד' נ') בְּאֵשֶׁר סִירְשָׁתוֹ (כו) [ג]:
וְחַלְלָה. שָׁאֵנָה סְפָרָסָתָן צָוֹנָה (כו), וְלֹפִי
הַפְּשָׁט הִיָּה נְرָאָה טְדָבְרִי יְחֻקָּל, כִּי
אַלְמָנוֹת כְּהֵן טָוֹתָרוֹת לְכָהָנִים (כח) לְכָנָן
דְּבָרִי הַקְּבָּלה הָוָא הַגְּבוּן (כט): ח וְקָדְשָׁתָו:
בְּטָחָשָׁבָה וּבְדָבָר (ל): לְחַם אֱלֹהִיךְ . מַאֲכָל
שַׁהְוָא קָרְבָּ לְשָׁם (לו): אָנָי הֵי מַקְדְּשָׁבָם.
בְּלָכְם (לכ): ט כִּי תְּחַל. לְרִדְעָת רַבִּים
(ט) כִּי תְּחַל לְזָנוֹת. כַּתְמַחְלֵל עַל יְהִי

קרני אוֹר

[ג] וְעַמְתָּ חַלְלָ סְגָנָלָלָל נְעַמְלָלָ לְסָמוֹר עַיִן (יִגְּמֹת סָמָ
חַלְלָל פ'): (כה) הַמִּפְּרָת עַלְמָה לְזָנוֹת, וְלֹרֶג צָהָלָסָס
הָוָא צָוָה תְּחַת צָעַלָּה, וְזָנוֹנָה נְכָרִית: (כו) וְכָנָן פִּי
סָס הַמ' זָלָלָ נְמָהָרָזָה, צָעַבָּרָזָה: (כו) סְגָנָלָלָל
שָׂעִילָ טָפָקָמָלָסָס כָּמוֹתָרָלָל עַל כָּמָלָסָס כָּמָלָסָס:
עַיִי כִּיְתָה לְהָלָל מִן כְּפָפָולִים לְכָהָגָה: (כח) סְלָמָר (יקו', מְד כט) וְהַלְמָנָה וְגַרְוָסָה לְהָלָל לְאַסְלָס
כִּי לְהָלָל נְחַולָת מְזָרָע נִתְּהָרָל, וְהַלְמָנָה הַפְּרָתָה תְּכִיסָה
צְיוּכָלָו לְיִקְרָם הַלְמָנָהוּ בְּלָכְהָן: (כט) כָּנוּ פִּי רַזְלָל (קָדוֹסָין עַה כ): "מְכָן יְקָמוּ, מְסָלָר כָּהָנִים יְקָמוּ"
פִּי מְסָלָר כָּהָנִים סָלִינוּ כָּהָג יְקָמוּ מְוֹתָסָ וְסָס הַבְּלִיּוֹתִים כְּהַלְמָנָה, וְכָנָן חַוְּכָעָס סָס, וְלֹפִזְ
רִישָׁל כָּהָג וְסִיפָּל כָּהָן הַדִּוּזָק: (לו) נְכָוג כָּוָה כָּהָן: (לו) מְגָל כָּהָן

טְנַחַת יְהֹוָה

טְמָה שְׁלָא כְּתָב קָדוֹשִׁים הַט: י) הַס הַעֲרוֹת שְׁכָא כְּפָ
בָּא) סְפָרָל קְדוֹטִין עַז, מ' יְלָקּוּת תְּרָכָט: כב) סְפָרָל
קְדוֹטִין טָס: כג) קְדוֹטִין טָס: כד) סְפָרָל יְכָסָות פְּסָמָ ב
ס', וְהַכְּרִיר יְלָקּוּת תְּרָכָט: כה) סְפָרָל, כְּוֹיָוָת יְסָבָד ב'
נְרָה מְסָטָב' ב' דְּרָה "מְהָ לְאַלְמָנָה" וְתָסָ
גַּעֲנָן גַּעֲנָן מְוֹקָדָס ב' מְוֹקָדָס: פט ט' נְקָוָת ט' סָבָד, יְלָקּוּת טָס:
ב) סְפָרָל, יְנָמוֹת ס' ב' וְעַיִן רַטְס' טָס דִּסְס' וְעַגְנָצָלָס':
אַחֲרִי, כָּנוּן שְׁבָא עַלְיָה אַחֲרִיה אוֹ אַבְיָה אוֹ בְּנָה: ס'ו) וְנָתָן
אוֹ טְמָאָר אַיִנָּם בְּחִיבָּרִיתָה, אַבְלָ אַסְטוּרָם אַיסְטוּרָלָא:
ט) עַיִן תְּסִפְתָּ יְכָסָות ט' ב', ד'ה "מְהָ לְאַלְמָנָה" וְתָסָ
נְרָה מְסָטָב' ב' מְוֹקָדָס ב' מְוֹקָדָס: ח) עַיִן בְּרָעָב' (יְבָמָת
חַתְּוִי"ט פ"ב דִּיבְמָתָט מ"ד, דְהָא דְשָׁנָה בְּכָתָה סְקוּמָתָה שְׁמָנָה שְׁמָנָה שְׁמָנָה שְׁמָנָה שְׁמָנָה שְׁמָנָה שְׁמָנָה שְׁמָנָה
אַלְאָ אַשְׁנִירָת לְיִשְׁנָא נְיָהו: י'ה) פִּי שְׁאָחָת טְנַחַת סְקוּמָתָה בְּדָבְרִים שְׁהָן טָן הַתּוֹרָה, לְאוֹ בְּרוֹקָא הָאָ
בְּהָן דְּהִיטָּשׁ שְׁבָא עַל הַזָּוָה עַשְׂאָה חַלְלָה, וְכָנָן כְּהַלְלָה, כָּנוּן
אַיְן לְיָא זְרָעָו שְׁהָאָה טְחַלְלָה, וְכָנָן כְּהַלְלָה עַשְׂאָה חַלְלָה וְכָנָן אַסְטוּרָם (סְפָרָא) וְלֹא יְהָלָל, וְדָעָ
שְׁבָרָה עַבְרָה לְאָכְיָש (חוּכְרָוָן) וְעַיִן יְרוֹשָׁלָמִי פְּגָג דְּסָוָתָה הָז: י'ט) עַיִן תּוֹסָ' חַוְּלִין פְּזָא א', ד'ה עַמְּשִׁיטָה
ר'ג

ריש'

(ז) זְנָה. סְגָנָלָלָ סְלָמָוָל סְלָמָוָל סְלָמָוָל
לְכָנָן חִיכִי כְּלִימָות ד) הוּ נְמִין הוּ
מְמֻול ט) כִּי: חַלְלָה. סְגָנָלָסָס מְמֻול
הַפְּסָולִים אֲנָכָסָס ט) כָּא) כָּגָן כָּתָהָלָמָס
מְכָהָן גָּדוֹל הוּ בָּתָגָסָס (וְמְלָוָה) יְוָי מְכָהָן
סְלָזָוָט כָּב) וְכָנָתָהָלָלָסָס מְכָהָן כָּסָסָס עַל
יְדִי כִּיְתָה לְחָדָם מְסָולִין לְכָהָנוֹת יְמ) בָּג):
לְגָלָסָס כָּלָקָסָס וְיְסָלָס עַד סְגָרָסָס בָּרָד): קָדְשָׁ
יְהָיָה לְרָ. נְכָוג כָּוָה קָדְשָׁס לְפָטוֹת רְלָעָזָן
כָּל דָּכָר וְלָכָר לְהָלָזָן כְּמָעוֹדָה יְט) כָּה):
יְהָל אָוֹר

מקורי ר'ש'

(כד) כִּי מִפְנֵי סְמָקְרִינִיס מַתְּמִינִי פ', וַיְקִיחָה כָּוָה
חַלְלָל פ': (כה) הַמִּפְּרָת עַלְמָה לְזָנוֹת, וְלֹרֶג צָהָלָסָס
הָוָא צָוָה תְּחַת צָעַלָּה, וְזָנוֹנָה נְכָרִית: (כו) וְכָנָן פִּי
סָס הַמ' זָלָלָלָ נְמָהָרָזָה, צָעַבָּרָזָה: (כו) סְגָנָלָלָל
שָׂעִילָ טָפָקָמָלָסָס כָּמוֹתָרָלָל עַל כָּמָלָסָס כָּמָלָסָס:
עַיִי כִּיְתָה לְהָלָל מִן כְּפָפָולִים לְכָהָגָה: (כח) סְלָמָר (יקו', מְד כט) וְהַלְמָנָה וְגַרְוָסָה לְהָלָל לְאַסְלָס
כִּי לְהָלָל נְחַולָת מְזָרָע נִתְּהָרָל, וְהַלְמָנָה הַפְּרָתָה תְּכִיסָה
צְיוּכָלָו לְיִקְרָם הַלְמָנָהוּ בְּלָכְהָן: (כט) כָּנוּ פִּי רַזְלָל (קָדוֹסָין עַה כ): "מְכָן יְקָמוּ, מְסָלָר כָּהָנִים יְקָמוּ"
פִּי מְסָלָר כָּהָנִים סָלִינוּ כָּהָג יְקָמוּ מְוֹתָסָ וְסָס הַבְּלִיּוֹתִים כְּהַלְמָנָה, וְכָנָן חַוְּכָעָס סָס, וְלֹפִזְ
רִישָׁל כָּהָג וְסִיפָּל כָּהָן הַדִּוּזָק: (לו) נְכָוג כָּוָה כָּהָן: (לו) מְגָל כָּהָן

לְמַטָּעִי מִקְדֹּשֶׁת אֲבוֹהָה
חֵיא מִתְחָלָא בְּנוֹרָא
פְּתֻוקָּד : י' וְכֵה נָא
לִירְטָבָא מַאֲחֹתִי דִּי
יְתַרְקָעַל רִישִׁיה מִשְׁחָא
דְּרֻבּוֹתָא וְדִיקָּרְבָּא יִתְ
קוּרְבָּנִיה לְמַלְבִּישׁ יִתְ
לְבָוּשִׁיא יִתְ רִישִׁיה לְאָ
יְרָבִי פְּרוּעַ וְלְבָוּשָׂוְהִ לְאָ
יְבָזָע : יָא וְעַל כָּל נְפִשְׁתָּ
מִתָּא לֹא יִיעַל לְאֲבוֹהִ

תִּתְלַזֵּנוּת אֶת-אָבִיךְ וְהִיא מִתְלַזֵּת
בְּאַשׁ תְּשַׂרְפָּה : ס . וְהַפְּנֵן הַגְּדוֹלָה
מְאֹהָיו אֲשֶׁר-יַוְצֵק עַל-רַאשׁוֹ | שָׁמָן
הַמְּשֻׁחָה וּמְלָא אֶת-יָדָו לְלַבְשׁ אֶת-
הַבְּגָדִים אֶת-יַרְאָשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ
וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם : ז . וְעַל כָּל-
נְפִישָׁת מַת לֹא יִבָּא לְאָבִיו וּלְאָמוֹ

ר' שמי

ונאות סגיימה כה זיקת בועל (כ) זונתך מה
מן שלוטין הוא מן הנטוחין (כו). ולבעתינו
נחלהו בלבך (ה) וככל מודיס טהור לבך
הכטוב בפניך: את אביה היא מחללת.
חלה ונזתה חת כבודו טהומלייט מלוי חרוץ
טווילד חרוץ טו גדל (ה) (כו): (ו) לא
יפרע. נה יגאל פלע ען חבל וחויזו
גידול פלע יותל מסלדים יוס (ח): (ו) ועל
כל נפשות מות. נחאל קמת (ג): נפשות
מות. לכיה לכיה דס מן כמת קמטע
נחאל (ג) (ט): לאביו ולאמו לא יטמא.
נה כה חלאה להטייל לו מות מלוכה (ה) (ו):
בו ועשיר יענה עוזת (טשי) ייח (ג) (ו)

אחל תת (דכרי' ב כה) היעפ"י שסנייכס מפעלי הצלל) :
 ז" (מ) נ"כ צויריו, וכתב בה' ו"ל טס, גס קוח טס
 כפוטל להפרים כינויו הטעמי (פי' בין מה שראה
 מעין חילול, ומה שראה מטעין החהלה) : (מיה) וכ"ה
 (ספרה, סנדל' נט, ב) וכן פ"ר רס"ז ו"ל : (מכ) מ"כ
 כחודג זה קידישה, וכט כהמורות למעלה טז ד :
 (מנ) עיין הוריות (יב ב רמב"ס ה' כיחת מקדש פ"ה
 י) : (מד) חסר מלת גוף, כי לחרי ענפאות נזון
 נקבות רכבות והיל"ל מחות, נה מות נלי"ז ויונגר כי
 חסר מלת גוף, וגוף קוח ל"ז : (מכ) לודס מות,
 ועין (ברא' כט ג וככיהורי טס) : (מו) פ"ר דכרי'

מקורי רשי

ב) טהור, זרעת ר"ע שם שטמא: ג) כין שאבד כל גנטשות רכנן (נסנהר' ד' א') נפשת בחריב שמי' דוקא אם בא זים טהור, זרעת ר"ע שם שטמא: ה) סנכל' כ"ב, מ' לס"ז, מדיס מגדה ילקוט תרי"ל פס"ז: בח) סליל', סנכל' כב ב', חנונית י"ז מ' : בט) סליל', כויל נ"ד מ' , מ"ט כ' , כ"ג ב' , קוילין ע"ב מ' , סנכל' ל' מ' , לס"ז : ל) סליל', ופיין כויל מ"ז ב' , ילקוט תריל"ה :

אבן עזרא
פנורמת תחילת (לג) ולפי דעתו מילשון
חלול (לד) רק הוא מהبنيין הכבד הנוסף,
כמוני לא יוכל דבריו (בטדי' ל, נ) (לט) ועל
שני הפירושים (לו) הטלה היא מפעלי
הכפל (לו) רק היא זרה (למ). ויתכן
שתהיה זרה החל נס תחל, שלא יתערבו
עם טעם תחל, בעבור להיות התיאז כמושע
בקטץ קטן (לט), וכן לבלי תחל (יחז'
כ ט) (מ): ובת בתן. אם חללה עצמה
בזנות, בעבור שחיללה לבן אביה: באש
תשרפ. בעולה או ארומה (מג): י' את
הבנדים. והם בנדי קדרש (מכ): את ראשו
לא יפרע ובנדיו לא יפרעם. טזה הכתוב
NELTOD טה שהעתיקו חז"ל במשפט האבלות (מנ):
יא וען כל נפשה טה לא יבא. נוף טה
ובגוט חפר (מכ) כי טה שם התאר (מכ) ו

יהל אור

(לנ) שתחילה לנונות, ולפ"ז כי רמי לכוון מהל בקמן כתיזו: (לד) מעין הלוול ומסלסו, וכיוון תמורת הקדש, וכן ת"ה וכן פי' רס"י ו"ל: (לה) וכן מגניין הפעיל, והתייזו רמי לסתה כמו לה יהל לברו, ווירוי כתיזו מוקוס פטה: (לו) חס גומ ^ר מלעון תחילת לו מלעון הלוול: (לו) צארשו הלוול: (לא) כי תיזו מיתן נקודה בזילוי תחת הפת"ח: (לט) נזילוי, וכן כתוב חמ' ז"ל (טפה נרורה דב' לט ב) "ודע כי מלה כי תחל לנונות" מנורת חלוול, ט"כ ספרייזו בענרים בינה ובען המלה סבוקה מנורת תחילת (פי' כ"ה כי מעין זה, ז"ל כתיזו בקמן, כמו

אנחת יהודה

ר"ג": כ) זיקח לשון קשירה, וטלבייהם נהוגים (ישע'י ט, י"א) תיוב"ע וטלבייהם זוקין: כל) אם סדרם באירועה או בנסיבות: נבנ) שם היו נהוגין בו חדש נהוגין בו חול: נג) מלה "על" יורה על תוכיות הדבר ופניטיותו, בטוי וחוشبויות על בתייהם (חושע י"א י"א) בתוכם בתייהם, כנה מלה על יורה כאן על הבית וחאהל ע"ש תוכיותם ופניטיותם הטעוף במחיצות (הבו"ק):vr) כ"ה דעת הרביעית מנפש אחד, אבל אם הרביעית דם יצאת שני מ"ט

לא יטמא: יב ומן המקדש לא יצא
ולא יתחל את מקדש אלתו בינו נור
שמנ משחת אלתו עליו אני יהוה:
יג וזה אשה בתוליה יקח:
יד אלמנה ונירושה וחלה זונה את
אלת לא יקח כי אם בתוליה מעמי

אבן עזרא

(יב) ומם המקדש לא יצא. ואכלו בריהה (חבקוק א טז) תחסר שה (מו):
וחמל שמטה (טו) לא יבא. באחל או בבית ששם
המת (מח): וטעם לאביו ולאמו. שהיה
רכומינו סכין גודל מקליב חונן (טו) לב
טזו עליו לכבודם בחיותם ובמותם, ואף כי
וכן מפמונו אף הס מתו מכו ותמו חיינו
לכך נזהם מן המקדש הללו טודל עזולה (כח):
ולא יהל את מקדש. סחינו מחלל
בכך הט עזולה סתירות לו הכתוב כל סכין
קדיות טעדי חונן חלל (ט) לג: (יד) וחלה.
סגולדה מפסולי כהונכה (ט) לד:

נערות (ט) זוקנים (ט) וועלומים (ט)
ובתולים (ט) (ד) ושנות בלהיק שלא יתחל את מקדש
יד אלמנה ונירושה. כלל טבחן או מישרל (ט) (ה):
חדרבך (ט) בטו שמשירח עדר זבולה (חבקוק ג יא) (טכ): וטעם להוספה כי אם
בטלה. (טג) להזכיר עטויי כי הבתול השבואה והמתויהדת אסורה לו (טכ):

קרני אור

(ד) פום סס ברכני, מטוס קויטי ספוג רחס
המלח, וכמרחצ למו שטרות מכל דומס נפטול נטורת
(מח) וכון פ"י רס"י: (מט) סלה יטמל להס: (ט) כ"ה
עגינס וכרייכת קויטיס, ועס וכ מיליגת מרגוז ומטוס, ווּ
(טפלו סנהל' יט ה) דעת ר' יוכלה, ולר"מ יוּגַּ
הפיilo מהר שמטה, ולעתו סמקדוטתו לה ילה פיע"ז:
(טג) וט"ז היתה קלהורה: (טג) וידוע כי ז' ימיס
עין (כ"ה עב כט) ספס סביהם דעת ר' מסק סכין צימר
ימלך מה ידו ולמה יולך מן המקדש כמו טטה הירן
כי כסוף וזכה לך ימלחו נל"ר, וכשיג עליו ותמר וסנה
כו' ימי המלויים דכתיב, ועתה היל מועל תפנו

שכנת ימים, והין מן כאריך להוציאים טוד: (טג) הסת נטיריס כ"ז: (ט) הסת נטיריס
(יטע) נד ו: (טג) כן זוקנים (בריה) לו ג: (טג) יאוכ לימי עלומי (היוז ג נס) עולםיך (יטע) נד ד: (ט)
(טג) וכן יאמר פה נכתוליה נ"ר, ולמ בכנתוליה ל"ז: (טג) סלה נמלחו נל"ר: (טג) פלה נמלחו טפיס ולמ ברזוליס
ולמ והניש ולמ טקמיס: (ט) ומה סכתוב ניחו' מה כב הלמגה מכון יקמו, קול על כן סלירות עין (למענה
מות כט): (טט) טהיל"ל זונה: (טט) ג"ל וילם: (טט) הרוי כנור הושיר וכוונ להס בכנתוליה יקם: (טט) כי הס

ולאמיה לא יסתaab: יב ומנו מקדשא לא יפוק
ולא ייחל ית מקדשא דאליהה ארלי בליל משח
רבות אליהה עלהי אנה י"ז: יג והוא אתחטא
בב תולחא יסב: יד ארטלא ומתרבא
וחלייא מטעיא ית אלין לא יסב אלהין בתולחא

ריש"

(יב) ומם המקדש לא יצא. חיינו סולך
וחמל שמטה (טו) לא יטול מכם למלה
רוכמיינו סכין גודל מקליב חונן (טו) לב
וכן מפמונו אף הס מתו מכו ותמו חיינו
לכך נזהם מן המקדש הללו טודל עזולה (כח):
ולא יהל את מקדש. סחינו מחלל
בכך הט עזולה סתירות לו הכתוב כל סכין
קדיות טעדי חונן חלל (ט) לג: (יד) וחלה.
סגולדה מפסולי כהונכה (ט) לד:

יהל אור

שיות וחמל דכרי: (מו) וט"ז סס כרימה: (מו) וט"ז סס כרימה:
(מח) וכון פ"י רס"י: (מט) סלה יטמל להס: (ט) כ"ה
(טפלו סנהל' יט ה) דעת ר' יוכלה, ולר"מ יוּגַּ
הפיilo מהר שמטה, ולעתו סמקדוטתו לה ילה פיע"ז:
(טג) וט"ז היתה קלהורה: (טג) וידוע כי ז' ימיס
עין (כ"ה עב כט) ספס סביהם דעת ר' מסק סכין צימר
ימלך מה ידו ולמה יולך מן המקדש כמו טטה הירן
כי כסוף וזכה לך ימלחו נל"ר, וכשיג עליו ותמר וסנה
כו' ימי המלויים דכתיב, ועתה היל מועל תפנו

מקורי רישי

(לא) ספלט, מאסל' יט ט', כס"ז, ילקוט סס: לב) טט' נטיריס מה לסת טציז אפ
כ"ג טוחר ליטמא: (טט) כ"ה דעת ר"י (ספרא, טנהדר' י"ח
ל"ל ט', ב"ק ק", ט', טוריות י"כ ב', יומל י"ג
ב', טומת וצחים ל"ט, ילקוט סס, מס"ז: (טט) ספלט:
יעין, הא כיצד חן נכסין והוא נגלה עיר"ש: (טט) עין
בד) ספלט קוזון פ"ז ב':
ובחאים צ"ט א' ברש"י, ובסוק' י"ד ב' ברש"י דה' הא
כחן נחלה': כח) עין ברטב"ז מה שהעיר ע"ז: (טט) הויל והתיר לו שיבוד אונן ולא יצא אחורי מטה, על מה הוא
טוהיז עתה לבב יחל, ויטרש שאינה אורה אלא שלילה, פ" שאיינו מחלל בכך את סקדש אלתו: (ט) כונתו שנולדת
ע"ז ביום פסלי כהונה נתן אלמנה לכחן, ונירושה וחלוזה לכתן תרידוט, ולא שנולדת מאיסורי או פסול

יְקַח אֲשֶׁר : טו וְלֹא יְחַלֵּל זָרָעָן טָמֵיה יִסְבֶּא אֶתְחָא :
בְּעַמְיוֹ כִּי אַנְיִי יְהוָה מֶקְדְּשָׁו : ס' שני טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים שָׂרֵךְ לְאָמֵר :
יְהִבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לְאָמַר אִישׁ מִזְרָעָלְךָ
לְדַרְתָּם אֲשֶׁר יְהִי בָּוּ מָם לֹא
יְקַרְבֵּן לְהַקְרִיב לְחַמְּשָׁה אֱלֹהִיו : יח כ' ב'
כָּל־אִישׁ אֲשֶׂר־בָּו מָם לֹא יְקַרְבֵּן
אִישׁ עֹוֶל אֲוֹפֶתְחָא אוֹחָרָם אֲוֹשְׁרוּעָן :
ט' אֲוֹאִישׁ אֲשֶׂר־יְהִי בָּו שְׁבָר רָגֵל
אוֹשְׁבָר יְדָךְ : כ' אָוְגָבָן אָזְדָּק אָוֹ
תְּבָלָל בְּעִינָנוּ אָוֹגָרָב אָוֹיְלָפָת אָוֹ

רש"י

(טו) ולא יְחַלֵּל זָרָעָן כְּהַהַסְלָמָה מִן
 אֲפָסָלָות וְרַטְוֹ סִימָנָה מִלְּלָן מִדְּין קְדוּמָת
 כְּכָונָה לְהָ) לה : (ז') לְהָם אֱלֹהִיו. מִלְּכָל חַלְפָּו
 כָּל קְשׁוּדָה קְרוּיָה לְחַס כָּמוֹ טַעַד לְמַס לְבָ (לו) :
 (יח) כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בָּו מָם לֹא
 יְקַרְבֵּן. חַיָּו דִין סִיקְרָב כָּמוֹ כְּקָלִיכָּו נְהָ
 לְפָמָתָךְ (לו) : חָרָם. שְׁחוּטָוֹ סְקוּעָדָן סְמִי
 לְעַיְנָיס סְכוּמָל סְתִּיס טְעִינָו כְּלָמָת (לכ') (לה) :
 וְכָנָךְ דָּק . וְהָוָא בְּמִשְׁמָעוֹ לְהִוָּת דָּק קָצָר
 גְּדוּלָה וְעִינָו הַמָּת קְטָנָה הוּא סְקוּוֹמָת לְרוּכָס מְחַכְּלָתָה (גנ) (טט) : (כ) אוֹגָבָן .
 סְוּרְלִילְיוּס (לד) בְּלָעָן סְגָבָנִי עִינָיו טְעָנָן לְרוּק וְסְוָכָב (לה) (טט) : אוֹדָק . סְטִיךְ לֹו
 בְּמַעְיוֹן דָּק סְקוּרָן טְילָע (לו) מָא) : אוֹתָבָלָל . דָּכָל כְּמַכְלָל

יהל אור

משמיו : (ס"ה) סְלָמָה יְסַכֵּב עַמָּס נְסִטָּר : (ס"ו) כָּתוּל עַנְיָן
 הַלּוּיָן כְּגָנְלָיָן פִּי לְקִיחָה כְּגָנְלָמִין : (ס"ו) וְהַוָּמָה מְלָכָל
 הַלְּבָזָן, וְכָנָ פִּי רְסִיזָו : (ס"ח) כִּי סְרוּעָן עַנְיָנוּ רְמָכָב
 מְחַכְּרָיו : (עט) לְטִיס עַכְוָרָן וְאַרְוָן וְכָנָל, וְכָנְדוּתוֹ יְמָנָנוּ

מקורי רש"י

(לה) סְפָלָמָ קְדוּמָן עַזְוָן : (לו) זְנִילָל ס', מ' : (לו) מְלָמָכִי
 ה', ס' : (לה) סְפָלָמָ גְּנוּמָת פְּגָ' ב' יְלָקָוט חַרְלָמָ פָּס'וֹ :
 (טט) עַיְן מִמְמָת יְסָלָם מְוֹת לְפָג' : ט) סְפָלָמָ גְּנוּמָת מְגָ' ב'
 תְּוֹבָע' : מָא) יְסָעָי מ' כ"ב :

שְׁאַקְבָּיו יוֹצֵא לְאַתְּרוֹיו , וּבָה (ספרא) וְכָלְקָוָם שָׁם : (לו) אָוְגָבָן בְּכָרוֹת לְח' ב' , שְׁפָרָשוֹ שָׁם עַל גְּנוּדָה שְׁבָחוֹר שְׁלָעָן :

אבן עזרא

טו וְלֹא יְחַלֵּל זָרָעָן. פִּי אַלְמָנָה גְּנוּשָׁה בְּסִטָּר (ס"ג)
 כִּי אֶת כָּל אֱלֹהָה לֹא יְקַח בְּגָנְלָיָן (ס"ו). וְאַחֲרַ שְׁהַזְּבִּיר
 קְדוּשָׁת הַכְּהָנִים הַחַל לְהַזְּבִּיר הַטּוֹמֵן : י' לְחַמְּ
 אֱלֹהִיו. הָוָא קְרָבָן הַטּוֹבָח (ס"ו) וְאֶלְהָ הַכְּהָנִים
 הַדִּיחָטִים עַל כָּן אָמַר כָּל טַי שְׁהָוָא מְרוּעָ אַהֲרֹן
 הַכָּהָן : י' חָרוּם . הַפְּךָ שְׁרוּעָ (ס"ט) וְהַנָּהָרָוָם
 פְּנַוְרָת חָרָם (ס"ט) : שְׁרוּעָ. מְנוּרָת פְּהַשְׁתְּרָעָ (יְשֻׁעָי)
 כ' (ב) (ע) : ב' אוֹגָבָן . קְרוּב פְּנַוְרָת הָרִים גְּנוּנוּיִם
 (תְּה' סָח' י'ו) וְהַנְּזִין שְׁרָשָׁן, וְהָוָא שֵׁם הַתְּאָרָר (עט) :
 וְכָנָךְ . וְהָוָא בְּמִשְׁמָעוֹ לְהִוָּת דָּק קָצָר

גְּדוּלָה וְעִינָו הַמָּת קְטָנָה הוּא סְקוּוֹמָת לְרוּכָס מְחַכְּלָתָה (גנ)

טט) כָּתוּל עַנְיָן כְּגָנְלָיָן פִּי לְקִיחָה כְּגָנְלָמִין :

הַלּוּיָן, וְכָנָ פִּי רְסִיזָו : (ס"ח) כִּי סְרוּעָן עַנְיָנוּ רְמָכָב
 מְחַכְּרָיו : (עט) לְטִיס עַכְוָרָן וְאַרְוָן וְכָנְדוּתוֹ יְמָנָנוּ

מנחת יהודת

(גנ) רְאֵל שְׁכָנָיו הַזְּכָרִים טּוֹתְרִים לְיִטְפָּא וְלִישָׁא גְּרוּשָׁה וּכְלִ
 כִּיּוֹצֵא בְּזָה (נְח"ז) : (לו) וְאַיְן חִוְטָמוֹ טּוֹכָנוֹ : (לו) בְּסִפְרָא
 "שְׁרוּעָ וְהַשְּׁנַשְׁמַטָּה יְרִיכָי" וְעַיְן הַשְּׁמִיטָה יִתְאַרְךְ הַרְנָל ,
 וּכְהָיָלָקָוט הַרְלָל"א וּבְכָבוֹרוֹת ט' , א' שְׁנַשְׁתְּרַבְּכָה לוֹ יְרִיכָי
 וּסְי' רְשִׁי שְׁאַחַת מִירִיכָוֹתָיו גְּדוּלָה מְחַבְּרָתָה , וּכְטָפָס"ז שְׁרוּעָ
 שְׁאַקְבָּיו יוֹצֵא לְאַתְּרוֹיו , וּבָה (ספרא) וְכָלְקָוָם שָׁם : (לו) אָוְגָבָן בְּכָרוֹת לְח' ב' , שְׁפָרָשוֹ שָׁם עַל גְּנוּדָה שְׁבָחוֹר שְׁלָעָן :

**מְרוֹחַ אֲשֶׁךָ : כִּי־אֵל־אִישׁ אֲשֶׁר־בָּךְ
מוֹסֵם מִזְרָעַ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגְשֶׁ
לְהַקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר־יְהוָה מוֹסֵם בְּךָ
את לְחַם אֶלְךָיו לֹא יִגְשֶׁ לְהַקְרִיב :**

אבן עוזרא

קיטח (עכ) [ו]: חבל בעינו. י"א פנורת תבל עשו (לטולה ב' יב) השחתה (עג) וו"א פנורת בלולה בשטן (לטולה ב' ה) (עד) והתיו על שני סקוורחים פרוני"ל (ה) וכחוט כס פוסק חת טוגל וככネס גמ chol (ע) ותרגוס תבלן חילו לeson חלון טול דומה לטולעת חוטו שמשון (שופ' טז) (פז) וו"א עות, פנורת סחוט וכן כינוכו חכמי יסלהל גמוני הנכו וילפת (רות ג' ח) (ע) והיו"ר חלון נחן עינב מ') מ"ב): גרב וילפת. מיין שטין כס מה) גרב זו סקלם מג) קחין סייכס מבנים ומבחן מג) מג): לפת. טיח חזית סמללית מד) ולמה נקרחת לפת סמלפת וטלכת על יוס פמיטה והול לוח מבחן וייס מבנים וצוקים לחאל קורה לגרכ שטין קלחת מבחן וייס מבנים מה) שנחל וכנל וגלאן וצחלם מ') כטמוך גרב האל חרס קורה לילפת גרב וכטול סמך האל לפת קורה להרס נלב מ') קר מפלצת בכחולות טז): מרוח אשך. לפי המתגושים מלאים פחדין ספדייו מלוספין סכלייס טלו כתומין מ') מה), פחדין כמו גדי פחדיו יטולנו מ') מט): (כה) כל איש אשר בו מום. לרבות טהר מומין מ') ג': מום בו. נעול מומו גו

קרני אור

עכוד עכודת פקד ז: (עכ) מטהין לך למד פטרון נגן סכם כספוקס, עיין בילוי טס: [ו] פין יפל חור טס סכנתוי מהנהרת מנחס פפי' ג' כמו סמ' זיל', ולמי פירוסס מלחת "געינו" למ' קמי על גבן, וכן משפט (מגילב בט' ה) טול מעין קרייס גבנוייס, כתיב סכל גבנוייס וכתיב כתס לו גבן לו דק, ומיין ס' גנליו לסרייק'ס טכשיג פ"ז וכפב ותני הומר, כי חיינו למ' וק ולט עכ וטווון, כי גבן ודק מחימי כספוקס, נגן מגנות עיניס (ויקרמ' יד ט) בורית כתרגוס גבינוי עיטובי, וכן פ"ז רצמתיו (נכחות מג' ה) וס' כמו כן צעיניס ספינו קעניז מלוד, וכן ספיב ריכ"ז ז' וכתח, וטפפי' טנס לו מומין כמו צעיניס (נכחות טז) טקפל וככנים, מין דקרו מלהין נחמות ככמה קי' נלבקה, שטין עפפני נפתחים: (מע) ופי' כה' ויל' ותכלול יק' גען, יותל יסמן חבל לועל, חבל רבעתיו טנו (טס ט' ב') חיין לי גבניז, חיין לו מלט גבן מחר, וסו' גבן סלמור בתוכס, וסומ' מלזון גבונע עיניז, וכן פצער שמלען עיניז, וכן מילטו מסר למת סד' וט' מוש' ווועט ר' ז' מל' מ' מיניגזום (ספלו, נכוות מג' ב') כל טיט לו שט' גביס וטטי זדריזום, ופי' ג' טס, צאלרטו עוקפס, וככלב ר' ז' מל' מ' טגנו כפכח ויט' לו מטוטלת על גבו יקרמ' גבן, וסנו' נויסלה, ויפכן לסייעו מעינז ולמת גבונע עיניז ותונזס יומסתמי מפרת דגנוני מפין עינוי, פ"ז תנבות עיניז מכסות עיניז כל טס גדולין, ועיין כספלו וככניות טס גול פירוטיס:

מנחת יהודת

טב) ספלה נכוות ז' מ' ט' : טג) נכוות ט' מ' העיגול הטקייף אה השחר שראמצערת העין, וואס חומט לבן מ': טד) ספלה נכוות טס: טה) ב' ז' פ' : פוסק העיגול ההיא ונכנה לתוך השחר או מוש' ט' מ' יט טו) לנרי' כ' מ' : טו) דף מ' מ' מ' : טה) ספלה, נכוות לו חולין בעיניז בטו החלון, או נחש, או גנדינר של ענן, מ' ז' ב'. ילקוט חרל'ג: טט) חיוב מ' ייז' : ג') סאלם, פ' שיש בעיניז נטוח בענבה, ובperfara הג' עיניז, וכן הני' עצב: טל) כשחין טצריס: מ' ק) שקחה כחרס: מ' ג' טיני נרב הן, יבש מבנינים וטבוחן, לח מבנינים וטבוחן, יבש מבנינים ולח טבוחן, וכאנ' הו יכש מבנינים וטבוחן: מ' ד' הויא בין' שחין הייש שטפניז ולח טבוחן, והוא שחין מצרים: מ' ז' ז' גרב יקרא שחין הייש, אבל לח מבנינים וטבוחן הו טום עובר, וכן אוז'ל (נכורות ט' א') לח איהפי יבש לא מיתס: מ' וו' והו דעת ר' ישפעאל וזה שנברחו אשכוי (ספרא, בכורות ט' ז' ב') ופי' ר' ז' בגנרא שם שנטהו ביציר', והוא מעין טרוח וטעיבה ועיין הום' סודה ב' ד' ה' שחוף, דנרטוי "וה השחוף" ודעט ר' ע' (ספרא, בכורות טס) כל שרוח באשכוי ובין פ' טנחים (טחורת מנהם) גטוח פחד, ובתרגום סכינונית ט' טריס פחתין" וכתח' בס' יא"ר שראה נ' ג' בתרגוט אחר ספרדי שהיה כחובנו "פחתין" אלא שטחקו ואישאר בו דלא'ת: מ' שפי' נרי' ביציר' יסתערו ווישתרגו: טס) אפילו שאר טומין טטלין ב': ובי' ובי'

בעיניה או גרבון או ח'זון
או מרים פחדין: כ' כל
גבר ד' ביה מומא
טירעא לאחרון בהנא
לא יקבר ?קרבא ית
קורבןיא ד' טומא ביה
ית קורבן אליה לא
ריש'

כב לְחַם אֱלֹהִים מִקְדָּשֵׁי הַקְדָּשִׁים וּמִזְרָחֶת קָדְשִׁים יַאֲכֵל: כִּי אֵךְ אֶל-הַפְּרָבָת לֹא יָבֹא וְאֵלִי הַמּוֹבֵחַ לֹא יִגְשֶׁשׁ בִּיְמָוֹם בָּו וְלֹא יִתְלַלֵּל אֶת-מִקְדָּשֵׁי כִּי אֵנִי יְהוָה מִקְדָּשֵׁם כִּי וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה אֱלֹהֵי אַהֲרֹן וְאֱלֹהֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אֲלֹהֵלְבָלְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁהָ לְמִיטָּר: כִּמְלִילָם מִשְׁהָ עִם אַהֲרֹן וְעִם בְּנֵי בְּנֹהִי וְעִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אֲ וּמְלִילָי יִי עִם אַהֲרֹן וְעִם בְּנֵי בְּנֹהִי וְעִם פְּרָזָרְשָׁוֹן מִקְדָּשָׁא דְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל

רש"י

פסול היה חס נבר מומו כטל מט) נא) : לחם אל hydro. כל מה כל קורי לחם נב) : (ככ) מקדשי הקדשים. הללו קדשי קדושים : ומן הקדשים יאכל. הללו קדשי קליס. והם נחלמו קדשי סקוטיס למש נחלמו קדשי קליס חס לה נחלם סייתי הומל בקדשי קדושים יהכל בטל מוס סמלינו סקוטרו לזר שחל מטה כטל למלווה סמלינו זחוח וסוק כל קדשי קליס לה יהכל שלה מלינו זר חולק צקן) לך נחלמו קדשי קליס. קר מפלס צוכחים נג) : (כג) אך אל הפרבת. לאות צבע צהות טעל כפרוכת : ואל המזבח. המלחון וטניות כולרכו להכתב ומפורש בת"כ נה) נד): ולא יהל את מקדשי. סלים נעדר עטודתו מחוללת להפמל נב) נה) : (כל) וידבר משה . האמוא כומת: אל אהרן וגנו' ואל כל בני ישראל. להוציא צ"ר על סכניות ג) נ) : (ב) וינצ'ו. אין זירכה

יהל א"ר

[ז] וכ"ס דעת ר"ש (ספ"ר נכוות מד ז) כל צרום צס והטעס טוות, וכן כמן סימטוות טיעו, או עותם מהציאו, פ"ז סמ"כ נפוקים ע"י סרום שמוגר כסס: כלווה, או צפנין: (עה) סגארטו נכר: (עמ) וכן פ"ז אמר"ן נפל ארונות חפר ניוו נפוחים דו: (פ) שחור ולמל פעס רבייטה מוס דו: (פ"ה) ופי' ה"מ, ז"ל צס, כי טטה דגר רט, קוף כמן פ"י דגר גדול קול ובה, כי מוס דו ולול ינט לאקליג: (פ"ג) טאט קדשי קליס: (פ"ג) קוף הסה היה כבן גדול ונפל דו מוס לה יכלה כל הפרוכת, כי סכניות האליזוטים הטוריות נזווות אל פפרוכת קוף נכוות חמימות: (פ"ה) סחתירו לכגן כעל מוס לסתוט לוגני צלמים: (פ"ה) יחולר פעס הסמיכות:

מקורי רש"י

ילקוט צס: נב) ספ"ה: נב) פ"ז נרלו' ל"ט ז"ד לפעלט ג' י"ל לפעלט פ' י"ז: נב) ק"ה ק"ה: נב) ספ"ה: נב) ספ"ה שאמ פבר ועבנד עבדות ואל המובנת: נב) ספ"ה שאמ פבר ועבנד עבדות ואל המובנת: שוחילל" וע"ז עסדר חרוא"ס שם וכתב שפלייה נדולות היא שבת"ב חנוי עבדתו פטול, וכן הריו בע"ט טול עבדה, עו"ש מה שרוצה לדחוק ולפזר: ג) וכן בספ"ה, הוhair את

אבן עוזרא

ונסף כו"ר יצחר (במד' ייח יב) (עמ): פסל היה חס נבר מט) ייח יב) (עמ): מrho. שם התאר טנוורת רוח: אשך: הביצה (עמ) [ז] ואחר שפרט אמר כלל כל איש אשר בו מום: וטעם מום בו. (פ) כתו אביו ואטו כלל (לטעה ב, ט) (עמ): כב לחם אלהי. לחם הפנים, והאשם, והחטא, שהם קדש הקדשים בנגד השליטים, כי נס השליטים קרש: ומן הקדשים. הטשר והבכור (פכ): בגין אך אל הפרבת לא יבא. להיותו כהן נדול (פג) נס אל המזבח לא יقرب: כד וטעם ואל כל בני ישראל. שלא יובה להם שליטים בעלי מום לולו' הקבלה (פ"ד) ובבעור שהוביר כי בעל טום יאכל קרש, הוhair שיהיה האובל טהור (פ"ה): ב וינצ'ו. כמו וזהותם (לטעה טז

קרני אור

[ז] וכ"ס דעת ר"ש (ספ"ר נכוות מד ז) כל צרום צס והטעס טוות, וכן כמן סימטוות טיעו, או עותם מהציאו, פ"ז סמ"כ נפוקים ע"י סרום שמוגר כסס: כלווה, או צפנין: (עה) סגארטו נכר: (עמ) וכן פ"ז אמר"ן נפל ארונות חפר ניוו נפוחים דו: (פ) שחור ולמל פעס רבייטה מוס דו: (פ"ה) ופי' ה"מ, ז"ל צס, כי טטה דגר רט, קוף כמן פ"י דגר גדול קול ובה, כי מוס דו ולול ינט לאקליג: (פ"ג) טאט קדשי קליס: (פ"ג) קוף הסה היה כבן groot נפל דו מוס לה יכלה כל הפרוכת, כי סכניות האליזוטים הטוריות נזווות אל פפרוכת קוף נכוות חמימות: (פ"ה) סחתירו לכגן כעל מוס לסתוט לוגני צלמים: (פ"ה) יחולר פעס הסמיכות:

מנחות יהודיה

פטו) וב"ה (ספ"ה) מרט לשubar סוטו: ס"ז צטול חלק ביהן: ג"ה מה שאריך לכתוב שתיהפ אל הפרוכת ואל המובנת: נב) ס"ז צטול חלק וכפנס"ז, "טלמוד שאם פבר ועבנד עבדות ואל המובנת: נב) ספ"ה שאמ פבר ועבנד עבדות ואל המובנת: שוחילל" וע"ז עסדר חרוא"ס שם וכתב שפלייה נדולות היא שבת"ב חנוי עבדתו פטול, וכן הריו בע"ט טול עבדה, עו"ש מה שרוצה לדחוק ולפזר: ג) וכן בספ"ה, הוhair את

ויקרא כב אמר

**בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלَا יַחֲלֹו אֶת־שִׁמְךָ
קָדְשֵׁי אֲשֶׁר הֵם מִקְדְּשִׁים לֵי אֲנִי
יְהוָה: אָמַר אֱלֹהִים לְדָרְתִּיכֶם כֹּל־
אִישׁ אֲשֶׁר־יַקְרֵב מִפְּלִזְעָכֶם אֵלָי
הַקָּדְשִׁים אֲשֶׁר־יַקְרֵב מִפְּלִזְעָכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לִידְךָ וְטָמַאתוּ עָלָיו וְנִכְרְתָה
הַפְּשָׁע הַהְוָא מִלְּפָנֵי אֲנִי יְהוָה:
דָּאִישׁ אֲישׁ מִזְרָע אַהֲרֹן וְהַוָּא צְרוּעָ
אוֹ זָב בְּקָדְשִׁים לֹא יַאֲלֵעֶד אֲשֶׁר**

בן עזרא

הלו פלייט א) וכן קוֹחַ הוֹמֵל וַיַּזְרַע מְחַלֵּב (א) והוא סבון נסעל, והפטעם ירחקו ויבדלו טנוורת נoir (ב) : ולא יחללו. טושך עצמי פולו מלול (ג), יפלטו מן מקדשים בימי אחר עטו, ובן הוא ולא יחללו את שם טומיהן (ד), ר"ה ויטלו מקדשי בני יסראל קדשי, ולא יחללו אשר הם סקדושים לי: חכל כס מקדשים לי ולגו יחללו להם כס וטהר אמר אני ה'. קדוש: ג' וטהר מלפני אני קדשי כס מקדליך ורלצטו (ג): אשר ה'. כי אחר שיכרת טפוני השם לא יעפור, הם מקדושים לי. לרבות קדשי כהנית כאשר פירשתי בסוד השם (ג): ד' עד אשר עלמן (ג) ר): (ג) כל איש אשר יקרב. אין קריינה זו הלו חיללה ד) וכן מלאו סגולמלת חילמת קדשים בטומיה נגען נגיעה בכל קוטר לו מגע ה) הואלה להו כל ולמדות רכומינו מגז"ס (ו) ולח"ה לומל סמיעיב על סגניתה סקלוי נחלל כתת טל חיללה בו חיללה (ו) סטי כרימות זו הלו זו ולחס טל פגניתה חייב לה כוונך למיזנו על האhilלה וכן נדרת כת"כ ח) וכי יש נגען חייב ח"כ מה מ"ל יקרב מסיכאל לckerב שלין חייבן עליו מזום בטומיה ח"כ קאטו מתיירין (ג) ומ"ת טלית כרימות בטומיה כהנית למה כדר נדרתו כמסכת טבאות ט) לחמת לכלול ולחמת לפער וכור י): וטהרתה עליו. בטומיה מהלט טליו יא) יכול בכטר הכהוב מדבר בטומיהו צל בCTRL טליו וכטמיהו צל כל חת בטומיה הכתוב מדבר ו) ט"כ ממשמעו חתת למד בטמי בטומיהו פורחת ממינו ככתוב מדבר וזה הדרת טבילה (ו): ונברתה גו' . יכול מلد זה נדר זה יכרת ממקומו ויתמ"ב במקום לח"כ יב) מ"ל חני כי כל מקום

יהל אור

(ג) מגורת הפרי נ"ז: (ג) ונקרא נסם זה, לפי סתו מרווח ונבדל מהנהת ליאן וכוח קדום: (ג) פ"ז

מנחת יהודיה

מקורי רשי

עלקוט תROLLIN: א) ספ"ל ילקוט תROLLIN: ב) יט, י"ל, ז"ה: ב) יט"י ל"ה, ד) ספרם: ה) למאלה י"ב, ל': זה ע"י זה, ט"י שיזהרו זה את זה ולטעת ישינוי ב"ד של ישראל נם אל הכהנים, וכן הכהנים ישינוי זה על זה: ג) וכמיס מ"ס ב' : ז) ויקלה ו, כ"ט: ח) גס טבמים (ה) עין תוס' זבחים ט"ז ב' ד"ה, "אלא" שבתוכו דקרא איזדי מ"ס כ' : ט) ד"ה ו, ט' י) עיין יב"י למאלה ו, כ' : בכל טומאה בין באכילת קרש בטומאה בין בטמא שיטמא: כ) וינורין טקרשי בג"י אשר הם סקדושים לי, ולא יחללי א) ספרם, כלון ספרם זו פ"ד מ"ג, וכמיס מ"ב כ' : ילקוט מROLIN: יב) ספרם ג' וטהר את שם קדשי, ועין ברטבנ"ן טהרה שהעריך ע"ז: ג) בטמאים דריש: ג) וטהר יתרבאר בטמה שוכר אה"ז נקרשין לא יאכל, כי על הנעה לא יתחייב ברות: ס) כנון איטוריין ונשר שהודם מהירין, ושירוי טנוחות שהוקוטץ מהירין, משיקרבו מתריו: ו) ובו"ל יש כאן הוספה בפי רשי"הרי כבר נאמר והבהיר אשר יגע בכל בטמא לא יאכל אלא": ז) דאמו.

אונקלוס

וירעא : ה או גבר די
יקרב בכָּלִי ריחשא די
יסתאב ליה או בְּאֶנְשָׁא
די יסתאב ליה כָּלִי
סאובתיה : ו אונש די
יקרב בַּיִת ויהי מסaab
עד רטשא ולא יעכל טן
קודשא אלון אסחי
בשריה במִזְבֵּחַ : יובטיעל
شمsha וידפי ובתר כו
יבגי מן קודשא ארי
לחכמה הוה : ח נביילא
ותבירא לא יעכל
לאסתבא באה אנא יי :

יטהר והגע בכָּלִי-טמא-נַפְשׁ או
איש אשר תצא ממו שכְּבָתִיזְרָעַ:
או-איש אשר יגע בָּכָל-שְׂרִיצָה
אשר יטמא-לו לְכָל טמא-הו: נַפְשׁ אשר
תגע-בו וטמא-ה עד-הערב ולא
יאכל מזְרִיכָה-קדשים כי אס-דרת
בשערם: ובא השמש וטהר
וآخر יאכל מזְרִיכָה-קדשים כי לחמו
הוא: ח נבלה וטרפה לא יאכל

רש"

יטהר. ימי טהרתו (ד) : ה אשר יטמא לְנַי (ה) : (ד) ט בָּכָל טמא נפש. כמו
לו. בשבilo, בטו אמרו לִין אחיו הוא (ברא' סגטמל נמת י) יג) : (כ) בָּכָל שרעץ
ב יג) כל אלה הנוכרים (כ) יטמא עד אשר יטמא נמת מטלול נמת שרעץ
הערב (ו) ז ובא השמש וטהר. ידוע כי וטהר שב אל הטמא (ו) בטו וכפר עליה
כהן וטהרה (לטעה יב ח) כי אין בפסוק זבר יום (ח) רק חזיל העתיקו אסילו שיבוא
המשמש לא יאכל עד סור האור (ט) ושטו כוית יג) טו) : לכל טומאתו. נרכות
לעם נברי (שפטות בא ח) (ו) על כן אטרו אשור פ"י בפסוק נונע נוגה נוגה וולדת יג) : (ו) נפש
טהר יומא (ו) : כי לחמו. מאכלו וכבר כרך ניכמות טו) נחלומה סמותר להכללה
ככערב סמוך טו) : מן הקדשים. ולעכ כל קדשים טו) יז) : (מ) נבלה וטרפה לא

אבן עזרא

(טמות לג) וככורי טס : (ד) כמנוריס טְלִינָה כל לjos : (ט) עד סור קיוס וכוק וכתה כתוכנים :
מהר : (ט) נס' ד כ : (ו) כמנור כפ' ו : (ו) עיין כחרוי טס : (ו) כ"ה (גרכות ב כ) ופי'
(ו) ולעכ על קיוס : (ט) בנהמר טב מלת וטהרה סגטמל טב מלת כתוכנים :

מקורי רשי"

ט) טהור ועיין כלים פ"ט מ"ה נ"ח ונד"ז : יד) ספריה,
ט) בכָּל מקום, שְׁלֵיךְ טס ידי תשינהו מטלוני שכל העולם
פיגינס י"ה ט' פ"ר נ"כ מ' : טו) עיין מטלות פ"ב מ"מ :
כילה שליל (פס"ו) : ט בוכר לאברהם, יש כאן הוספה
בPsi רשי"י "טורה אהרן אין לי אלא ורעו נוטר טניין? תיל

היא צרוע, שיוכול הויאלזטראיב אונן יקריב צרועחב? תלמוד לוטר והוא. עד אשר יטהר. ביאת השבש, או איןנו אלא
טכילה? נאסר נטהר, ונאמר לטטה וטהר, ובא השטש וטהר, טה להלן ביאת שטש" : י ואין
Psi הרגוע בכתה עצמו : יט) כי השיעור אשר יטמא מהשרץ הוא כגדלה : יט) ובספרא, אשר יטמא לו לרבות את השיעורים
ט) בטו לשרצ בכרדשה ולטת נכוית, ובזכרו; הנוטחכאן ברש"י, או באדם במתה, אשר יטמא לו בשיעוריין, זה עצם בשערת
במנע, או רבייה דם או כוית בשר באחל"י, פ"י, שכין שטוי או בארכ, שר"ל במת, אשר יטמא לו למזה לי, אלא בך פרשחא,
או באדם הכת בשיפור אשר יטמא טמו, فهو עצם כשוורה : יט) אם גנע באחת מכל טומאותיו : יט) פ"י הנונע באחד
מן התומאות, או הנונע באחד מן החטאים, אבל קיצר דבריו, עיין בנתה"ש שהקשה, כיון דקרוא הוכיר או באדם, שהיה
(לטראוכן לרשי"י) כמת איך יאמור וטטה ער בער, הלא מומאת מת צריך שבעה עיי"ש וכן הקשה בעל ש"ח, והבוח"ק.
עוי"ש מה שתירצוז : טו) אנט"י שהוא מהופר כשרה. כי כשאר קדשים אליו אוכל מהופר כשרה : טו) ד"ל והיינ-

מנחת יהודת

אבשר קאי הליל והוא טמא מאחר דאיין לו טהרה :
ט) טהור קיוס טב מלת כתוכנים : (ט) טהור קיוס טב מלת כתוכנים :
ט) בוכר לאברהם, יש כאן הוספה
בPsi רשי"י "טורה אהרן אין לי אלא ורעו נוטר טניין? תיל

יהל אור

לְטַמֵּא הָבָה אֲנִי יְהוָה: ט וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִשְׁמָרָתִי וְלَا־יִשְׂאֹ עַלְיוֹ
חַטָּאת וְמַתָּתוֹ בָּזֶבֶן כִּי יְחַלֵּל הָאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשֶׁם: וּבְלִזְרָר לְאִיאָכֵל קָדְשֶׁ
הַזְּשֻׁבָּב פְּהַזְּבָב וְשָׁבֵר לְאִיאָכֵל קָדְשֶׁ
יא וּבְהַזְּבִּירָקְגָּנָה נִפְשָׁקְנִין בְּסָפָרוֹתָ

אבן עזרא

פירשתיו (יב) [א] וריקי המזה יפרשו הפסוק שהוא בם' יחוּקָאל, והוא כל נבלה וטרפה טן העופ וטן הבטה לא י飮ו הכהנים (יח' טר לא) כל טה שנבלותו וטרפו עופות או בהפטות (יג) וזה הбел, כי הנה בתורה כתוב כל נבלה וטרפה לא י飮 (ס' טרפה מי טים גמינו טרפה יט) ילא נבלת עוף צמעה שלן גמינו טרפה יט) יח': (ט) ושמרו את משמרתי. רטו לטקדש על בן ולא ישאו עליו חטא ומתו בו (טו): פירושה בטומחת קפוק יט): ומתו בו. י' וכל זה. שאינו טורע אהרן: יא הם

ט ויטרונו תטורת טימרי ולא יקבלו עלייה חובה ומיתונביה אריה יחלוניה אני יי מקדשחון: ובכל חלוני לא יכול קודשא תוטבא דכהנה נאגרא לא יכול קודשא לא יכול כהנה אריה יקני נפש גני בספיה הוא יכול יכט

רש"

יאבל לטמאה בה. לעניין בטומחה הוסיף כלום של נבלת עוף טהו שלין לא טומחת מגע ומטה של טומחת היכילו בבית הצעיטה (ז) חסול לא יכול קקדיס ויל' וטרפה מי טים גמינו טרפה יט) ילא נבלת עוף צמעה שלן גמינו טרפה יט) יח': (ב) רטו לטקדש על (ט) ושמרו את משמרתי. מלגןול פרומה בטומחת קפוק יט): ומתו בו. לא מדרנו טהו מימה בידי סמיס (כ): (י) לא י飮 קדש. במלומה וכתו מדבר סכל קעין דבר נה בא): הוושב בחן ושביר. מוכנו כלakan וסכלרו (כ), לפיך מוכב זה נקוד פתח לפני טהו דזוק (ה) ולחצטו מוכב זה נלעת טהו קני לו מעד סיינן ולויזו סכילד זה קניין קינס סיינן צען צה וכתו ולמדך כהן שלן גוף קני לחדוני לא יכול בתרומתו (כ) (בב): (יג) ובchan כי יקנה נפש עבד כנען סקני לגופו: וילד ביתו. הלו וכי נצפות. ואחת כהן הוכלה. במלומה מן הקראל כס (בג) טהו קיל קניין כספו ושור

יהל אור

(יג) כי כל מהכל קרי למס, וכן פי' (סמות טו 7) (א) והרביג יפרע, סgas נמן טעם כסימות מוחר למקול עיין כימורי סס: (יג) פי' סנתנאל וגטרף מן הטעון היו מן הכהמה, ודעתם שלם כי עניין נגילה וטריפה מטה למה ייחל זה לכהנים: (יד) ודומה זה למטה שכחוב לערלה כי כבר נוהרו יטREL טל פקרחה, האכל ייחד זה לכהנים לומר טהס כוּה רלה מוקחת, הלו יקן מנולח, הלו כבר סרות טהס יסמס לפניו הפס: (טו) פי' סמלח טלי"ז ומלה "כו" הוו קני למקדש נרדים תרע"ה) יפרע זה י飮ו סכינים, וטהייל ווילן הוכlein מומס קדיסים סנתנאל הוו סנרטו, הין לכט ליתן נכס שלין (ליתן) לכט מילא סטולין, ומיין סכתוב מלכי בקומות שלם נמתנותין, ולעת ח"ל (מנחות מס ה) מהמר וביניהם ס"ד חמיגם טומיל ומתקני

מנחת יהודת

תרוותה: (ז) עיין רש"י למלחה יי' ט' יז': ימ' פי' שאין טומסת בית הבלתי אלא כמו שיש במשנו טריפה, לש"ז הי' הוראות כמלת של כתו בנו בעור (במד' כ"ד נ') שהו"ז הסוטי כמלת של, כנה תורה ויז' שבוחלת התיבה, וטעמו נבלה של טריפה, בלוטר של טין שנוגן בו עניין הטרופיות (הבהה"ק): יט) כי זה איטרו טשומ בול חאל טמאת: (כ) לא תשב שודוא בחן וכן שכיר: (ככ) כן פירש"י (יבמות ע', א') ר"ה "קני" קניין קניין עולם, עבד עכורי הנרצע, ובא הבהיר למדך שאין גוטו קני לכהן זה שיוציאו בחרותה ככגעני, גניין שנים, סחט עבד שיזוא בשש שנים

טקורוי רש"

ז' ספיל טולין ק', ב' וכטס ס"ט ב', מד' מ"ב ב' ילקוט תלל"ק: יט) סנכט פ"ג ל': ב': סנכט סס, מוספתן כריתות פ"ל, חוספתן וכטס פ"ג: (ב) סנכט סס: (בב) ינמות ע', מ' וכטס פ"ב, ב' קדושין ד', מ' ילקוט טרל"ז לס"ז: (בג) עיין כתנות נ"ז ב', ינמות כ"ז טשומ בול חאל טמאת: (כ) לא תשב שודוא בחן וכן שכיר: (ככ) כן פירש"י (יבמות ע', א') ר"ה "קני" קניין קניין עולם, עבד עכורי הנרצע, ובא הבהיר למדך שאין גוטו קני לכהן זה שיוציאו בחרותה ככגעני, גניין שנים, סחט עבד שיזוא בשש שנים

יאבל בּוֹ וַיַּרְא בֵּיתוֹ הִצְמָחָה יַאֲבָל
בְּלִחְמָה: יְבָרֶתְּכָהּ נִכְרֵתְּהָ לְאִישׁ

זֶר הַוָּא בְּתֻרְוּמָתְּהָ קָדְשִׁים לֹא
תַּאֲבָל: יְגַבְּתָהּ כְּפָהָן כִּי תַּהֲנֵה אֶל מְנָה

וְגַרְוִשָּׁה וְזָרָע אֵין לְהָ וְשַׁבָּה אֶלְיִ
בֵּית אָבִיהָ בְּנֵעוֹרִיהָ מַלְחָם אָבִיהָ
תַּאֲבָל וּבְלִזְרָל לְאֵין אֲבָל בּוֹ: יְד וְאִישׁ

כִּי—יַאֲבָל קָדְשׁ בְּשַׁגְגָה וְיַסְפֵּ
חַמְשִׁיתוֹ עַלְיוֹ וְנַתֵּן לְכָהּ אֶת—

הַקָּדְשָׁה: טו וְלֹא יְחַלֵּל אֶת־קָדְשֵׁי

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר־יְרִיכּוּ מִלְחָמָה:

אבן עוזרא

יאבל בלחו. זכרוּם ונכבות (טו): למד ממקרלו ח'חר כל טול כניטך כד יב בתרומה המדרשים. השוק והחווה (יז) [ג]: גנו' כספלי כה: (יב) לאיש זר. לנו' יג מליחם אביה תאבל. כמו בראשונה (יח) [ד]: וישראל גנו' כו: (יג) אלמנה ונירושה. וכל זר לא יאבל בו. על בן אם יש לה (יט) ובעברו לא תאבל היא (כ): יד וגנן לכהן מן סליק, قول: וזרע אין לה. ממעו: את הקדש. טומו עם הקדש (כל) או תהיה ושבה. כל חס יט לה זרע ממעו חסולה טלה וננתן לכהן טושבת עצמה ואחרת עצמה, וכן זר וכון פ"י ויסוף חמישתו עליו וננתן לכהן וננתן את הקדש, ולפי דעתינו שאין אורך (ככ) בעבור טלה סלון שמופל בטולמה כה) זותם חמלתי לך ולך חנינות: (יד) כי יאבל קדש. פרומה כד: וננתן לבחן את הקדש. רג'ל כלוחו לטויות קדש שמי' פולע לו. מעתה חלף פירוט כל חלין וכן געsyn פרומה כה) כת): (טו) ולא יחללו גנו' להאליל זורייס:

יהל אור

מ'יקס נגביינו מיטמי גמי טאנט וערימט קמע: יהו' נ' צ'ר'ל עלייה סמארת ל"ג: (טו) וטנישס נכל ספראט לממי קלאס וקיטיס, וכמן מהר פרומת סקדוטיס לכלול מוס וסוק טל וגט סאלטיס כנקראטיס פרומת, (יז) וכן דעת ר' ל' (ספרה) ועיין הטה'מ טס כמו זוק סטרומס ומוש סתטומס (למאטס י' טו) וס'ורן למסורי שהיכן כמו טהמו נט'כ, וללמוד טהעפ'י ענטה'למאנס לו נחגוטס וווען מין לס שמורתה בתרומה חיינט מותרט נטס וטוק (ריכס'ו): (ז) ופי' הויל (ספרה) נתרומה מ'יקס נס כטומט: (ככ) לטעי כפירותיס ה'הנו:

קרני אור

מ'יקס נגביינו מיטמי גמי טאנט וערימט קמע: יהו' נ' צ'ר'ל עלייה סמארת ל"ג: (טו) וטנישס נכל ספראט לממי קלאס וקיטיס, וכמן מהר פרומת סקדוטיס לכלול מוס וסוק טל וגט סאלטיס כנקראטיס פרומת, (יז) וכן דעת ר' ל' (ספרה) ועיין הטה'מ טס כמו זוק סטרומס ומוש סתטומס (למאטס י' טו) וס'ורן למסורי שהיכן כמו טהמו נט'כ, וללמוד טהעפ'י ענטה'למאנס לו נחגוטס וווען מין לס שמורתה בתרומה חיינט מותרט נטס וטוק (ריכס'ו): (ז) ופי' הויל (ספרה) נתרומה מ'יקס נס כטומט: (ככ) לטעי כפירותיס ה'הנו:

מנחות יהודת

מקורי רשי

שנים: גן) והם נקדאים ור' אצל: (ככ) דכל הפרשה ט': כד) במל' י"ח י"ה: כה) עיין ספלוי קראט, לי' כולה בחורטה טיריה: (ככ) ראיו היה להקדיש חשלומי קי' ז' ילקוט תליז' מס' ז': (כו) ספראט ילקוט טס: הקראן להשלומי החומש וכט"ש (ויקרא ה' ט"ז) עיין (כז) ספרה ינמות פ"ז ל': (כח) ינמות ס"ח ל' וע' ב', וע' מ' ז': (כט) ספרה ג' מ' ג' מ' פטמיס ל"ב מ' וע'ין חומ' טס נמר טני ד"כ כסות: בטדר'

אונקלוס

טו ויהשיאו אותם עון אשמה
בأكلם את קדשיהם כי אני יהוה
מקדשכם פ' שלishi יגידבר יהוה אל-
משה לאמר ייחבר אל אהרן ואל-
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם איש איש מבית ישראל
ומנידהגר בישראל אשר יקרב
קרבנו לכל נדריהם ולכל-
נדבותם אשר יקרבו ליהוה
לעה: יט לרצונם תמים זכר

בן עזר

(כו) והשיאו אותם. ה' על מענו עליו (כג): טז והשיאו אותם. פ' על יוצא
ען כחכם ה' קדיס טענו לקס
תרומה וקדשו ונחלתו עליקס (כו) וחונקzos
סתלנס צמיכלון צטולנו סלה נמורן תלגמו
כנ (כו): והשיאו אותם. זה לחד וטלא
המיט טsie רבי יסמעאל דוכס בטהורה
צמדלים צהדים תלמו וכן ביום מלחת ימי
בין נדר ובין נדבה (כו) וכל נדר נדבה, ואין
כו יכיה חוטו (כו), וכל קרבן שיעלה כלו
ויקנול חומו צני לא) טוח קכל ה' תלמו כך נדרם לב): (יח) נדריהם.
כלי עלי: נדבותם. כלי זו כה) (יט) לרצונם. כמו ذכר הילוי נללות

קרני אור

(כו) סתום צני הופפה פ' כקדש, והו כחותם ונל' נחוכ וטא, פ'ין סערס סקוותם: (ה) כתיפס כמי
צטנשה נ' קדש כט' כו ונתן לכגן מ' הקדש: תלמת מוסב ליטרל'תו וטוק יונק פטלי, סקסיס
(כל) וזה הלו מוקלה בכליים פ' סלה יטלו ויטינו מ' שנון ליטרל, ויטרל'יס יס' נומליס
יוכלו התרומה לנויס, ופי' בכניות ישימו מ' צני ען האמה מס ימיכלוס קדש: (כה) וכגה נטהלה
זוכיר מומי המקריבים, ועתה הזכיר מומי סנרכין: (כו) ומפטט מהל' וטיה לכס ולגר (כמ' טו טו):
(כו) נדר קרי עלי, נדרה קרי זו (ר'ס ו' ה', קולין ב' ב' קלט ה'): (כה) כי על הנדר נומל הילוי עלי
הו מ' פ'יך צלהרווטו פ' ציקרייכו, ונדנה צהומר קרי זו, מי'ו הייך צלהרווטו מס תלכל' וו, ה' מס

מקורי רשי'

ל) כמ' ו' י'ג: לא) דנרי' נ' ו' לב) ספרי סל' פ' ה' הבוה'ק מה שזכיר בו: כו) והנה דעת רשי' ו'ל' שוה
ל'ב ילקוט מרל'ק: לג) קיים פ' פ' מ' מגילס מ' מ' ה' הלאו אחוריה בכהנים הוא שלא יאכilio התרומה לורים,
יחלו סובב לטעה אל וינרו טקדשי ב' ויאין צורך כי אפשר לפרש ולא יחללו על ענינו שלא יאכilio לורים, ועינן
סנהדר' צ' ב' דשם טוק' לה הש'ס כאנקלס, ורש' ו'ל' שם הביא עוד ראייה לדברי ראב' מ' סת' א', ועינן ספרא וככ' (סנהדר' פ'ג א', ובחמים י'א ב') דטוק' לה בטכל אשר עתיר לתרום מטען התרומה, וההו אה אשר ירימ' לה', ועינן
חוט' ובחמים ב' ב' ד'ה לא יחללו: כה) ובאמר הרי עלי אם נאברה חייב באחריותה, ואם אמר הרי זו ונאבדה אינו
 חייב באחריותה, ותר' נ' בפי' לנדרים ט' א', ד'ה בנדבותם כתוב, "נראה בעני' דנدر פ' דבר שאינו בא לנדרי בנדבת
הלב, ונדבה פ' מה שהאדם נדר יותר בנדבה נפשו ושתעשיו יותר רצויים":

איופאנטט

רש'

(כו) והשיאו אותם. ה' על מענו יטנו עליו (כג): טז והשיאו אותם. פ' על יוצא
ען כחכם ה' קדיס טענו לקס
תרומה וקדשו ונחלתו עליקס (כו) וחונקzos
סתלנס צמיכלון צטולנו סלה נמורן תלגמו
כנ (כו): והשיאו אותם. זה לחד וטלא
המיט טsie רבי יסמעאל דוכס בטהורה
צמדלים צהדים תלמו וכן ביום מלחת ימי
בין נדר ובין נדבה (כו) וכל נדר נדבה, ואין
כו יכיה חוטו (כו), וכל קרבן שיעלה כלו
ויקנול חומו צני לא) טוח קכל ה' תלמו כך נדרם לב): (יח) נדריהם.
כלי עלי: נדבותם. כלי זו כה) (יט) לרצונם. כמו ذכר יהלום נללות

יהל אור

(כו) סתום צני הופפה פ' כקדש, והו כחותם ונל' נחוכ וטא, פ'ין סערס סקוותם: (ה) כתיפס כמי
צטנשה נ' קדש כט' כו ונתן לכגן מ' הקדש: תלמת מוסב ליטרל'תו וטוק יונק פטלי, סקסיס
(כל) וזה הלו מוקלה בכליים פ' סלה יטלו ויטינו מ' שנון ליטרל, ויטרל'יס יס' נומליס
יוכלו התרומה לנויס, ופי' בכניות ישימו מ' צני ען האמה מס ימיכלוס קדש: (כה) וכגה נטהלה
זוכיר מומי המקריבים, ועתה הזכיר מומי סנרכין: (כו) ומפטט מהל' וטיה לכס ולגר (כמ' טו טו):
(כו) נדר קרי עלי, נדרה קרי זו (ר'ס ו' ה', קולין ב' ב' קלט ה'): (כה) כי על הנדר נומל הילוי עלי
הו מ' פ'יך צלהרווטו פ' ציקרייכו, ונדנה צהומר קרי זו, מי'ו הייך צלהרווטו מס תלכל' וו, ה' מס

מקורי רשי'

ל) כמ' ו' י'ג: לא) דנרי' נ' ו' לב) ספרי סל' פ' ה' הבוה'ק מה שזכיר בו: כו) והנה דעת רשי' ו'ל' שוה
ל'ב ילקוט מרל'ק: לג) קיים פ' פ' מ' מגילס מ' מ' ה' הלאו אחוריה בכהנים הוא שלא יאכilio התרומה לורים,
יחלו סובב לטעה אל וינרו טקדשי ב' ויאין צורך כי אפשר לפרש ולא יחללו על ענינו שלא יאכilio לורים, ועינן
סנהדר' צ' ב' דשם טוק' לה הש'ס כאנקלס, ורש' ו'ל' שם הביא עוד ראייה לדברי ראב' מ' סת' א', ועינן ספרא וככ' (סנהדר' פ'ג א', ובחמים י'א ב') דטוק' לה בטכל אשר עתיר לתרום מטען התרומה, וההו אה אשר ירימ' לה', ועינן
חוט' ובחמים ב' ב' ד'ה לא יחללו: כה) ובאמר הרי עלי אם נאברה חייב באחריותה, ואם אמר הרי זו ונאבדה אינו
 חייב באחריותה, ותר' נ' בפי' לנדרים ט' א', ד'ה בנדבותם כתוב, "נראה בעני' דנدر פ' דבר שאינו בא לנדרי בנדבת
הלב, ונדבה פ' מה שהאדם נדר יותר בנדבה נפשו ושתreasיו יותר רצויים":

איופאנטט

באמירה ובענין: כ כל דיביה טמא לא תקרבו ארי לא לרעה יהי לבון: כא וגביר ארי יקרוב נכפת קידשא קדמי יפרשת נדריא או לנדרת אחותך או בענין שלים יהי לרעה כל מומא לא יהי ביה: כב עוניר או חבר או פסיק או יבלן או נרבנן או חנון לא תקרבו אין קדמ יי' וקורבן לא תננו מנהונעל פרבחה

בבקר בכבשימים ובעזים: כ כל אשר־בו מום לא תקריבו פירא לרצון יהיה לכם: כא ואיש כפייךRib זבח־שלמים ליהוה לפלא־נדר או לנדרבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל־ם לא יהיה לבעתה או שבר או ירבה לבת בעורת או שבור או חרוץ או יבלת או נרב או יבלת לא תקריבו אלה תרבות מנהונעל פרבחה

רש'

המכס לפני טהרה לכט למלון חפייטמן כט על הטעבה ראו להיווטו ולא טום (כט): המכס לפני טהרה לכט כל־ם לא יהיה ערוה. כא לפלא. לפרש (ג) (ז): כב ערוה. כל־ם. וחיזקו כרחי למלון: תמים זכר שם התאר לעין (לט) וויא כי שבור ביד וחוץ ברnel, וחוץ פנורת, כן טשטח אתה חרצת (מ"א ב ט) כתו גוור (לט): כט כל־ם לא יהיה חמלה חכםון חכל לד: (לט) לפלא יבלת. כתו תבלול (לט) (ז) וככללו של דבר אנחנו נסתוק על הקבלה, ולא נשען על נדר. להפריכן כדייבו (ז): (כט) עורה. דעתנו החסרה: לא תקריבו אלה לה. לפלא סס דבך כל מום עולון כל־ם נקבה (ט) נדר (לט) ולא יכח מלאה האמוריהם (לה): סליח יהי לנו מום כל־ם ערוה: או שבור. מה יסח (לט): חרוץ. ריס כל־ם עין (לט) סנסלק מה טנאנס וכן ספטו סנסלק מה כפנמה לה): יבלת. וויה כל־ם (לט) (ז): נרב. מין חיוט וכן יLEFT וLEFT סמץון (לט) סחומה לנו עד יוס מיטה סליח לנו כפולה לה): לא תקריבו. סלחה פערם לנטיר ועל סחיטתן יהל אור

אבן עוזא

פערם נטום: (ז) עין וינס'ו מס ספעיל ע"ז: (ז) ערוה תפול בכ מום, כמה כל נדר הו נדרה, כי בנדינות וכלת גרב וילפת כס טמות סדרה סגופלים על פמוס, לנו נדר זה, ווין כל נדרה כל, כי היינו חייב סבור ומדוז סס טמות סתומר סגוללים על פמוס כחריותו: (כט) ותפס הכהוב טולה וה"ה נטום, כי דין זה טקיוי חמימות נוהג בכל הקריםות: (לט) וכן ת"ה לפרש נדרה, וכן פ"י רט"ז ז"ל להפריכן צלצצרו: (לט) כי פון כוה כל"ג, ע"כ יתמר ערוה כל"ג טולה כס כתהר לעין: (לט) פ"י בעל מום כל הרילה וסדיקה וטנייה, סנסלק עורו, מה סנטן ערל מעלמי: (לט) הו נדרון העין: (לט) נפרית מהלה נדר לה: (לה) ינמר סוף הפסוק וטהר לנו תחנו מכם על קמנוח לה, סלה יקם מהלה הנעלם מומיס טפעריטן סלמיים להקריב מכם הולמים לה:

מקורי רש'

מנחת יהודה

(כט) אפיימנ"ט (כעוזנפיטינונג פערעהנונג): (ז) אם אמר ועין חולין ב'ג': לד) ספרה: לה) ספלה נכוות ל'מ מ' הרוי זו או הרוי עלי: (ט) יפרש שעורת הוא שם דבר של ולט מ' כמ' ז' ל) ספילה עיונין ק'ג מה': (ז) זומ' ט'ז', טום עזרון בלשון נקבה, ור' ז' במו שצינו צרך גם צרךה שניהם הם שם דבר, אלא שוה צרך שם דבר בל"ג הבי גמי שצינו צרך עזרון שם דבר בל"ג ערורה שם צרך שם דבר בל"ג: (ט) דבר בל"ג: (ט) איברו שבור לא עזרון היה: (ט) הפט' טן ריס, חרוץ, וט' חרוץ של עין, ורנט'ה פ' ריס עין עפיפים, כי פעיפות הן כתו חריצין שבין: (ז) דיא וואצע, וההוא שם דבר של כום כתמי ערוה, ועין עירובין ק'ג א' ששם פ' רשי' ז' להיפך וכחוב, יבלת דמתניתין שם דבר של הטום, ויבלה דקרה ז' אינו שם דבר, וכן פ' הרוד'ק בשרש יבלל, כי יבלת דקרה הוא תואר לבתמה שיש לה יבלת כתו חרוץ שהוא תאר, והכתוב במשנת הוא שם דבר ליבלה עצמי, ע'כ, ועין יבמות ק'ב א' שם פ' רשי' על "שותא" ג'ב ורוא"ה בלע'ז: (ט) עיגן פ'

**לִיהוָה וְאֲשֶׁר לֹא תַתְנִזֵּן מֵהֶם עַל־
הַפּוֹזֶבֶת לִיהוָה: כְּגַם שׂוֹר וִישָׁה שְׁרוּעַ
וְקָלֹט נְדָבָה תַעֲשֵׂה אֶתְךָ וְלֹא נְדָרָה
ירְצָה: כְּדוּמָעַד וְכָתָות תַונְתְּקֹוּכָרֹות
לֹא תִקְרִיבֵנוּ לִיהוָה וּבָאָרֶץ בְּכָם לֹא
תַעֲשֵׂנוּ כְּה וּמִידָּן בְּנִינְכָּר לֹא תִקְרִיבֵנוּ
אֶת־לְחֶם אֱלֹהִיכֶם מִפְלַיאָה כִּי**

אבן עוזרא

ועל זריקת דמן לח) : ואשה לא תנתנו. כנ שרווע. כראשון (לו) וקלוט הפטו (לו) והוא מנורת עיר מקלט (והושע כא יג) (למ) : כדר ומעוך. מנורת פעבו שדיין (יחוי, כג) (לט) : וכתות. מנורת ואבות אותו טחוון (דבר' ט כא) (מ) ושניהם בבעיטים (מל) : ונתק. מנורת כאשר ינתק פtile הנעורות תעשו. לשנות מעשה השם (מנ) (ט) : בה ומיד בן נבר. שלא יחשוב בלבבו הוואיל והויא קרבן בן נבר לא אהוש להקריבו (מד) : מעוך. בילו משוכין ביד כתות. כמותיס הס יותר ממטר מד) : נתוק. תלסן ביד עד סגפמקו חוטיס קטלוייס נגן חכל נטוניס הס בפוק הכלים וכליים נה נמלט : וברות. כרומין בכלי ושודן בכיס מלה) : ומעוך. תלגומו ודמליס זכו לטענו בחרמיט לצעון כתיטה : וכתות. מלגומו ודרסים כמו כתית בגודל רמייסטו (ט) בקיימות דקות וכן קנס המרפסס מלה) מז) : ובארצכם לא תעשו. דבר זה לסרים בסוס כסמה ומיה ומיילו טמלח מג) לך נחמר בחרלכס לרבות כל האל בחרלכס טליי היפצל לוואר נה נלטווTEL הסרים הילן כהילן טהרי סרום מוכת גנוּף הווא וכל מוכת הגוּף נוכנת צין כהילן צין כהילן מד) מלה) : (כה) ומיד בן נבר .

קרני אור

(לו) טהיר האל גודל מהכינוי : (לו) ספלסוטיו או היינרייך נכוונות וכליים נכוון (סוחיל מסט) : [ח] וכ"כ (ספרה) מעוך וכמות נכוון יתוק וכליות נגיא : (ט) וכ"כ (ספרה) לה תקריבוlein לה נין לי שרוע : (לח) עיר סנקטי בתוכה הנסיס סס, ונקרת סבמקדט מסול בסקרכנא ובמלווינה מסור לעשות כן לסיס טום או חדד מהס : (ט) ופי' סנכמתו הנטכוו טוליאן (לט) ופי' אונמעכו מסליאן, מהמשיכך : (מכ) פי' סנכמתו הנטכוו לה נגיד מהס : (מנ) נסרגס כדי טום יוליאן : (מד) וגלה הולזאלט ט"ז :

מנחת יהודה

פי' רשיי לטعلاה כ"א ב' : (לו) וביה (זט א ס"ג ב') ואשה לא תנתנו אלו החלבים, ופי' רשיי שם, בבבלי טומין בתיב, פ"י שלא יקטרו אברוי וחילני בע"ט : (לו) עיין לטعلاה בפי' רשיי כ"א י"ח : (ה) פ"י שאינן סדרוקות בפרטות הטהורות ורומות לשל סוס ולשל חמור : (ט) אבל לא נדבה לטובות : (ט) ועיין (תמורה ה' ב') המסקריש בע"ט י"ח : (ט) סיון ספלה, נכוונות ליט' ב' : (ט) קילוטין לטובות מה שעשה עשי, ראמר קרא ולנדר לא ירצה, רצויו הוא דלא מרזי, הא מקדש קדשי : (ט) ועיין (שבת קי"א א') אם על כרות חייב, על נתוק לא ב"ש, ופי' רשיי שם כרות שאינן נתוקן לנמרי אלא חותכן ותליין בכיס : (מכ) פ"י קנה השבור : (ט) ובפס"ו אטילו החורנגל (שאינר ראי לטובות) ואטילו הכלב (שנש חליפוי אסורי לטובות) ועיין חגינה י"ד ב', ביחס' ד"ה, לסרווי בלבא : (ט) ובב' לרבות

קדם יי' : כי וחותר ואימר יתר וחסיר נדבטא משביד יתיה ולנדרא לא יתי לרעויא : נר ודים מרים ודריסיס ודיישלי פודיניגיר לא תקרבון קדם יי' ובארעכון לא תעבדין : כה ומיד בר עטמינו לא תקרבון ית קורבן אלחכון טבל אלין אריה חבוקהון בהזון מומא

ריש'

ועל זריקת דמן לח) : ואשה לא תנתנו. כנ שרווע. כראשון (לו) וקלוט הפטו (לו) הולכת הקטלון (לו) לט) : (כג) שרווע. חבל גודל מהכינוי (לו) : קלוט. פלסומי קלוות לה (ט) : נדבה העשה אותו. לונדר. למוץ : לברק כתית (ט) מא) : ולנדר. למוץ : לא ירצה. חי זה הקレス ביה נללות פי' הומל זה הקレス במוצמ (ט) טב) : (כל) ומעוך וברות. נכליים לו גניד מג) : ובתות ונתק. כבירות. נכליים לו גניד מג) : מעוך. בילו משוכין ביד כתות. כמותיס הס יותר ממטר מד) : נתוק. תלסן ביד עד סגפמקו חוטיס קטלוייס נגן חכל נטוניס הס בפוק הכלים וכליים נה נמלט : וברות. כרומין בכלי ושודן בכיס מלה) : ומעוך. תלגומו ודמליס זכו לטענו בחרמיט לצעון כתיטה : וכתות. מלגומו ודרסים כמו כתית בגודל רמייסטו (ט) בקיימות דקות וכן קנס המרפסס מלה) מז) : ובארצכם לא תעשו. דבר זה לסרים בסוס כסמה ומיה ומיילו טמלח מג) לך נחמר בחרלכס לרבות כל האל בחרלכס טליי היפצל לוואר נה נלטווTEL הסרים הילן כהילן טהרי סרום מוכת גנוּף הווא וכל מוכת הגוּף נוכנת צין כהילן צין כהילן מד) מלה) : (כה) ומיד בן נבר .

יהל אור

(לו) טהיר האל גודל מהכינוי : (לו) ספלסוטיו או היינרייך נכוונות וכליים נכוון (סוחיל מסט) : פ"י קילוטין מהכוונות וכליים נכוון רמיזב פס"ז : (ט) ספלה מפלט בככוות מה, מה ילוקוט תלמיד בפס"ז : (ט) ספלה מהוילס 'ב' נב' : (ט) ספלה תלמיד בפס' : (ט) ספלה נכוונות ליט' ב' ומפני קרווטון כ"ט ב' ילקוט תלמיד בפס"ז : (ט) ספלה נכוונות כרכ' ב' : (ט) ספלה יומל ס"ג ב' :

מקורי רישי'

כ"ט : לה) חמוץ ו' ב' . ו' ליט' : (ט) ספלה יומל ס"ג ב' : לא תנתנו אלו החלבים, ופי' רשיי שם, בבבלי טומין בתיב, פ"י שלא יקטרו אברוי וחילני בע"ט : (לו) עיין לטعلاה בפי' רשיי כ"א י"ח : (ה) פ"י שאינן סדרוקות בפרטות הטהורות ורומות לשל סוס ולשל חמור : (ט) אבל לא נדבה לטובות : (ט) ועיין (תמורה ה' ב') המסקריש בע"ט י"ח : (ט) סיון ספלה, נכוונות ליט' ב' : (ט) קילוטין לטובות מה שעשה עשי, ראמר קרא ולנדר לא ירצה, רצויו הוא דלא מרזי, הא מקדש קדשי : (ט) ועיין (שבת קי"א א') אם על כרות חייב, על נתוק לא ב"ש, ופי' רשיי שם כרות שאינן נתוקן לנמרי אלא חותכן ותליין בכיס : (מכ) פ"י קנה השבור : (ט) ובפס"ו אטילו החורנגל (שאינר ראי לטובות) ואטילו הכלב (שנש חליפוי אסורי לטובות) ועיין חגינה י"ד ב', ביחס' ד"ה, לסרווי בלבא : (ט) ובב' לרבות

מִשְׁחַתָּת בְּהֶם מָוֵם בְּמַלְאָכָה יְרַצֵּחַ לְבָם: ס' ט' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי שׂוֹר אֲוֹבֵשׁ אָזַעַן כִּי יִנְלֹד וְהִיה שְׁבֻעָת יָמִים תְּחַת אָמֹן וּמִום הַשְׁמִינִי וְהַלְאָה יִרְצָחַ לְקָרְבָּנוּ אֲשֶׁר לְיְהוָה: כִּי וְשׂוֹר אֲוֹבֵשׁ אָתָנוּ וְאַתִּיד־בֶּנוּ לֹא תִשְׁחַטְנוּ בַּיּוֹם אֶחָד:

רש"י

אבן עזרא

טשחתם. המ"ס נוסף והתיו שרש טנוורת כלי שכביהם קלגן כל ככן לפקלינו השחתה (מה), ומ"ס להיות להם טשחתם לטמייס לה פקלינו לו געל מוס ואעפ"פ צלע (שנות ט טו) שרש והתיו נוסף: ירצה. נלמרו בעלי מומייס לקלגן כי נח לח"כ מבני נטעל, ואחר שהזוכר לא ירצה, הזוכר כי כל קרבן שיקרב קודם יום אשתו נם הוא לא ירצה (מו): בן שור או בשב ובנדי ערוטים תפשיט (איוב כב ו) (מג) יומת הטה (דבר' יז ו) (מט) כי יטול הנופל (שם כב ח) (כ) או הטעם זכר המין (נו): וטעם ומיום השמיini. כתו הנטול עד הדרובע (נו): והלאה. אחריו (נו) והעד يولד. פרט ליזל דופן מו) נא: (כח) אותו חז יהונתן (נו): בח שור אושה. ואת בנך. נוג ננקה שאלול לטחות פירשתיו (נו) והטוצה על זכר ונקבה (נו) [י]: סחס ותנן לו רבת ותינו נוג כוכרים ומולך לטחות הילב והבן מו) נב): אותו ואת בנך. הף לנו ותינו במתגען מה) נג):

יהל אור

קרני אור

נסמך: [י] וופ דמייסוי מומו ותנתנו נוג נטול בנקנות (מה) ותלטו שחת וספ: (מו) יפרץ פעס כיינו לעיני פיעין מלכות, אבל הייסוד מישם מיכל נטב הטעים רמנ"ס וסמן' רמ"ס ורוכב' מ, ורוכב' ספוקיס ערומים ע"ט סופס: (מט) נקרם ג"כ ע"ט סופס נטמי וקמלוי (סכו"ק):

פטול: (נו) כי כחטף יט לד' מרוכבים, כל מרוגע מצנעה ימים, לכן מיום הטעים, עד טיגית ימי מרוגע הטעים, ועל לו קיבל פגוע חוק ותומן: (נג) מלת וכלהה הוות תלחה'ס נוגרת מן פמלה כסודית כל כהורמת הטעים, וכלהה על רחוק כמקוס ממוקס ידוע ממרק וכלהה (צ"ה כ, לו), ורחוק צוון לעתיד לכוון, וכלהן הוות רחוק צוון, כלומרו מיום הטעים והלהה, צפי' החריו, מהותו כוון הנודע למדרכ' מהרי כוון צוון הטעים: (נד) שטול לו הלו ההי מנק וכלמה (צס): (נו) כי כוון סס חמוץ, ומתפס סס פול והמור ללונגה ונווה נכל המינים: (נו) וכ"ה דעת חנינה (חולין עה כ) שטולו ותנתנו נוג כוכרים וגינגדות, וכן פסק פרמג"ס (כ' סחויטה פ"ב יג) טהס נודע וולדי סוגו המכין שומען בעינס צויס מחד, ותס שמת חיינו לוקה:

מקורי רש"י

מנחת יהודה

לרבבות כל שבארצכם סכל מני בחתות וחיות הווא דאתה: נ"ז ל': טט) תמורס י' מ': ג') קולין י"ג כ': טט) בין ח"א: מו) אם חתבו דופנה והוציאו חולד: נא) ספלם, קולין ל' ב': נב) ספלם, קולין ע"ק ב': מו) פוטק חרבי הולכה כרבבי האומר אין חוששן לורע נג) ספלם כלן, ספלם זו סולין פ"ג מ' פס"ז ילקווע האב ובן רעת אונקלוס, והוא הנכון בני' בדין אותו ואת בנך (רטב"ג) ועיין בפי' הראב"ע ובביבורי שם: מה) אם שחת בנה קודם ג"כ חייב: געיל

חר : כ' וְאֶת תְּכָסֹן כַּט וּבִרְתֵּבָחוּ זְבַחַת תֹּורָה לִיהוֹה
נְבַשְׁתָּה תְּזַבְּחוּ לְבִזְמָה הַהוּא יַאֲכֵל
יְרֻעָא ?כֹּזֶן תְּכָסֹן :
לְבִזְמָה הַהוּא יַתְּאַכְּלָא
תְּשַׁאֲרוֹן מִנְיָה עַד צְפָרָא
אָנָּא ?יְרֻעָא ?כֹּזֶן פְּקָדָא
וְמַעֲבָדָיו יִתְהַזֵּן אָנָּא ?יְ
לְבָבָיו תְּמִלְיאָו יִתְשַׁפְּא
דָּקִידָשִׁי וְאַתְּקָדְשָׁבָנוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנָּא ?יְ

רש"י

(כט) לְרַצְנָכֶם תְּזַבְּחוּ. מְחִילָת וּבִימְפָסָס בְּטַ וְטַעַם וְכִי תְזַבְּחוּ וּבְכִי תְזַבְּחוּ. שַׁיְאַכֵּל בְּיוֹם א' (ג') בְּעֶבֶר שַׁהְזִבּוּר שָׁוֹר אוֹ שָׁהַ
שְׁלָא יִשְׁחַט בְּיוֹם אֶחָד (נח), וּוּהוּסִיף עַל
הַפְּרִישָׁה הַכְּתוּבָה בְּצִוְּיו אַהֲרֹן טַלְתָּה
שְׁחִיטָה מֶלֶת כֹּן הַלְּבָבָו טַלְמָת מֶנְתָּה
לְחַכְלָנוּ לְמַחְלָל בְּלָסְטָבוּ כֹּו מְחַקְבָּת פְּסָול
לְיַהְלָל לְכָס לְלָלוֹן נְדָ). דָּלָל לְלָלוֹנס
לְדַעַתְכָס נְהָ) מְכַהֵּן לְמַתְעַמְּקָה שְׁפָטָל בְּקָמִינָת
קְדָסִים וְאַעֲנָפָה שְׁפָרְט בְּנָהָלָל נְקָנִי יְמִיס מַטָּ)
חֹול וּפְלָט בְּנָהָלָל לְיָוָס חַמְד (ג) סְמָכָה
וּבִימְתָּן מֶלֶת לְחַכְלָן בְּזָמָק : (ל) בְּיוֹם
לְיִשְׂרָאֵל אָם וּבֵן בְּיוֹם אֶחָד (סל), נִמְיָה תְּכָה
הַהְוָא יַאֲכֵל. לְהַלְּבָבָו טַלְמָת
שְׁמִינָה מֶלֶת כֹּן בְּלָסְטָבָו לְקַבּוּט לְהַזְּמָנָה,
חַכְלָה כְּכָר כְּתָוב וּבְכָל זְכָת פְּדוּת סְלָמִין
וְנוּ נְוּ) : אָנָּא ה'. דַעַמְיָה גַּדְעָן כְּלָבָר וְאַל יְקָל בְּעִינֵיךְ : (לְה) וּשְׁמָרָתָם. א'
קְמָנָה : וּעֲשִׂיתָם. זֶה קְמָנָה (ג) : (לְב) וְלֹא תְחַלְלָו. נְטָבָל טַל דְּבָרִי
מַזְרָעָה (ה) מְמַצְמָע בְּנָהָלָל וְלֹהֵט מַחְלָל מִתְּלָא וְנִקְדָּשָׁי מְסָול עַלְמָךְ וְקְדָס צְמִינָה
יָכֹל בְּיַחַד תְּלַל כְּפָזָבָן יְקָלָל (ג) נָח) וְכָסָוָה מְוֹסָל עַלְמָנוּ יְמָסָר עַלְמָנוּ עַמְּתָה
לְמָוֹת בְּכָל כְּמוֹסָל עַלְמָנוּ עַמְּתָה הַגָּם הַזְּנָעָן לְזָנָעָן לְזָנָעָן
וּמְזָלִיכָה בְּלָה מְסָרוּ שְׁלָמָן עַמְּתָה הַגָּם בְּנָהָלָל וְזָנָעָן לְזָנָעָן לְזָנָעָן
וְלֹהֵט מַלְיָל יְדִיעָת לְסָוי לְקָרְבָּן (ג) :

יהל אור

(ג) שְׁתָהָדָה נְהַלְלָה לְיָוָס וְלֹילָה פְּדָחָה וְפְיָין (לְמַעַלָּה
וְסָבוּבָה כָּלָנוּ מַטָּה כ' נְדַעַתָּה : (גט) פְּיָין רְשָׁי :
(ס) מַס תְּקִרְבָּנוּ תְּהִדָּה סְתָמָה סְלִימָה וְלֹהֵט כְּפָזָבָן וְתְּדַעַתָּה
לְזָנָעָן מְקָרִינִים : (סל) וְכָ"ה (סְפָרָה) וְסְמָרָתָם וְ

מנחת יהודת

(טט) לְפִיעֵיל ז' יְיָח וְאֵם הַאֲכֵל יַאֲכֵל מְבָשָׂר זְכָח שְׁלָמִין וְעַד
שְׁפָרְבָּר בְּשַׁלְמִים סְתָמָה הַנְּאֲכָלִים לְשָׁנִי יְמִים : (ג) כְּאָנָן בְּתָרוֹחָ
חַנְאָבָלָת לְיּוֹם וְלִילָה : (גה) רְיֵל מִשְׁרָוֶצָה לְהַעֲבִירָן עַל
חַדָּת אֶל חַשְׁטָפָה לו' : (גכ) פְּיָי בְּפֶרְהָסִיא וְעַיִן סְנַחַר עַד
ב' יְרֻשָּׁלָמִי בְּרוּכּוֹת פְּזִי הַג'ן, אַיִן פְּרָהָסִיא פְּחוֹתָה טַעַשָּׁת
בְּנֵי אָדָם : (ג) צִיּוֹן חַזְוִית פְּזִי יְגָן, שְׁשָׁאָל לְיַזְוָקָל הַגְּבִיא, אַפְּיַסְרָוּ עַצְמָן עַל קִידּוֹשׁ הַשֵּׁם עַיְוָשׁ בְּאַרְבִּיכָה, וְאַתְּרִיכָה
שָׁאָפָר

(גט) שְׁתָהָדָה נְהַלְלָה לְיָוָס וְלֹילָה פְּדָחָה וְפְיָין (לְמַעַלָּה
וְלֹילָה יְיָעָ, ס' : ג) נְמִילָה, פְּזִי סְפָרָה וְזָנָעָן
מְרַמְּגָל : (ג) סְפָרָה : (גח) סְפָרָה ; (גט) דְּיִמְלָל ג', י'ס :
ס) כְּסָתָמָה עַמְּתָה כ' יְמִינָה סְנַחַר כ' יְמִינָה סְנַחַר עַמְּתָה
מְקָרִינִים : (סל) וְכָ"ה (סְפָרָה) וְסְמָרָתָם וְ

מקורי רשי

מְרַשְׁגָּג : (ג) סְמִילָה : (גח) סְפָרָה סְלִימָה יְיָג פ' וְעַיִן
וְלֹילָה לְמִילָה יְיָעָ, ס' : ג) נְמִילָה, פְּזִי סְפָרָה וְזָנָעָן
מְרַמְּגָל : (ג) סְפָרָה : (גח) סְפָרָה ; (גט) דְּיִמְלָל ג', י'ס :
ס) כְּסָתָמָה עַמְּתָה כ' יְמִינָה סְנַחַר כ' יְמִינָה סְנַחַר עַמְּתָה
בְּנֵי אָדָם : (ג) צִיּוֹן חַזְוִית פְּזִי יְגָן, שְׁשָׁאָל לְיַזְוָקָל הַגְּבִיא, אַפְּיַסְרָוּ עַצְמָן עַל קִידּוֹשׁ הַשֵּׁם עַיְוָשׁ בְּאַרְבִּיכָה, וְאַתְּרִיכָה
שָׁאָפָר

לֹגְמֹצִיאָתֶךָם מֵאַרְצֵיכְם מִצְרָיִם לְהִזְוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: פְּרִיבֵּי כָּג א וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לִאמְרָה: בְּדָבָר אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתְךָ אֱלֹהָם מוֹעֵדִי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֶתְכֶם מִקְרָאִי קָדְשָׁאָה הַס מוֹעֵדִי: ג שִׁשְׁבַּת יְמִים תְּعִשֶּׂה מְלָאָה וּבַיּוֹם הַשְׁבִּיעִי שִׁבְתַּ שְׁבַתְּךָן מִקְרָא־קָדְשָׁךְ בְּלִבְּלָאָה

רשוי

בני ישראל (סב): **לֹגְמֹצִיאָתֶךָם עַמְּךָ נָכְנָה סָא:** זה טופף אני ה' . שהוא הדבר הראשון (סב) אני ה' . נחמן לפס סכל: (ב) דבר אל והוא עיקר כל המצוות, ואחר שהזיבור קדשי בני ישראל. מועד ה' . עטף מועדות בני ישראל, הזיבור היטים שיקריבו בהם סיסיו ישלה מלומדין ה') בסיס קמנבלין חת העולות, והחל מהשבת: ב וטעם אלה הם מועד (ה). בעבר היהות שכחות רבות בשנה (ג): ג בבל טושנותיכם. בארכזם וחוץ טרככם בבית ובדרך: וטעם שבת הוא לה'. פירשתינו (ג), ואחר בן הזיבור הטועדים. יאר בישבת אלה הם מועד, ובטעדים אמר בטועדם (ע' ד) וחתעם באיזה יום שהיה טהשבע (ד), והנה אני נתנו לך כלל בדברי הטועדים, כי בוטן שביהם קיים היו המועדים נספrios לבית דין, הלא תראה כי אמר על פסח חזקיהו, ויועץ המלך (דה"ב ל, ב) (ה) ואחר שקבע ר'ח ניסן עבר השנה, ובזה תפשו ר'זיל (1) כי היה ראוי שלא עבר ניסן בניסן (1), והטעדים אטרו כי ב"ד היה מסתכל בדברים רבים בקביעות השנה (ה), ואטרו על ר"ע שקבע שתי שנים טוערות שנה אחר שנה

יהל אור

הותו וסת צנו נוגג בנקנות וטלינו נוגג צורcis, צוננו צויס הסכמי ולג' יטהנו, וכמושדים נטיה צדרכי כהומר טליין הוואן לודע להן: (סב) הכתוב יהמר ולג' הלהלו וגנו' ונקדתתי כTHON צבי ישלה, וטס לה' חלהלו קלי' מגנו' הייל' ונקדתתי כחווכס: (סב) מנג' ד' הילסיך:

(ה) מה שלמר כל'ר מועד היהרי טליינו מכוזר מה'ו ה'ל' הצעה, והיל' נלי' כי המועדים כוכילס מה'כ: (כ) ע'כ היל' נלי': (ג) נסמות (טו)

מקורי רשוי

יציל אותם, אטרו לנברנדזר וחון להו יידי' לך מלכא ופי' יג; ילקות דינאל מתנס'ה: סא) ספולם, פס'ז: בין מציל בין לא מציל עיו"ש: (ה) נ"ל צ"ל "גועדרין" א) ספילה סנכט' י"ה, ה', ירושלמי סנכט', פ"ל פ"ב, עיין ספרה (שר"ל): (כ) כ"ה סנהדר' י"א, ובכפרה הנני, ירושלמי טבניאת פ"ז, ס"ט, ירושלמי ר'כ, פ"ג ס"ט כריסטון): (ז) טין (סינקל' י'כ): (ח) עין (סינקל' י'כ): (ט) עין (סינקל'

מנחת יהודה

שאמր להם יהוקאל "כי אין מתקיים עליהם", פ"י טלא ט"ז, ויק"ר מל"ג ו', כמל"ר פט"ז י"ל, פ"ז פ"ב ל', ופי' יג; ילקות דינאל מתנס'ה: סא) ספולם, פס'ז: בין מציל בין לא מציל עיו"ש: (ה) נ"ל צ"ל "גועדרין" א) ספילה סנכט' י"ה, ה', ירושלמי סנכט', פ"ל פ"ב, עיל' הנליות שנלו" ובירושלמי שביעית פ"ז. ה"א. על ספרה

אחציו היום (לג) וזהותה הלבנה בחצי גלגול
הנבויה (לד) נס אין הקביעות בניו על עת
התאחדות המאורות (לה) אפילו בטהלה
חאמתצוי (לו), כי הנה בטוריד (לו) [ד] נס
טיריד יוכיהו (לה) ולולי שלא אריך היותי
שפרש פוד העיבור, וסוד ההלכה (לה*)
החותורה שהוא נולד קודש חצות (לט) והכלל
שחו"ל העתיקו לנו שננטוך על העיבור
בגנות (מ) ובן קבלנו טפי נביים, ולא נוכל
לעשות דבר אחר טוב טמו (מג), וזה
ששתו ב' יסימ בnalות, והוא על דבר ספק,
זהמתעניט יום הבפורים שני ימים מה יועילם

יהל אור

(כו) כ"ה (ר"כ כה ה) ה'מר להס ר"ג להכמ'יס כך
מקובלני אוניות ה'ז' ח'ב' פטעמ'יס אונ' נ'לרכ'ה (פי'
הלייכת'ה במתינות) ופטעמ'יס בענ' נ'ק'רג'ה (פי' כל'יכת'ה
כמ'ירות) וכ"ה (יר'ושלמי ר"כ פ"ג פ"ז) מה'מר ר'
הי'ז' נ'ל בענ' ולמה קינ'לן ר"ג בענ' מ'סורת' צ'יד'ו מה'כ'ותיו
פטעמ'יס מה'לך ב'ק'רג'ה ופטעמ'יס מה'לך נ'לרכ'ה: (כו) וכ"ן
כת'ב ב'ר'ומ'ס (ה' קד'ס' פ'י'ז' ה'ז' ז') ולפי ט'ר'וח'ה
לה' ת'יה ה'ל'ג' בענ' כ'ז' כ'מו ט'נ'ל'נו עט'ינו כל' ל'רכ'י
הה'ב'ג'ון כ'זה כ'נו'יס על' מ'יל י'רו'ש'ל'ים ול'צ'ה'ה'ה'מ'ק'ומ'ות
כ'ס'ו'כ'ז'ון ה'ו'ת'ה' כ'כ'מו ט'ב'ה' ה'ו' ט'נ'ל'ה' י'מו'יס ט'כ'ק'ן' ר'ו'ח'ין
נ'לרכ'ת'ה' ב'ל'י'ל' ט'נ'י': (כ'ג) ועט'ו ה'ו' ר'ה': (ג') ט'ל'יה'ל'ו
ז'ל' (ס' ה'ע'כו'ר) כ'ו'ה'ה' נ'לרכ'ת'ה' ה'ל'כ'נה' כ'ה'ל'ס' ט'כ'ת',
ק'כ'ו'ת', ו'ה'ל'כ'נה' ק'ית'ה' ג'ב'ו'ה' ע'ל' ה'ל'ר'ז', ו'ע'מ'ל'ה'
ו'ז' נ'ס'ל'ר', ו'ה'ו'ג' ע'נ'ין' ת'יק'ו'ן' ו'ה'כ'נה', כ'מו' ת'ק'ו'ן' ב'ק'ו'ז'
ו'ו'ג' ט'נ'ר' (ה'ז' מ'ס' כ'ז' ט'ז'ל'ז' כ'ז'ל'ז' כ'ז'מ'ל'ז'י
כ'ו'ג' ט'ז'ז'ה' ר'ה' ת'מ'יל' צ'ו'ס' כ'מו'ל' ו'פ'טע'מ'יס' ה'י'נו'
ה'ס' ס'ימ'ין', א') ה' א'ד'ז' ר'ה'ז', ב') מ'ו'ל' א'ק'ן' ב'ל'
ה'ק'פ'ט' ה'ה'ל' ע'יג'ו'ר' ע'קו'ר' מ'ל'ש'ל'ז'ז', ו'כ'ל' ד'ק'ו'ז'ת' ה'ג'ע'
י'ק'ן' ה'ס'ל'ז'ז', ה'ו' ה'מ'ד' מ'ל'מ' ו'מ'ל'ד' ה'ס' ו'ה'ג'ה' מ'ה'
ג'ב'ו'ה' ג'ט'ר'ז' ד'ג'ע'בו'ל' ה'ד'ק'ה' צ'י'מ'ו'ל'ו' ה'ס' ה'ז'ג'ה' כ'ב'ה'
ו'ר'ז' ד' ה'ל'ק'יס' מ'כ'ת'ה'ל'ת' ה'ל'י'ל'ה' ו'כ'ז' ה'ס' ג'ע'ו'ת' א'
מ'ו'ל' , ו'ג'ס' ל'מ'ה'ר'תו' צ'ו'ס' ד' ל'ז' ה'פ'צ'ל' ט'ז'ז'ה' ר'ה'
ל'מ'ה'ר'תו' מ'ה'ר'תו' מ'י'ו'ס' כ'מו'ל' : (ג') ט'פ'י' פ'ה'ו'ת' מ'ה'ל'ז'
ק'ז' ב'ל' ת'ל'רו'ז' (ה'י'ה' ז'), ו'ה'ו'ג' ה'ס' י'ק'ה' מ'ו'ל'
מ'מ'נו', ה'ז' נ'ק'ר'ל' מ'ו'ל' ז'ק'ן', מ'פ'נ'י ט'ל'ין' כ'ה' כ'ה'ו'
ג'נ'ר' כ'כ'ו' ע'נ'יו' מ'ר'מ'ו'ת', ו'עו'ד' מ'פ'נ'י ט'ז'ז'ז' צ'ו'ס' ג'ו'ס'
ג'ע'ו'ל'ז' ה'ז'ז', ה'כ'ל'ז' ט'ע'ה' מ'ן' ק'י'ז'ה' ט'ע'ו'ת' ה'ז'ז' ר'ה'
ג'ז' א'ת'ל'ז'ז' ה'ל'ק'י' ט'ע'ה' מ'ן' ק'י'ז'ה' ט'ע'ו'ת' ה'ז'ז' ר'ה'
ע'ל' מ'ק'ו'ס' ה'ח'ר' מ'ן' ה'ז'ז'ז', ו'ז'ז'ז'ז' ז'ג' נ'ט'ה' ל'ע'רו'ב',
מ'ז'ק' ל'ז'ק'י'ע'ת' ה'ה'מ'ה', ה'ז' נ'ו'ל' ק'ו'ד'ס' ח'לו'ת' ב'יל'ו'ע'
ה'ח' ז'ל' (ס' ה'ע'כו'ר) כ'ג'ה' י'ס' פ'טע'מ'יס' ט'ק'ג'ע' ר'ה'
ט'כ'ת', ו'ז'ה' י'ל'ר'ע' ה'ס' ק'ית'ה' ה'ל'כ'נה' כ'ר'כ'י'ע'ת' מ'מ'ק'ו'ס'
ט'יט'ק'ג'ז' מ'ו'ל'ק' ג'ל'ג'ל' ט'יר'ה' ע'ס' מ'ו'ל'ק' ה'ז'מ'ז'ז' ו'ז'ז'ז'ז' צ'נ'י'ס'
ל'מ'ע'ל'ה' ה'ו'ת' כ'ג'ה': (ג'ז') נ'ל' ב'מ'ז'ז' ת'ק'פ'ט' ו'ה'ו'
ע'ו'כ'ל'ת' צ'ו'ס' ב' ט'פ'ה' ט'ז'ז' , ת'ק'פ'ט' ה'ל'ק'יס' ע'ל'
ג'ה'ה' ר'ה' מ'י'ו'ס' ה'ו'ל'ז'ז' ו'נ'ק'ג'ע' צ'ו'ס' ג' , ט'ל'ג'מ'א'ז'ז':
ו'ה'מ'ל' (י'ס'ו'ד' מ'ו'ל'ז'ז' ט'נ'ר' (ה'ז'ז')) ג'ס' י'ס' כ'ת'ל'מו'ד' ד'כ'ל'יס'
ו'מ'אל' נ'ו'ל' ק'ו'ד'ס' ח'לו'ת', ו'כ'ט' (ה'ע'כו'ר) כ'י'ול' ה'מ'
ה'ג'ה' קד'ס' פ'ז' ל'ה'ר'מ'כ'ז'ס' ז'ל' פ'ז' ה'ז' (ו'כ'מ'פ'ל'ס' ט'ס':
(מ'ה) ו'כ'ן' י'ל'מ'ל' ג'ס' (ה'ע'כו'ר) ו'ה'ג'ה' ה'ל'מ'ת' מ'פ'
ג'ה'ה' ע'יק'ר' ה'ק'כ'י'ע'ו'ת' ג'ז'י'ז' , ו'ל'ג'ר' ק'ג'ל'ה' ג'ז'ה' ג'ז'ז'
י'ג'א'ז' , ו'ה'ג'ה' ר'ע' ע'ג'ר' ט'נ'יס' ד'ג'ו'ת' א' ה'ג'ל' ז'ז' ז'ז'
ז'ה'ט'ז'

אטרו פעמים שבעה בארכובה ובקצרה (כו),
ואין הקביעות רודף אחר ראיית הלבנה
בירושלים, או בקאה מזורה או במערב כלל,
והעד טקום סחברת התיכונה, כי הנה היא על
ירושלים (כו) [ג] ועוד שריאינו פעמים רבות
הלבנה בחדיש ניסן בלילה שני (כג) וכן היהתה
נראית בכל הערים, וקביעות החדש היה ליל
שלישי (כט), וכן אירע לשלהם חדשים קודם
ניסן (ל) וזה נתכן (לט) בשנת גטראד בעבור
הרchia (לכ) גם פעמים היה הקביעות בתשרי يوم
חטישי ולא נראית הלבנה בלילה שבת, והיה
הօיר זך, וזה יקרה בכל שנה שהמולד קרוב

קרני אור

ומפני כנפחים, ומפני תכווי לפסחים, ומפני גליות יסילן
שנעהקו שמקומן ועדין לא פגינו (סס) : [ג] עין ס'
(חנוך) לסבביה ר"מ נר מיהר טני שער כסבייעי,
מה סבכיה מסדיין טיסיס ר' מסלן בן מרמסון זיל ומק
שהשיב עליו כרב לי' יתקב ביר נרו זיל : [ר] וכ"כ נתנו
לצמלה קדשונת סבאללה לטה' זיל (בצלת שלנות) זיל
טס והנש כל טה טהינה קרייכ לזרוק מלקי סבטה לטולס
טסיך נכוינה, רק בסנת גטר"ר בט"ז תקפ"ט מה טיסיך
קמול בious כבין קלווב מי"ט טנית יט פצחים סתום מצוות
(כי מה גליך לידע רגע שמוול נמלגוס לדעת כי מוקס

את כיריך תמיד וכלהיט ומעידין בכ"ד: (כח) אף שנרحتה בלילה שני: (כט) ועתו זו ר"ה: (ג') טהירלו מלעשות החלה אחר רוחית הלכנה, וכן יהמְר הַמ' ז"ל (ס' הטעור) כי הנה נרحتה הלכנה כלהט טהת, בס כלהט בנט, גם כלהלך, גם צניטן יוס מהלך קולס פקביות, והלכנה ריתה גבורה על החרץ, ועמלת ארוכה ליל שני, וכקביותם היה יוס צלisy: (לה) פ"י וזה נסדר, וזה עניין תיקון והלכנה, כמו תיקון בקיום ותקון משלים הרכבה (קהלת יב ט), וכן יהמְר (יסוד מורה שער ה) ה' לס תלויס כמולד הלכנה כלהט כי מותקן: (לו) יש לך דמיות, היינו אלה מן הכרחיים כו' שיביה ר"ה תמיד כיוס כמולד ופעמים מיינו כן פידחן מפני הכל' דמיות, וכקדמוניים נתנו בהס סימניין, א) לה אדר' רחים, ב) מולד און כל תלuros, ג) גטר'ד נטנה פסוטה גרווע, ד) בט"ז הkap"ט מהל עיגור עקרן מלשראט, וכל' דמיות בג"ע תלוי קביעות חסונן וכטליו טיכיו טנגן מלמין לו צניכן הסרים, לו מהל מלם ומלה הסר ונה מלה שיחמְר מולד ז肯 כל תלuros עיין (חוות נה) ומה טיחמְר נטנה גטר'ד בעוכם הכרחי ציומלו ה' לס הצעות אה' ייביה פטוטה, והמולד של ר'ה הו' כו' צבע ט' ור'ד חלקים מתחלה הלילה וכ"צ ה' לס הצעות אה' החקים בס יותר מוז, לו ג' נדהה ר'ה מיום המולד, וגם למחתו כיוס ד' לי הפטר טיביה ר'ה, דורי נה אדר' רחים, ולכן נקבע ר'ה כיוס ה' לשינוי למחה מהרטו מיום המולד: (לו) ספי' פהות מהל' יוס ג' מה' כיוס, כי יס להיביה האקרה מולד ז肯, מפני טליין כה יכול הארי י'ם בעות כיוס, סהו' נחות כיוס לו למעלה ממנו, לו נקרה מולד ז肯, מפני טליין כה יכול הארי נארהות בו ניוס במקום בעולס, והו' כזקן זהר כי עינוי מרמות, ועוד מפני טויוס ג' מה' לערוב הו' חזוב כחדס ז肯 האר' כו' נטה לאלהי שעה מן כי'ם בעות חי'ן ר'ה בעות זינן נקרה מולד ז肯, כי אף ה' נחאל הלא' ק' מתתר'ג' הלא' שעה מן כי'ם בעות חי'ן ר'ה נדהה מיום המולד, דורי לו' מהפטר שתראהה הלכנה אל מקום מהל מן הייזוב, וכיום נה' נטה לערוב, זוהו טממו' נולד קודס פאות נידוע טרחה סמוך לתקיעת הhamah, לה נולד קודס חנות בילדוש טליינו נרחה סמוך לתקיעת הhamah: (לו) וכן יהמְר ה' ז' נס' (הטעור) כה' יס פעמים טנקגע ר'ה יוס פמייצי, והלכנה נה' תרחה במקומות בעולס דלי' טחת, וזה יערע ה' לשיבנה הלכנה ברכישת ממוקס נבראהה, ולח' כי היכ רהכה צנגב: (לה) הו' כשיתקצ' מולק נלנול טירה עס מוקה האטס וייבו טניאס על לא' מיזסר: (לו) והו' מכלה כתיכון עיין למעלה ה'ות כ'ה: (לו) ז' בט'ו' תקפ"ט וכו' ד', ופי' ה' יס יכו' מולד ר'ה לד מהר שנת מטעורת כיוס ב' טמה ט'ו', תקפ"ט חלקים על דרייה ד', וכ' ט' כטהצעות והחלקיים בס יותר מזב, א' נדהה ר'ה מיום הולדו ונקבע כיוס ג' טלהאיו: כיוס, וכ' ט' כטהצעות והחלקיים בס יותר מזב, א' נדהה ר'ה מיום הולדו ונקבע כיוס ג' טלהאיו: (לה) טוין זאת ל'כ: (לה) וכדי' ק' "הלכנה": (לה) וכן יהמְר (יסוד מורה שער ה) בס' כתלמוד דכלייס לה' ידעו פירושם כמו כס' ר'ה פעמים ד' ט' במרוכת, וסאל נולד קודס חנות, וכט' (הטעור) ציילר ה'ם: ז' ט' סאל נאל טדים חאות עיין (למעלה ה'ות נה) ועיין (ה' קד"ט להרמן'ס ז' פ' ז' ה'ו) וככמפלס טס: (מ) פ' ע' על הענכל הצעוי על מלך כתיכון: (מלח) וכן יהמְר בס' (הטעור) והלכנה קלהת מה' העתיקה קדמוניינו ז' ל', כי כהאל כי יאלל נחרץ כי עיקר הקביעות נכי'ג', ולכל קדלה היה נידס טיבבז': קnis' גמואה נה' פמושה ולח' יותר כס' הטעז', והנה ר'ט עכבר טnis' רנות א' מהל' ז' דהט'

וירא כנ אמר

לא תעשנו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: פ' ד אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשרת קראו אתם במועדם : ה בתדרש הראשון בארבעה עשר לחדרש בין העربים פסח ליהוה : ובחמשה עשר يوم לחדרש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו : ב' ביום הראשון מקראי קדש יהוה לכם בל-מלאת עבה לא תעשו : ח' והקרבתם אשה ליהוה שבעת

אבן עוזרא

בעבור הדחית, כי בשנת נטרא"ד אם על הצעמות ב): (d) אלה מועדי ה'. לעומת מדריך בעבור טנא וכלהן מדריך בקדושים מהדרכם (e): (f) בין העARBים. מס' סנות הרואה (m): ה בין העARBים. פירושתו (m): ולמעטה ד). פסח לה'. סקלנת קלנן ח אשה לה'. בפ' פנהם (n) וטעם להזביר סמו פסקה (n): (h) והקרבתם אשה וגוי'.

פס' קמוקפין שלמורים בפרק פינס ולמה נלמכו כלן למלך טאן קמוקפין מטכין זה יהל אור

יוס סכת יוס י"ה, יוס רלהון י"ג לרמיית הכלנה וכן, וסיס סס, וגא המכעיסים שני ימים לו כלנה יענו גפס על הנס, ורויי מוה ילהמו הכלנה כסמן במצוורות על הסצון עכרכס, כלנה ירלו כי הכלנה מהכרינו שיתענו שני ימים, ווילן חרלה לאס סלה יועל לאס תעניות, כי כה סומ' וסקר, כ"ה מהרנו כי עיקר רקניות הוו מל רמיית הכלנה, הגה יט פעריס סקנצע ר' יוס חמיטי, והלגה לה תרלה במקומות נעולס כליל סכת, וזה ילהע מס' חייתה הכלנה כרכעית מקומות נכהותה עיין (חות לד) וכגה החר סקיתה רמיית הכלנה כליל רלהון, הגה חמתקנה התענה צויס סכימי ובמיין לרמית הכלנה, והפק הדנבר מס' טיה רקניות נסנת נטרא"ד (טין חות לב) יחנן חרלה הכלנה כליל רכיני, וזה המכעיס הטעינה כדי קביעותינו יוס סכת יוס רלהון, ווילן וממה יקרכנו הכלנה, וכמה, וכל זה נימר כפ' פנהם

מקורי רשי'

ב) ספ"ה ילקוט מג' ס"ז: ג) ספ"ה. פס' ד) עין הגלות שיצאו: ג) ונראה הקרבן פסח ע"ש הדלוג שהאבן

וַיָּקֹרֶא בֶן אָמֹר יְמִים בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מִקְרָא־קָדְשׁ מְעֵרֶע קָדִישׁ כֹּל עֲבִידָת
פּוֹלְטָן לֹא תַעֲבְדוּ: פְּלִיְלָה יְיָ עִם טְבָחָה
לִמְיָרָה יְמִילָה עִם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְתִימָר לְחוֹן אֲרֵי
תַּעֲלִוָּה ? אַרְעָא דִי אָנָּא
יְהִיב ? כּוֹן וְתַמְצָדוֹן יְתַחַזְרָה
וּמִתְיֻזָּה יְתַעֲמָר אַתְּ עַמְּרָא :
רִישׁ חַצְכָּנוּן ? יְוֹתָה בְּהַנָּא:
אַיְוָרִים יְתַעֲמָר אַקְדָּם
יְיָ ? רַעֲשָׂא ? כּוֹן מְבָתָר
יוֹטָא טָבָא יְרִימִינִיה

רש"

וְהַקְרְבָתָם אֲשָׁה לְהָיָה. מִכְּמֶה
 חַשְׁבָתָה בְּפֶרְבָּר, וְסִפְחָה בְּהַר סִינִי (מ"ה) כִּי
 חַס חַיִן פְּרִיס הַכְּחָלָס וְחַס חַיִן פְּרִיס וְחַלָּס
 כְּכָל כְּכָלִים (ז) : שְׁבָעַת יִמִּים. כ"מ סְנָהָמָל
 סְנָהָמָל קָס דְּגָר (ה) הוּא סְכוּט סְלִימִיס סְטִיכִים
 וְאַחֲרֵיכֶן וְאַמְרָתָה אַלְיָהָם (ג) : יְאָה מִמְּרָה
 הַשְׁבָת. אַסְטוֹרוֹ חַזְוֵל מִטְחָרָת יוֹסִט (נ"ה) [ה]
 סְלָצָת (ז) : מְלָאָתָה עֲבוֹדָה. חַפְלוּ מְלָחוֹת
 כְּחַטְוֹת לְכָס עַכּוֹדָה וְלוֹרָךְ סִסְמָרוֹן כִּים כְּגַטְלָה סְלָכָס כְּגַן דְּגָר הַלְּנָדָר כְּךָ כְּבָנָמִי
 מִטּוֹב (ח) דְּקָטָנִי יְכָל הַקְּרָבָה לְסְבָּוֹת מִסְמָ"מ יְהָחֵד חַסְמָוֹת צְבוֹדָה וּכְוֹ' (ט) ו (ז) : (י) רָאשִׁית
 קְצִירָכָם. סְמָהָל לְחַזְוָנָה לְקָלִיל (י) (ז) : עוֹמָר. מְטִילָה כְּךָ סְיִמְכָה
 כְּמוֹ וְיְמוֹדוֹ כְּנָעוֹמָל (ח) : (י"ח) וְהַנִּיף. כָּל חַנוּפָה מַולְיךָ וּמַוְּרִיךָ מַולְיךָ
 וּמַכְיָה לְעַלְוָה רַוּחוֹת לְעַנוֹת. מַעַלָּה וּמַוְּרִיךָ לְעַלְוָה טְלָלִיס לְעַיס. (ט) : לְרַצְנָכָם. חַס
 תְּקִרְבָּתוֹ כְּמַסְפָּט זֶה יְסִיחָה לְרַלְוָן לְכָס : מִמְּרָה הַשְׁבָת. מִמְּחָרָה יוֹסִט
 כְּלִילָסָן סְלָפָמָה (י) (ז) : (ז) חַס חַמָּל פְּנַטְתָּמָה יְהָזָקָה יְהָזָקָה (ז) : (ז)

יהל אור

(ג"מ' כ"מ י"ט) וְקְרָבָתָם הַזָּהָר וּלְהָרָה (ג"מ' כ"מ י"ט) סְרִיס בְּנֵי כְּקָרְבָּן
 סְנִיס וְחַיִל הַחַד וְפְגָעָה כְּכָבִיס נְגִי סְנָה תְּמִימִים יְהָיָה
 לְכָס : (מ"ו) הַהָר סְנָת וְפָסָה : (מ"ח) יְכָוֹן הַל הַלְּרָן :
 (מ"ט) פִי, סְמִירָת סְנָת סְמוּכָה לְפָקָמָת הַמְּסָכָן (סְמוֹת
 הַהָ) : (נ) פִי, טִיחָקָנוּ וְכִזְיָתָקָנוּ הַחָר בָּנָן וְסְמָרָת
 חַלְיאָס : (נ"ה) כ"ס (סְפָרָה, מְנֻחָות סְוּה) וְכ"י סְמָרָת סְנָת
 טְקָוָרִי רִישׁ

לְכָיָה סְמוֹת יְכָי (ה) סְפָרָה עַיִן מִנְקָמָת מַעַט (ה' :
 1) סְפָרָה : (ז) סְפָרָה מִנְחָות עַ, (ב' : (ח) אַמְוֹת טְזָו, (י"ס :
 ט) מִנְקָמָת סְכָבָה לְיְזָו בְּ, סְוּסָה לְיְזָו בְּ, לְסִי, דְּרִיכָה סְפָרָה
 פְ, (ב' :
 שְׁוֹמָת כְּעַט כְּרָבָד : (י) סְפָרָה מִנְקָמָת סְזָו טְ, יְלָקָו תְּוֹמָג
 לְסִי : (יא) מִנְקָמָת סְסָל יְלָקָו תְּוֹמָג : (יא)

שְׁוֹמָבָה שְׁמָלָה כָּל הַמִּינִים שְׁאָסְרוּם טְלָקָזָד קוֹדָס הַעֲוֹר : (יא)

ע"ש

וַיָּקֹרֶא בֶן אָמֹר

בְּלִי־מְלָאָכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשֶׂו: פְּנִידָבָר יְהָוָה אֱלֹמֶשֶׁה לְאָמָר :
דִּבֶּר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וְאָמָרָת
אֱלֹהִים כִּי־תָבֹא אֱלֹהִים אֶרְץ־אָשָׁר
אַנְתָּנוּ לְכָם וְקִצְרָתָם אֶת־קְצִירָה
וְהַבָּאָתָם אֶת־עַמְּרָה רְאִישָׁת
קְצִירָכָם אֱלֹהִים בְּהַנָּא: יְאָה וְהַנִּיף אֶת־
הַעֲמָר לְפָנֵי יְהָזָקָה לְרַצְנָכָם מִמְּחָרָה

אבן עוזרא

כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ (מו) בְּעַבְיוֹר שִׁישְׁטוּרָו כָּל
 הַשְׁבָתָה בְּפֶרְבָּר, וְסִפְחָה בְּהַר סִינִי (מ"ח) כִּי
 זֹה הַפְּרָשָׁה סְטוּבָה לְהַקְמָת הַמְּשִׁבְנָן (מ"ט) :
 יְ וְשָׁעָם דָבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שִׁיחָבָרוּ .
 וְאַחֲרֵיכֶן וְאַמְרָתָה אַלְיָהָם (ג) : יְאָה מִמְּרָה
 הַשְׁבָת. אַסְטוֹרוֹ חַזְוֵל מִטְחָרָת יוֹסִט (נ"ה) [ה] (ה)

כְּחַטְוֹת לְכָס עַכּוֹדָה וְלוֹרָךְ סִסְמָרוֹן כִּים כְּגַטְלָה סְלָכָס כְּגַן דְּגָר הַלְּנָדָר כְּךָ כְּבָנָמִי
 מִטּוֹב (ח) דְּקָטָנִי יְכָל הַקְּרָבָה לְסְבָּוֹת מִסְמָ"מ יְהָחֵד חַסְמָוֹת צְבוֹדָה וּכְוֹ' (ט) ו (ז) : (י) רָאשִׁית
 קְצִירָכָם. סְמָהָל לְחַזְוָנָה לְקָלִיל (י) (ז) : עוֹמָר. מְטִילָה כְּךָ סְיִמְכָה
 כְּמוֹ וְיְמוֹדוֹ כְּנָעוֹמָל (ח) : (י"ח) וְהַנִּיף. כָּל חַנוּפָה מַולְיךָ וּמַוְּרִיךָ מַולְיךָ
 וּמַכְיָה לְעַלְוָה רַוּחוֹת לְעַנוֹת. מַעַלָּה וּמַוְּרִיךָ לְעַלְוָה טְלָלִיס לְעַיס. (ט) : לְרַצְנָכָם. חַס
 תְּקִרְבָּתוֹ כְּמַסְפָּט זֶה יְסִיחָה לְרַלְוָן לְכָס : מִמְּרָה הַשְׁבָת. מִמְּחָרָה יוֹסִט
 כְּלִילָסָן סְלָפָמָה (י) (ז) : (ז) חַס חַמָּל פְּנַטְתָּמָה יְהָזָקָה יְהָזָקָה (ז) : (ז)

קרני אור

לְזָקִים מַס לָמָ, וּוּגָט מַמְּרָן יְכָל לְפָנָות סְכָס לְמַלְוָק (ג) וּוּגָט
 כְּקָנִיצָות עַיִן (לְוֹת לְג): (ה) וְכָן סְוִיכִים סְרָכָ"ס לְ, וְכָרִיכָ
 פְּרָעָנִיקָל מַכְ"ד בְּקָ"ק דְּרָעְוִין נְמִיכָרִוִי סְקִיקִילִים
 סְפָחָקָת סְכָנָעִים וְכִימָד בְּקָבְרוֹ סְמָחָרִון (לִיְמָלִיג 1851)
 נְיִ"ס נְדָר 136 מַח סְמָנְנָר עַל נְכָן מְתָרָגָמָס עַל מְמָרָת
 סְפָכָת סְפָטָה דְּלָעַת הַמְּרוֹסִים רְגָל מְמָלָת מְגַפְסָמָ, וְלָמָ
 בְּדָעַת סְמָדָקִים, וְכָן כְּכָסָתִי מְנִכְיָה מְכָבָה מְטָסָתִי תְּרִינָוט
 סְטוּסִי סְקָלָמָל כְּשִׁיעָעָן עַל סְמָקִילִים סְהָגָט כָּל מְמָרָת
 מְנָחָת יְהָזָקָה

שְׁחָשָׁם דָלָג עַל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלָא יְבוֹא כָּהֵם הַמְּשִׁחָה :
 (ד) וְאֵם לֹא מַצָּאוּ כָל הַמִּינִים יְקִרְבָּו אֵינוֹ אֲשָׁה שִׁיחָה :
 (ס) וּבְוֹ"ל כְּסִין שֵׁם דָבָר הָוָא : (ו) וְוִירָד נִיכְמָט אַוִיט
 גִּישָׁפָרָאָכָעָן דְּרָא צָהָל וְזַעַבָּעָן : (ז) עַיִן מַקְ"בָּרְשָׁי שְׁטָוחָ
 (י"ב, אַוְטָמָג : (ח) עַיִן סְפָרָה, וּבְהַתְּהָמָט סְיִ"קְפָּז :
 (ט) וּמְתָרָץ שֵׁם דְּבָתָהָמָט מְוֹתָר דָבָר הָאָבָד, טְשָׁטָע
 דְּבָיוֹ"ט אַפְּלִילוֹ דָבָר הָאָבָד אָסְוָר : (י) וּעַיִן (מְנָחָות עַ, ב')

איןני רחיק, כי הכתוב אמר על תנוּתת העומר שתהייה מהחל חרמש בקמה (דברי תורה טז) יאט תנוּתת העומר הייתה יומ חמisha עשר מתי קצרי ועשן מצות (טכ), ועוד כי אין קציר כי הוא ראשית קציר שעוריים (עו), גם יש בדפוס ראייה על פירושי שאמר מעבור הארץ (יהושע ה יא) ויתכן שזה השם נקרא על התבואה שיש להשנה שעברה (עו), וטעם מעבור הארץ, ארץ סיכון ועון (עה), והעד שאמר אחר בן נתבאות הארץ בנען (עת), ועוד (פ) כי קלוי איננו כטו קלוי (פה) והכתב אמר וליחס קלוי וכרטל לא תאכלו (פ' יד) (פכ), ואין פסיק קלוי באש (לטולה ב יד) טענה (פנ) כי הוא תאר המעשה (פל), כי אביב קלוי באש יקרא קלוי (פה) ועוד יש להשיב מאין נדע כי הנימק הכהן בעבר (פה*) הירדן תנוּתת העומר, כי הכתוב אמר אשר אני נותן לכם (פסוק י) ועוד לא נתנה להט (פה) [ט], ולא בא הכתוב להזכיר טצאית וקלוי רק בעבר ששבת המן, וכןطعم כל הפטוק, ועוד אמר הנואן, אם ישיבת במשטו, מאיוה שבת נחל למספר (פה), אחד (קה) שבל הטועדים תלויים ביום ידווע השבת במשטו, יוכיה (קה) [י] והנה ארמוין לך סוד יושיבת השיב (פה) כי שטונה עשר ימים מהחדש (קה) ולא אמר בחג השבועות הם, שיש בהם קרבן (פה) ונקרוין טועדים

יהל אור

כה' ויל' ומפקח טפחים ר"ת: [ט] עיין (קורסין נו ב') (עה) פי' אם נגמר טיביה יוס חמלה עבך כיוס רהצון
 כלוגתל דמנלי בוס: [י] שיין במקם"מ שכניהם נזון וס' נסכוט סנסנסו למלן, אם כיוס מהר קדרו והণיפו
 אין מות ק"ג געל מות ק"ס למאלה על כל' וספלתס לאס, השוער ועסן מות וחקלו כיוס הזה שסוח מהרת
 האפסה: (ענ) כי קדר הטיס עוד לא כיה ומما חקלו?: (ענ) וכן פי' קרל"ק סס: (עה) מה ש恒ינו חתך:
 (עת) כה' אלר כל' היין חקלו מן הימין כי מזנה הנחה נ█רת תחול: (פ) פי' ומוד רהי שחקלו מן
 היין: (פלו) כי קלוי מן היין וקלוי מן כה'ס: (פב) קודס הנחתה השוער, כי קלוי כו' מן הימין:
 (פג) שנגמר שיכל מהד זכה כמו קלוי: (פד) מלה קלוי כו' סס התולר לכל' דנאל שנחרך ונקלת כה'ס:
 (פה) ג"ל קלוי, וכ"ה הגי' בגמ"י וכד"ק: (פה") כד"ק וככמ"י "בעברס": (פה) וכן פי' קרלי"ה סנסנסו
 יטראל למלן, מכלו מהרת האפסה מות וקלוי, ולג' עבדו על המונה הזלה נפי בעדיין לא כבשו את המלן,
 ולג' פיה לאס קדר טפורים נצהה, ולג' חלה ה"כ המונה הזלה עד כבושים וחלוק: (פה) אם שתחיה השנת
 הרכזונה בסנה, הוא הרכזונה מהרי כו'ס למלן, הוא הרכזונה ספר היה קרויה נפסה, והוא הרכזונה צעת
 טיהפו'ו לדור, וכחוב הרמג"ן, וכלהת צו' נדולה שברחות גנמרתו: (פה) וככל קדמו זהה הקראלי לוי
 טהיה קודס בזמן מהנו: (פע) פי' קרבן מוסף, וס' ז' ימי פסח, ר"ה, יוס"כ, טבאות יוס חד, ז'
 ימי סוכה, וסמיינ' טלית, הנזקרים נפ', פניהם: (ג) ומכל זמה לא הוציאו הכתוב בס קרבנות מוספי
 הנזעים, ואם פיה יוס הנחתה השוער חזן משבעת ימי מה עד שיקיה יוס נפני מגמו, היכ' רהי לא ציירו
 להיות י"ט ימים: (ג') ומלר סל' הוציאו הכתוב מלמד שכוח תוק' פנעת ימי מלך, וכח'ו הוציאו,
 ומ"כ ידענו חי'ה שכת סמחתו נקריך השוער שהו' שכת שחל בתוך ימי האפסה: (גה) וכוכל לווער כי כמו
 שגניה קרבנות רהצ'י מדיטים נפ', ממור, כן כניהם האה הנחתה השוער: (גה') ישאל ה"ה' ז"ל: (גה) פי'
 מלבד קרבן השוער: (גד) פי' למה לא אמר מלבד הנחתה השוער: (גה) אבל בס הרכזונות רק מפסק
 הכתוב מה יעשה זה: (גוו) למטה נפ', כ' יומאל הכתוב, והגי' שכך הותם על בסן האכורי'ן חנופה
 לפניו כ' טל בני כבושים, וכפ' פניהם לא הוציא הצעני נזרים: (גוו) פי' למעלה מזא נפ', והוא כפסוק ימ':
 (גה) בס כה כו' אך הנקנו סומכים על הקבלה: (גה') ע"כ חמל מזא מהרת השנת: (ק) לפי זידע
 מזא כי כיוס השנת תחיה הקמתה האמצען, עיין נפי' ה"ה' ז"ל (סמות מ, ג') וככמורי סס: (קמ) אבל נצמר
 כבושים לא יהבבו משבת הרכזונה: (קג) נצמר כבושים: (קג) הוציאו הקרבנות הנזירות נפ', פניהם: (קד) כי
 רק בסנה הרכזונה חייען כן שחל חמלה שאר כיוס ה', ולדורות היו מונין טבאות, והנחתה השוער היה
 כיוס נ"ז: (קד) שמוגין מיאס השוער: (קד) הסול הזה היה מסודות הקמתה המזלות עיין (מוסט וגו'י):
 (קד) פי' קג המנות נפ' נמדע הרכזון, ר"ה נזהר לח'ס השינוי, יוז'כ געשור נחדס, וסוכות נפ' ז' לקדע

אונקלוס

בנהא: י' ותעבדין ביום
ארמתקון ית עומר
אימר שליס בר שתיה
לעלתא קדם י':
יגומנחתה תרין עשרונין
סוליתא דפיא במשח
קרבען א' קדם י'
לא תקבל לא ברעהא
ונגסביה חמרא רבעתה
הינא: י' ולחם יקילו
יפירובן לא תיכלון עד
ברון יומא הדין עד
אתואיבון ית קירבנא
דאלהכון קים עלם
דריכובכל מותגניכון:

רש"

225 קיג נג אמר

ויקרא כג אמר

השבת נייפנו הכהן: יב ועשיתם
ביום הניפכם את־העمر כבש
תמים בזבנהו לעלה ליהודה:
ומנחתו שניר עשרנים סלת בלולה
בשמן אשא ליהודה ריח ניחוח
ונסבה יין רביעת ההין: י' ולחם
וכלו וכרמל לא תאכלו עד־עצם
היום זהה עד הביאכם את־קרבן
אליהם חקמת עולם לדרכיהם

אבן אורא

(ס' יומ טודר) (קמ) (ס' יומ טודר) (קמ) בעבר
הספרה שהוא מצוה (ק) [יא] וזו של העתיק
כג (ג): (ג) ומנחתו. מנחת נסכו:
בי בחג שבאות היה טנן תורה, ועליו
נאמר כי חנ ה' לנו (שמות י, ט) (קמ) יא
בג כל לרוצנכם, פירושו להיות לכם
לרצון (קמ) בעבר והניף את העומר לפניו
ה' לרוצנכם וטעטו שתניינו ברוצנכם, והטעם
שתנתנו כבש בן שניו כדי שתהייו נקיים (קיג),
וסתכחים אמרו (קיד) כי בן שנה אינו
בג בן שניו, כי בן שניו עוד אין לו שנה,
בו חממי סרחל טו) יש סלמוני מכחן
ובן שנה שיש לו שנה תפימה, והנה לא
קרו בבחנות הפטוח, כבש אחד בן שניו לעולה (במד' ז בא) ובפרשא אהרון,
כבשים בני שנה שנים עשר (שם שם כנ) : י' ולחם. טחדר (קמו) והעד כי הפטוח
יאכלו על מצות ומרוריהם (קמו), לווי הקבלה היה נראה כי ספרת היטים בשנות
היוול (קיג), וסתכחים אמרו (קית) כי טעם תפימות שלא תעלה במספר השבת

קרני אור

יהל אור

לחדר: (קמ) כ"ה נד"ק, וכגמ"י פ"י מספר חיים
בכמה מהדרים יכול חנן כה: (קמ) כ"ה כדפוס
טהורימה: (ק) וlus קיה כתוב כמה מהדר חנ
האנועות לו ליה מליה כספירך: (קמ) זוזו קווטב
ענין החנן: (קיג) וכן פ"י רס"י ז"ל: (קיג) מהרין
גריזים ומוקדלים לפני ה': (קיג) וכמ"ס (סמות יב ה)
הכילה פ"י, וזה בסיס לר' יטעה, וכטיגן עליון בס כמו כן, ור' הילן הרהDON (המחר) מיקם הפי, זהה לדוד
האנועים ויכול לכוון כי לך זה מען: (קמו) פ"י מתכוונה מדשה: (קמו) פ"י, זוזו
לנו לספור חיים ואנועות כמו טהירנו רז"ל, רק סמינה אנועות כמו זוזו, וכגמ"י יגורום, "אנועות
היוול" פ"י, זומן זזיאול נוגן לו וספרטס וג'ן, אף אלו סומכים על הנקלה: (קיג) כ"ה דעת כל חממי המקרא:

מנחת יהודה

מקורי רש"

(ב) מנחות פ"ט כ' : יג) מנחות בס פס' יד) פיען וס' אטוספין: יד) קרוין ל' ז' סמלל:
לפל' כ' י"ד : טו) קרוין ל' ז' סמלל:
הו מנחת העומר שהוא עשרון והוא בא עם זה הכבש,
וועשרון השני הוא עשרון למנהתו (דעת וקנאים) : טו) אללו טיש קערנער:

זהו

בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: ס טו וְסַפְרֹתֶם
לְכֶם מִמְחֻרְתָּה הַשְׁבָּת מִיּוֹם
הַבְּיאָכֶם אֲתִיעָמֶר הַתְּנוּפָה שְׁבָע
שְׁבָתּוֹת תִּמְימָת תְּהִינָה: טו עד
מִמְחֻרְתָּה הַשְׁבָּת הַשְׁבִּיעָת תְּסִפְרוֹ
חָמְשִׁים יוֹם וְהַקְרְבָתֶם מִנְחָה
חֶדְשָׁה לִיהוֹדָה: יז מִמְוֹשְׁבְתֵיכֶם
תְּבִיאוּ לְחַם תְּנוּפָה שְׁתִים שְׁנִיר יְהוּדָה חָמֵץ יְתָאֵין

רש"י

הראשונה שיחל ממחורתה (קייט) : טז תספירו סכמלס נוגג צחולה ליהרין טז) ויט חומרים חמשים יום. כי בן מספר התורה (קכ) ובן נח נח אלה למד כלו נלטו על החדר וביום השטיני בכל מקום (קכל) : יז סלת חביאו. זרה, בעבר דנסות האלiffin כי לא נדע לו טעם (קכל) : מטושבاهיכם. ציוויכם אנו לקבלת מאיזה מקום יוקח (קכג) וסתמי יבקש (קכל) : להם תנופה. לכהן עם בכשי השלדים (קכ), ויתכן שנייה הכתוב בשנה הראשונה (קכו), בעבר שהיה תחלת שביעית השבעה (קכ) : עד ממחורת השבעת השבעה. ולן עד הכלל וכן הלאה ותצעה יוס יע) : חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה לה'. ביויס חמץים תקליטו וחומר אין זה מדרשו הכל פסומו עד ממלחמת נצחת שביעית סבואה יוס חמץים תספירו ומקרה מסוכס כו' (קכ) : מנחה חדשה. טיה סמוכה לרשותנו סוכחה מן סמך יע) ואית קרי קלצת ממנה שועלן אין כסלה כל מלחמות טיהו נחמן מטעוליס (קכ) : (יז) מטושבותיכם. ולן מוחלה ליהרין יע) : לזם תנופה. לחס תרומה שמולס לפס גנוז חוו קייל מלחמת שחדרה למעלת (קכ) : בכורים. לרשותנו הכל

יהל אור

(קייט) פ"י כטיפה מלחמת כהמלה ימי כטנוע עזוז : אין לנו למןות רק על שיטור יוס הצעת (קככ) וכחכ מלחמת שי "חכילה" חד מן חלפיין לגסין-בקירה עפ"י חמוץ, ובמקה"מ בגני, "מלת" ולמלהנו יהל לפסוד, וכו' יקי' נצחות ר'יל הצעות חמימות : (קכ) סלעט"י סלין היה סופרין רק מ"ע יוס טעם תספירו חמץים יוס להודיע מומצחותים ולרכין אין לקנלה וכו' : (קכג) היה סחוג היה צויס מ"ט כסלה כספירה רק נמלהה נוכר נטוריה : (קכ) טה נ"כ נכון דרכיהם קדס אונחה חדשה לה' : (קכו) סלין פ"י צימול החל

מקורי רש"י

(טו) זה דעת ר' אליעזר (קדושים ל"ו א) : יז) זה רשות רבנן (שם) : יח) בן ת"א, והוא ברפות סכוניות ובכמה פ"ג ב' ילקוט תרמ"ג : יט) סלעם מכת כ"ג ב' : ספריב הנוסח עד סבתר יוכא טבא שבפתח, וכחכ הנל"ג להוציא פדעת ב"ז הזרוקים הטוניים טוים ראשון שבשכוע : יט) מונח ארבעים ותשע ומקרש יום חמשים ניובל (פס"ז) : יג) ט"ו "ואיסר" עד "טסודם הוא" טוקף בשני חצי ריבוע בוורד לאבריהם : כל) העומר באה מן השערורים וזה באה מן החטאים : כי)

אונקלוס

בְּפַרְיוֹן קָדֵם יְיָ :
יְהוָה תִּקְרְבָּנוּ עַל לְחֶמֶא
שְׁבָעָה אַמְרֵין שְׁלֵמִין בְּנֵי
שְׁנָא וּתְוָר בֶּר תּוֹרִי חֶדֶל
וְדָבְרֵין תְּרֵין יְהוֹן עֲלָתָא
קָדֵם יְיָ וּמְגַנְּחַת הַוּנוּ
וּגְסִפְיְהָוּן קָוְרְבָּנוּ דְמַתְקָבֵל
בְּרַעֲזָא קָדְבֵי יְיָ טְוַת עֲבָדוֹן
צְפִירָה בֶר עֲוֹנוּ חֶדֶל
לְחֶטְאתָה וְתְרֵין אַמְרֵין
בְּנֵי שְׁנָא לְגַבְסָתָה קָוְדְשֵׁיא
בְּנִילִים פְּהָנָא יְתָהּוֹן

**כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לַזְבֵּחַ שְׁלָמִים: כְּ וְהַנֶּסֶת הַבְּנִין
אֲתֶם עַל לְחֵם הַבְּבָרִים רֹעֲנוּ פָה לִפְנֵי יְהוָה עַל-
רְאֵשׁ אֶתְתָּנוּ**

אבן עזרא

רשות

כמנחות חט למנחת קנהות כביה מין הצעולים נח תקליב מין סחדים קודס לטמי הלחס יט): (ימ) על הלחם. בוגל הלחס חונך הלחס ב): ומנחחים ונשביהם. כמזכני מנחה ונשבים כמפלטים כלל בכמה בפלשת נשבים טלקה נקלוים לפר וסני הטועדים, הפק דברי האזרוקים (קלג): עשרוניים לחיל ועתקון לככז (כא) זו פיח המנכח. וכנסיכים חלי היהן לפל ומליטהם היהן לחיל ולכנית היהן לככז: (יט) ועשיתם שער עזים. יכול טבעת כבאים ונשען כהמודים כב) כקלה מהניתן כהן כס ז' ככניים וכקטייל כהמודים כחומרם הפקודים כב) כקלה מהניתן לחיל פלייס וחליליס היהן כס הנז' המול מעטה היהן געלמן וחלו געלמן היהן קרכטו בוגל הלחס וחלו למושפין כד) בנ): (כ) זהנית הכהן אתם תנופה. מלמד בטעוין תנופה מחייבים יכול כולם תל נעל סני כבאים כד): קדש יהיו. לפי

קרני אור

יהל אוד

בכל החלטה וולויים סניות וכפ' פנחים (במל' כח יט) של במסמך עד כ███נות: [יב] וכן טהלו נג' (מנחות פ' כתוב פריס בker טניות ווליל מהד: (קכז) וכן ב') דלמה סכי קלחמר רםמן לי נמי מל וטאי חיליס ליקלב, הקליינו כלן רק פר חדד וטאי חיליס, ולדוות לי נמי פריז וטאי חיליס (ותיו טס) מדרישתני קליינו כפי הכתוב בפ' פנחים: (קכט) וככלהן יקליב. סדרן ט"מ חמוריין ניגטו: [יג] עיין יפל חול, ועיין קרזינו: (קכט) טהמאות תהייה תלויות נרלוון הכהן: (קל) וטס פ"י טהוולה הנזכר בס כיון הוותה כיוס, ולחמס התגופפה כיון העיקר וממו טבעה כבשיס ופר בז' בker וטיליס סניות וטאי כבסי טלים (וימה המוגוליס פ' יט זיט): (קלח) הטומרים לzechot כמושד, כ"ה כפסקי טקליס (הדרת גליהו לר' ג' בטויו וכט' עז' הייס ונן עלן לר' ג' הטהורן) טומרים לzechot כמושד:

פנחת יהודת

מקורי רשי

(ט) ספillum מנקמות ל"ל ב': ב) ספillum מנקמות מ"כ ב' כנ) כי כאן כתיב ספר אחד אילים שניים. ושם פרדים בני ילקוט מלמד: בא) נמל' כ"ט כ': כב) נט' מנקם: בקר שניים ואיל אחד: כד) אלו שנט' פונחים באיטם בוגלו
 (כג) ספillum מנקמות מ"כ ט' ילקוט טט: כד) ספillum עצמן דטומטין הן, ואין פעוגין לחם, ואלו שבכאנ לא קרבו
 לכתדבר, רלא נחתייב בככשיהם קודם שנחתייבו בלחם: וכ) להוציא שבעה, שהשבנה כבשים של שלוחה הבאיין על החם כתובות היום לעזרת, כדכתיב והקרבתם על הלחש נו'

על רחם בפְּרוּיאָ אַרְמָא
קָדֵם יי' עַל תְּרֵין אִמְרֵין
קֹדֵשׁ יְהוָן קָדֵם יי'
? בְּהָנָא: כָּא וְתַעֲרֵעוֹן
בְּבָרְנוֹ יְסָטָא קָדֵין סְפָרָע
קָדֵישׁ יְהִי קָבֹון כָּל
עַב יַד תְּ פָלוֹתָן לְאָ
תַעֲבָדוֹן קִים עַלְם בְּכָל
טוֹתָבָנוֹן ? קְדָרִיכָוֹן:
כְבָ וּבְמַחֲצִידָכוֹנִית חַצְדָא
דָאָרָעָבָוֹן לְאָ תְשִׁיצָי
פָאָתָא דְחַקְלָקָ בְחַצְדָה
וְלְגַטְאָדְחַצְדָה לְאָתְלִקָט
לְעַנְיִי וְלְגַיְוִי תְשִׁבּוֹק
יְהָוֹן אָנָא יי' אַקְהָבָוֹן:
כְג וּמְלִיל יי' עַם מְשָׁה
לְמִימָר: כְדָמְלִיל עַם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמִימָר בְּירָחָא
שְׁבִיעָה בְּקָד ? בְּרָחָא

**שְׁנִי כְּבָשָׂים קָדֵשׁ יְהָיו לְיְהוָה
לְפָהָן: כָא וּקְרָא תְּמָם בְּעַצְם וְהַיּוֹם
הַזֶּה מִקְרָא קָדֵשׁ יְהִיה לְבָם בְּלִי-
מְלָאכָת עַבְדָה לֹא תַעֲשֶׂו חִקָת
עוֹלָם בְּכָל מַוְשֵׁבָתֵיכֶם לְדָרְתֵיכֶם:
כְב וּבְקָצְרָלָם אַתִּ-קָצִיר אַרְצָכָם
לְאַ-תְכָלָה פָאָת שָׂדָה בְּקָצְרָה
וְלְקַטְלָקָצִירָה לֹא תַלְקַט לְעַנְיִי וְלְגַרְבָּה
תְעֻזָב אָתָם אֱנִי יְהָוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ
חַמִשְׁיכָגָן יְדִבְרֵי יְהָוָה אֶל-מַשָּׁה קָאָמָר:
כְדָבָר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמָר
בְּחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי בְּאַחֲרָה לְחַדְשָׁה**

רש"

בְּכָב וּטַעַם לְהֻכִיר וּבְקָצְרָם אֶת קָצִיר אַרְצָכָם
פָעַט שְׁנִית (קלב) בְעַבּוֹר כִי חָנ שְׁבוּעוֹת
בְּבּוֹרֵי קָצִיר חַטִים, הַזְהִיר שְׁלָא תַשְׁבַח טָה
שְׁצִוְתִיךְ לְעַשְׂתָ בְּוֹטִים הַהֵם (קלג): כְב וּטַעַם
לְהֻכִיר וַיְדִבְרֵר הָי עַם יוֹם הַתְרוּעה (קלד)
בְעַבּוֹר הַיּוֹתוֹ מַוְעַד בְּפִנֵי עַצְמֵי (קלה) כִי חָנ
שְׁבוּעוֹת תָלִי טִוּם תְנוּפַת הַעוֹטָר (קלו), וּבָנ
הַזְכִיר עַם הַצּוֹם הַגְדוֹל (קלו) וּעַם חָג
הַסּוּכּוֹת (קלח): כְד בְּחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי. בִי
תְחִלַת הַחַשְׁבּוֹן סְנִיפָן, כִי בּוֹ יֵצְאָנוּ
בַּיּוֹם אַמְקָדָם וּסְקָרִיב עַלְיוֹ קְרָנוּתָיו
נְפָכוֹ כְמ) כו) : תְעֻזָב, כְמ לְפִנֵיכָם וְס יְלַקְטוּ וְהַזְנִיק לְחַד מַס כו) :
אֱנִי הָי אֱלֹהֵיכֶם. נְהַמֵן לְפָלָס אָכָל: (כל) זְכָרוֹן תְרוּעה. זְכָרוֹן פָסָקִי זְכָרוֹנוֹת
וּפָסָקִי צּוּפָרוֹת לְזֹכֶר לְכָס טַקִידָת יְלָקֵב מַתְמִיו הַל (כט) כח)

יהל א/or

(קלג) הַחֲרִי הַקֵּל כָּנֶר הַזְכִיר לְמַטָּה יִט: (קלג) וְקָרוֹב (קלג) כָנֶר כָחֹכֶג כָפָר ה: (קלג) לְמַטָּה
לְזָה פִי" רְנָה"ז: (קלג) הַלְל כָנֶר כָחֹכֶג כָפָר ה: (קלג) לְמַטָּה

מקורי רש"

מןחת יהודיה
(פ' י"ח) אֵין טַעַונִין תְנוּפַת עַמ הַלְחָם: כו) וְכָסְפָרָא, וּכְנַמְמוֹת ס"כ מ' וְכִי יְלַקְוט סס: כה) עַיִן וְס' יְלַקְוט
בְפָמ"ז, א"ר אָוֹרְדִּיטָם בְר' יוֹסִי, וּאוֹל שֶם "הַיְנָנוֹ וְרֹדִים הַלְמִינָס": כו) עַיִן פְלָס י"ס
בְנַחַם בְר' יוֹסִי, וּאוֹל שֶם "הַיְנָנוֹ וְרֹדִים הַלְמִינָס": כב) סְלָמָה יְלַקְוט תְּרִמְמָס: כב) עַיִן פְלָס י"ס
נִקְרָא שְׁמוֹ וְרֹדִים הַשְּׁפָנוֹ דְוּסִין לוֹרְד", וכ"ה יְלַקְוט
הַרְמָת"ה, וְרֹדִים הַשְּׁפָנוֹ דְוּסִין לוֹרְד": כב) וְכָסְפָרָא יִסְיִים, וּכְל ט' שְׁאַיַת
פָזָיא יְקָט שְׁכָה וְסָה וּכ"י: כב) הַנְּזָן פְסָקִי זְבָרָנוֹת וְשָׁוֹרָתָה שְׁחַקְנוֹ לְנוֹ אַנְגָנָה"ג נְתַפְּלָה:
שְׁפָעָטִים

אונקלום

ימ' ? בון ניחא דיברן יה' לְבָם שֶׁבְתֹוֹן וּבְרוֹן תְּרוֹעָה
יבַּא מִבְעָרָקְדִישׁ: כהַפֵּל
עַבְדָת פַּזְלָטן לא
תְּעַבְדוּתְקָרְבָּנוֹקְרָבָנָא
קדם יי': יי זמלייל יי עם

ויקרא כג אמר

מִקְרָא־קְדֻשָּׁה: כְּהַבָּל־מְלָאכָת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשֶׂה וְהַקְרְבָתָם אֲשֶׁר לִיהְוֹה:
ס כו וְרַדְבֵּר יְהֹוָה אֶל־מִשְׁהָה קָאָמָר:

אבן עוזרא

רש"

(כג) והקרבתם אישת . סמוכין סמקרים (כלע), וועור כי אביב השערדים תhalb (קע) ואחר כן בכוריו קזיר חיטים (קמל) ואחר בין באספרק את טעניך (קמג) אלה המועדים תלויים להוותם ביום הנובירים (קמג) ואחר שarter לתקיע בחצוצרות בכל חדש (קמד) הנה וברין תרואה נס יום תרואה (קמג) מצוה לתקיע בשופר (קמו), וכן ביום הבצוריים (קמו). ואני הנה ארטען לך סידות ושיס לבך אויל תבינט, אטרו המעתיקים שיום ר"ה يوم הדין, וטעם התרואה זבר למלאות השם (קמג) [יז] ואחר שהעיקר כל ר"ח (קמג) היה ר"ח ניבן נבדר כי בו הוקם המשכן (קג) [טו] ובעתיד אמר יחזקאל בראשון באחד לחדר (יחו' טה יח) וכן תעשה בשבעה (שם ט' ב) בעבור הטרובע (קג) והנה חמשה עשרה לנכח (קג) ויום שביעי גם מרובע (קג), וספה שני (קיד) יתחלפו הנדול והקטן (קיג) על בן יום ר"ה נדול טבולם (קיג), אעפ"י שהוא יום דין אסור להתענות בו (קיג) עוזרא יובוה (קיג) [טו] ויום הבפורים הקטן כמחברת (קיג) ונהנה סכות כחן פסה (קם) רק שטינו ואין שביעי (קסט) [יז] וטזה יתרבר

קרני אור

יהל אור

ספרל ובמנחות (מק' ב) מטלר ר' טרפון: [יר] כי מקיימת ספירה מורה על מלכת מלך, וכמ"ט נmultiplication שלמש, ויתקעו בספר וילמדו כל כנס ימי כתין (מ"ט ה' לט) כללו ביום סוף בתקיעת גזען ילמדו ס' מלכנו, וענין שמלאכה כולם כתיחסם לכסגתו ורבנתו, וכן חיל' (ר"ג טו ה') מהרו לפניהם מלכיות וגודנות וטומאות, מלכיות כדי שתמלחיכו עלייכם (רו"ה): [טו] ומין דעתו על חמץן לבדו ורק על כל הסוגלים, כי בו ותמות שטולס בענור כי בו תלויים מספתי כסא (חו"ז) וכחטב סר"ר מזנעם ז' חלטייניג דע' כי מכמי שכוכבים מהרו, כי ר' י"ט ניסן טום יוס כרין מפני שתכנים תקופת קלהמת ננים, וכסום כסיכים כסמס בטלה פסום בית כבוד כסמס לנטע מלמי: [טו] לפי רשות וח'ל (סינדור' נג' ב) זנמיה ל' נס כה ספחו על שמוא, סלך סמ' וע' בוס סדרך וכינס בכל מקומות טכבה פ' מס' נמיה, ס' שורה, עיין (למעלה ב' יב קריי חור סערה יב) וכן כלין רס' ו'ל נלין פס לכוון בכל מקומות בתלמוד שמנוח פטוק מנחות נס' פ' עירם עיין (מניגס ט, ה, ול, ב', נילך טו ב', סוכס יב ה' ב' ב' כ' ה', סבונחות טו ה') . וככל' חוס' קילו ס' גמיה פל' צחו, פין (חוס' וגמיה קין ה' ד'ס, פל' קילו קלעטנו) וכן נלו דעת כסטעניש למלך ס' לפניהם ולכפריז ס' שורה ט' נמיה: [יז] וכן ילמי נס' (יסוד טויה טער שתיעשי) "ונגענו לחתום מילס מכיפך לאיפיך מילפונן קון האסוס לדרכו: (קנו) טהו כה' להלט חלהט רנוט כריהזון, וכו' גטמול מהזוניס טהו מוכתר מכל התמלות, וכתח' קרמץ'ן, ונס יס כוה הות מן הסומים שטהדט כה' מזלו מהזוניס כי בו פלט ומזהוי מנטפע לא': (קנו) בטכור כי מהקירתה כמלורות קיתה כמהזוניס בית נונה מהלט הו' מזעל על התענוגים: (קגה) וסוו' (כנהמיה ח' י) "וילמר לבס לא' ה' אללו מטמנים וסתו מטפקים וגנו' ולל תעןוי כי הדות ר' פ' יט' מעוכס", וו' טה' קוה בר' ס' כה' טס פ' ב', ציוס מהלט לתדס בטכוני: (קיג) פ' הקטן בגו' קמלהור רקען וסוו' הלאגנה, וכטול פלט תשרי פ'ו הסמס וכלהנש נחנרים גטמוניים טהו כבוד שבתי וקלון הסמס, וויעין רקולם בסמות י"ב יכל הור הות קמג: (קם) וכן ימלל בה' ו'ל צפי' הקטן (סמות י'ג) "לי חלי זה כמו זו" פ' חלי קדס ניסן הו' כמו הלי מדס תצאי, טה' צוי' כטמוניות נמכת ליבכה גטמוניים זהה לטלה: (קסט) פ' כפסה נלמר ציוס בטכוני מקרלה קדס, וכטסכות לין. בטכוני כמ"ט ציוס בטכוני פלאה תכיה לבס (גמל' בט' לה): ין

אונקלוס

משה למשר : כי ברכם בעשר אלירחא שביעית
הדיין יומא דכפוריא הא
מערע קדיש יהי לבון
ו תענון ית נפשתויכו
ותקרבון קרבענא קדם יי' :
כח ובל עבידא לא
תעבדון בכרן יומא הדרין
אלוי יומא דכפוריא הוא
רכפרא עלייכו קדם יי'
אלחכון : כת אלוי כל אנש
די לא יתענין בכרן יומא
הדרין ווישתייצי מעתיה :
ו וכל אנש די יעבד כל
UBEIDA BCRON YOMA HADRIN
ו אוביד ית אנשא להויא

רשי

(קמג) מון כל המועדים , כמה כמה נמדדים פידושים
ולמה במספר הימים המלל : (קמג) פ"י כי נס כו
תני נמצט מרכע והו גג נגדי סכום פהו הטעני :
(קסד) ט"כ חмерה חורלה לך , להודיעך כי זה מיננו
מכהר המועדים , כי טהר ימים סכתוכ נס מקרלו
קדש נס ימי סמחה וענין , רק זה נקרלה מקרלה קדש
כעינוי נפס : (קסה) עיין קרי עיר כערלה טז :
(קסו) על יוס ר"ה : (קסט) מהכין כדונד
(קסה) פ"י טל יטרלן לךו : (קסט) מהכין כדונד
פועל שלג הזכיר בס פוטלו : (קע) מפני שמלה תטונת
פועל יאלל תטונת ע"י החריס , וכל כתוב מי פועלו ,
ו וו הות טל מי שלינו שומר יוס"כ סכרייחו לסמורו :
(קעט) ומייס דנכל חד , וטהר על הקשה מלמה
וההנדתי , ועל האוכל ונכרצה , כי הנחת מסלק הסנתה
טקורי רשי

(ג) שפטים גס אין יהכ"פ טכדר : (ה) נס פ"מ י"ד ומ"ב ל' , ופ"ג ט"ז

ויקרא כג אמר

כו אך בעישור לחדרש השביעי הזה
יום הכהנים הוא מקרא לדוש
יהיה לכם ועניתם את נשפתיכם
והקרבתם אשחה ליהזה ; כה וכל
מלאה לא תעשו בעצם היום
זה כי יום כפרים הוא לכפר
עליכם לפניו יהזה אלהיכם : כת כי
כל נשפש אשר לא תעשה בעצם
היום זה ונברתה מעמידה ; וכל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה

אבן עזרא

לך הטוד (קסג) וסוד השבת (קסג) : בז וטעם
אך בעשור . בעבר שיום טקרה קדש יום
שטחה (קסל) ובן כתוב בס' עזרא (קסג) לכו
וחינו מכפר על דלים טביס לא :
אכלו משמניהם ושתו סמתקיהם (נהמיה ח י) (קסו) :
(ג) והאבדתי . לפי סחו הומל כת
ועניהם . פירשתיו (קסו) : כה לכפר עליהם .
פירוש כי יום כפורים עליהם לבדכם (קסמ) :
בכ"ט וחיני יומם יודע מה סחו הומל כת
כת כי כל הנפש אשר לא תעונה . זה
מהבנין אשר לא נקרא שם סועלו (קסט) וזה
אות כי מי שנדר שאינו שומר זו הטוצה כאשר נשמרנו נבריתנו
שלא יעשנו מלאה , שלא תהיינה הנשות מתעוקות חזק טבקשת כפור העונות :
ל והאבדתי . יש הפרש בין ובין ונברתה (פ' כט) (קעט) ולא אובל לפרש [יח] :

יהל אור

סתמכם נמקלך ט"כ יוס טמוני ערמת וביילו כי במלצת
ויש סמס מחרמת בכליות בענור טהיר מולא מקומות
כפלות של מקוטס בגנות , ונחלת ובניות סמס מגיע
כלננה של גלי , וכענור מחייב סמס מגיע כלננה
מכהר של מבט כרכימית ססום מי לינס ניוס כ"מ ייסן
ססום סכיני לפסם , וע"כ יעצו זפסה סכיני ולמ' זמיינ
חכל בתשרי סדני בסיכון כי סמס מתחמת בכליות ,
בענור טירודת של מקוטס צפלותס , ולו נח תניע כלננה
למל סרטן ססום סלט רכיפות בגנג מלחוניים כ"מ זיוס
כ"ב תאי ססום סמיינ למב כסוכות ט"כ יטסה צו
סמיינ ולמ' סכיני : [יח] ופי' מאכ ברמץ זיל (ויקרל
ימ כת) כתב ר"ה יט כסוכת בין וסמכית ובין וכירחה
ולמ' חולכל לפרט ימיט סמסים כי סלודת חלגד
וכנרתת הכרות ולמ' יט מלטס נס , ומודע ותסיל כי
וההנדתי , ועל האוכל ונכרצה , כי הנחת מסלק הסנתה
מןחת יהודת

(ה) שפטים גס אין יהכ"פ טכדר : (ה) נס פ"מ י"ד ומ"ב ל' , ופ"ג ט"ז
(א) סלום שכנות יג , מ' , ילקוט תלמי :

אונקלוס

מנועמיה: לא כל עבדיא
לא תעבדון קים עלם
לידריכוں בכל מוחבניכוּן:
לב שבא שבתא הוא לבון
וית נפשתוּן בתרעה לירחא ברמשא
ברמשא עד רמשא תנוחון ניחכוּן: גז ומיל
י עם משה למשה:
לד מיל עם בני ישראַל
למייר בחמשא עשרה
יזמא לירחא שביעאה
הדרין חנא דטוליא
שבועה יומין קדים יי:
לה ביומא קדמתה מערע
קדיש כל עבדה פולמן
לא תעבדון: לו שבועה
יומין תקרבו קירבנא
שבועת ימים

ויקרא כג אמר קמ"ז 231

**בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבִדָּתִי אֶת־
הַנֶּפֶשׁ הַהְוָא מִקְרָב עַמָּה: לֹא כָּל־
מְلָאכָה לֹא תַעֲשֶׂז חֲקַת עוֹלָם
לְדָרְתֵיכֶם בְּכָל מְשֻׁבְתֵיכֶם:
לְבָשְׁבַת שְׁבַתּוֹן הַוָּא לְכֶם וְעַנְיִתֶם
אֶת־נְפִשְׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לְחֶדֶש
בְּעֶרֶב מְעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבַתְנוּ
שְׁבַתְכֶם: פְּשִׁיעַת גְּזִירַת יְהוָה אֱלֹהִ
מֹשֶׁה לְאמֹר: לְדָבָר אֱלֹהִיבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאמֹר בְּחַמְשָׁה עַשֶּׂר יוֹם
לְחֶדֶש הַשְׁבִיעִי הַזֶּה חֲנַת הַסְּפָכוֹת
לְקָדְשָׁךְ מִלְאָכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשֶׂז: לו שְׁבַעַת יָמִים**

אבן עוזרא

ה'גדון ה') לב): (ה') כל מלאכה וגוי ג'). לא וטעם כל מלאכה לא תעשו. פעוט
לעכוב עליו צלחות הרכה ג') זו לפסיל
על מלוכת לילך מלוכת יוס ג') ג'): ז' יקרא שבת ישראל כי אם שבת הי' (קד' [יט]:
(ג') מקרא קדש. קרא בכסות נקי וכתפה לה) וכשהר יט' כמכלול ובמחלוקת
ונכשות נקי ג') וכתפה ג') :

קרני אור

סכוימות סמכיות נקבעו נתנו נקיים טענות מהרי
סמיימה, ובמתקן סכך בעולס סכמתות עי"צ מס סקלרייך
בוכ, ויט ללחוד מעוות סכלה קיוס וכטולית נקבע סכלמה
וסוכס, כי בלחמת ים לפנים סכלמה טכדר ורבקוף, ולכמת
ספוטלה כי פטלו סעון פטולה: [יט] וע"ז כתוב
כרדי"ה, צלען למר מסכמו טנקס על סכימת יוככ"פ
כמ"ט קרטוב"ע מפקטו טנקס וס, כי סנה יוס סכמת לע
יקרום טנת יטלהן כ"ה סנת ס', ולחין ילהר על סכמת
סמלגי טנקס? מנג' פ"י סכמת טנקס טנקס כל סכימת

רש"

יהל אור

בכונה: (קד'ג) כי כבר כוכיר (פ' כח) וכל מלוכת
גה תעטו: (קד'ג) וחוורתה החקוק לדורות הכהנים:
(קד'ג) כי האל סנתה סנמאל סנמתה סנמאל סנתה
סימ' לה' (למעלה פ' ג) וכן סנמאל מות סנתה
תסנמלו, כי כס קדש מותו וננדילו מטהר ימי
כרתית, האל יוס כפור וטהר ימי הסנמיה הטעס"
סנמיה סנתה לו סנתון כו' צעוכר סנמיה, ולכן
ימל סנתוב סנתה סנתון כו' לסס, טנקס טנקס כל סכימת

מקורי ריש'

לב) ספורה מס'ג': ג') עין ספורה: ג') ספורה מס'ג': ג') ר'ל שאינה כריתה נזהירות רק אבדון בשallow ואבדון
הפי' הזה על פ' כ"ח הקודם (ז"ל): ג') עיון (התו"ט): ג') ווש נסוח וכל מלאכה א"כ שיר
תוספת מלאכה טבערב לכל חיים עצמו (פס'ג'): ג') זה טוסף על יוחב"פ, וכחוב הוכור לאברוחם שהפי' הזה שיר
לפ' כ"ז ומקומו קודם הפי' של האבדתי, אבל בת"כ, נמצאו עיקר הדרש על פ' ליה: ג') עין רשי' (שמות י"ב ט"ז)
ד"ה טקרה קדש, שם לא נמצאה הפלגה "ולחטלה", ודבריו שם טמכילה בא פ"ט וטספורי פנחים פ"י קמ"ז
ונש

**תקריביו אשר לה רודה ביום השמיני
מקראיך שידיה לה לבס והקרבתם
אשר ליהוה עצרת הוא פלי
מלאת עבודה לא תעשו לא אלה
מוריה יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש להקריב אשר
ליהוה עללה ומנחה זבח ונסכים
דברים ביום מלבך שבתת
יהוה ומקבר מתנותיכם ומקבץ**

ריש'

(לו) עזרת היא. עלرت היינטס האלי מלך צומן לחכמי למשודח לך וכך ימים כיוון סכנייט זמין להפטל חמל צמי נזקתה מכס עכנו עמי שוד יוס חמל קטה עלי פרידטס (לו): כל מלאתה עבודה. חפלו מלחה טהיל טודת לכס צדכל: לא תעשו. יכול אף חוס'ם יטה חסול במלחת עבדה פ'ל פ'ה לר): (לו) עללה ומנהה. מנתת נסכים טקריבת עס קטולה לה: דבר יום ביום. חוק הקלווב חמוץ פקளיס (לה): דבר יום ביום. כל חס עכל יומו בעל קרכנו לה*: דבר יום ביום. וכל רקס (כליה כ יק) ע"כ קרמו שלחת לפג ואלה לבדו (קפכ) ויתבן להיותו עללה לבדה או מנהה לבדה (קפנ): לה מתנותיכם. בני רגילים (קפנ): לה מתנותיכם. בני הצבור והיחיד יהל אור

פלס בין מפעת נרמולין בין מקומדים, בין מיטס כי תרונעה ויוקכ"ל יסיך מערב על ערב: [ב] שרט עמר מורה סגונס ועמר מה כסמים (דנויי ימ' יז) כי עמר עמר ס' בז' כל רקס (כליה כ יק) ע"כ קרמו שלחת לפג זוכין ומחייבין הפהיס הכל יוס: (קפנ) וכן דעתה מונקלם שחרגנס "כニיסן מהון" ספ' לנטון הסיפה: (קפנ) פ' כי כפ' ז' בס כתיב, ונחלת וחילך וככלת וגנו' ופכית בכקל והילכת למקlein, ווחמ'כ כפ' ת', יהמר, וויאס השגוט טורת לה' הילך, ווילך נוכן להקל ניזי: (קפנ) וכן הרצאנס עזירת מניעת מלחה, וכן פ' רע'ס: (קפנ) זכיאס השגוט עזירת לה' הילך למ' חטפה מלחה (דנויי ט' ח): (קפ) ומלהת פ' נמר תקרלו מותס מקרלי קדר כמו מלהמר מושגר: (קפנ) פ' הכל קמנודיס יס נקס מולה ומנהה זכה ונסכים: (קפנ) נקס כ"ה ונפ' כ"ז ונפ' נ"ז ולמ' ידענו היה הפס: (קפנ) וכייגר כהן טהרה טהורי כס עולה ומנהה זכה ונסכים טהורי סהורי כס עולה ומונה: (קפנ) נקס

מקורי ריש'

ושם ג'ב ליהא "ולתפללה" ובן כאן בספרא ליהא ולתפללה (לד) ספינה: לה מנחות מ"ז ב': לה*) ספירה ילקוען וכן כפס": ליהא ולתפללה: (לד) ציין בטדר' ב"ט ל"ה בט' רשי', וכטקה נ"ח ב': (ט) ושב בטדר' כל הבוטפים, שיש יום שיש בו מופטין.

אבן עוזרא

שנה באשה חן הפסח (קעה): עזרת היא. י"א שטטעו קהלה, כתעם עזרת בוגדים (ורמייה ט א) (קעה) והטעם התחברות כל ישראל לששל רגלים, ולא דברו נכונה, כי הנה כתוב בפסח וביום השבעי עזרת (דבר טז ח), ובכתוב ופנוי בבר והלכת לאחדיך (שם שם ז) (קעה) והקרוב שהוא בסוף נער לפני ה' (ש"א בא ח) שייהיה בטל טבל עסקי העולם, ופי' עזרת היא כל טלאות עבודה לא תעשו (קעה), וכן כתוב בעצתה סועד הפסח (קפט) [ב]: לו אלה מועדיה. שאתם חוויכים להקריב בהם אשר (קפ), ופי' כי בכוולם יש בהם עללה ומנהה זבח ונסכים (קפל) כי עד עתה לא הזכיר רק אשר לבדו (קפכ) ויתבן להיותו עללה לבדה או מנהה לבדה (קפנ): לה מתנותיכם. בני רגילים (קפנ): לה מתנותיכם. בני הצבור והיחיד יהל אור

קרני אור

פלס בין מפעת נרמולין בין מקומדים, בין מיטס כי תרונעה ויוקכ"ל יסיך מערב על ערב: [ב] שרט עמר מורה סגונס ועמר מה כסמים (דנויי ימ' יז) כי עמר עמר ס' בז' כל רקס (כליה כ יק) ע"כ קרמו שלחת לפג זוכין ומחייבין הפהיס הכל יוס: (קפנ) וכן דעתה מונקלם שחרגנס "כニיסן מהון" ספ' לנטון הסיפה: (קפנ) פ' כי כפ' ז' בס כתיב, ונחלת וחילך וככלת וגנו' ופכית בכקל והילכת למקlein, ווחמ'כ כפ' ת', יהמר, וויאס השגוט טורת לה' הילך, ווילך נוכן להקל ניזי: (קפנ) וכן הרצאנס עזירת מניעת מלחה, וכן פ' רע'ס: (קפנ) זכיאס השגוט עזירת לה' הילך למ' חטפה מלחה (דנויי ט' ח): (קפ) ומלהת פ' נמר תקרלו מותס מקרלי קדר כמו מלהמר מושגר: (קפנ) פ' הכל קמנודיס יס נקס מולה ומנהה זכה ונסכים: (קפנ) נקס כ"ה ונפ' כ"ז ונפ' נ"ז ולמ' ידענו היה הפס: (קפנ) וכייגר כהן טהרה טהורי כס עולה ומנהה זכה ונסכים טהורי סהורי כס עולה ומונה: (קפנ) נקס

מנחת יהודת

שם ג'ב ליהא "ולתפללה" ובן כאן בספרא ליהא ולתפללה (לד) ספינה: לה מנחות מ"ז ב': לה*) ספירה ילקוען וכן כפס": ליהא ולתפללה: (לד) ציין בטדר' ב"ט ל"ה בט' רשי', וכטקה נ"ח ב': (ט) ושב בטדר' כל הבוטפים, שיש יום שיש בו מופטין.

**בְּלִינְדָרִיכֶם וּמַכְלֵל בְּלִינְדְּבָתִיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְחַנּוּ לִיהְוֹה: לְטַאַד בְּחִמְשָׁה
עֶשֶׂר יוֹם לְחַדְשָׁה שְׁבִיעִי בְּאַסְפָּכֶם
אֲתִיךְתְּבוֹא אֶת הָאָרֶץ תִּתְחַנּוּ אֲתִיךְתְּנוּ
יְהֹוָה שְׁבָעַת יְמִים בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן
שְׁבָתְ�וֹן וּבַיּוֹם הַשְׁמִינִי שְׁבָתְ�וֹן:
וְלִקְחָתָם לְכֶם בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן פְּרִי
עֵין הַדָּר בְּפִתְּתָּמְלִים וּעֲנֵף עֵין—**

אבן עזרא

ונדרותיהם (קפס) : וטעם אך . בעבור שהזביר בפרשה שהוא קידם זאת עני הנפש , אסר להתענות כחן הטוכות , כי בו כתוב וישטהה (דברי טו יד) והיות אך שטח (שם שם טו) (קפו) : **לְטַאַד** באספכם את התבואה הארץ . שדרות ברכמים (קפו) : תחונו . מפעלי הכטול (קפח) והטעם על הזבחים (קפט) : ביום הראשון שבתון . שם , ויחזר יהוה לכם (קג) , וailו היה שם התואר היה היא תחת ביה"ת (קהל) : לו סמולט : תחונו . סלמי מגינה : שבעת ימים . חס לך נציח צוז יכיה צוז יכול מכנון כל סכעה ת"ל וחגופס חוטו יוס יסיג מכנון כל סכעה ת"ל וחגופס חוטו יוס אעפי שטצאנו ויקחו להם איש שה לבית חדל במתמט ולח יותר ולמה נמלט סכעה אבות (שמות יב ג) (קהל) נס הס העתיקו למסלומין לה) : (מ) פרי עין הדר . עז סטעס עלו ופליו צוס לט) : הדר . סדר בחלינו מטגה לטגה וזגו חטולג ט) : כפת תמרים . חסל וייזו למד טחינה הלאה . חמת טא) : וענף עין עבות . טנפוי קלועים כעבותות וכחכים וזגו קרס כעטוי

קרני אור

פקלננות טנדוויס גג' רגליים : (קפה) טל כל ההנה : ספנושות סטוגר ומצלים קמטיס ימי סטפירים , וכן נקללו (קפו) וקרוב לוה פיי קרטנ"ס , מטפ"י טרנ"ס וויל"כ וויל"כ ט' טל פסח וויס ט' טל טג כסוכות נסס פערת לאי נוליס נולרין לכפרה , טכל סוכות כל לאסמה ולהולדלה סטוגרים ומצלמים ימי סtag , ונס חו"ת נטבוטיאלט טל פAMILIA כתיהס כל טוב צימי לסתיפה : (קפו) ופי' כל מה סטמיהה הילן כן תבולה כן פלי טן , וכן יהמר הכהוב , במלספֿן מנגן ומינגן (דברוי טו יג) : (קפח) וזרטו חנגן : (קפט) ונקרלים סלמי מגינה , וכן ליטרו חג (חג) קים כו) טפי' קרנן : (קג) וסוקה לאל יהוה לאס סכתון : (קהל) פיי תחת צו"ת ביוט טיה לאל הים קיינו פ"ה תחת צו"ת , ור"ל קיוס קרטסן סכתון וסוקה קנטמיי סכתון להוות סכתון חאל ליויס , ומדכתיב ביום אין סכתון חאל ליויס רק הו סס : (קהל) סדרו במלת ולקחתס סמאוה נלקחו ביאס רלהון וכן מל ו' ימים : (קהל) טנמאל סמלת נקח פיי רק על הקאגיה , מסע סמלת לקימה בסודאל ללקחה וגס לנקיה : (קהל) טפי' טס קגיא סדרם מה לך יהה טס נעלרו , המכטן פיי ולקחתס לקימה

מנחת יהודה

טקי"ז : לו) ספלה : לו) טליה : לח) פגינט ט' , ט' : טופאין טוועטן : ט' וכ"ה (ספרא) ביז"ב אתה חונן ; לט) ספלה טוכס לא"כ ב' וקי"ר פ"ל ט' ילקוט תלכ"ה וח"ה אתה חונן בשכנת , כי החנינה אינה דוחה את השבתה ; לפ"ז : טס וטס : טא) טס וטס :

ענינו

י"י : יט ברם בחתמ"שא עשרה יומא לירחא שביעאה במקנשכון ית עלהתא דארעה תחנון ית חנא דין שביעא יומין ביו"טא קדרמאה ניחא וביו"טא תמי"ה ניחא ט ותסבון לבון ביו"טא קדרטאה פ"ל אילנא אתרזיגין ולזביבו ובלסין נערביין דגנ"ל ותחדו קדם ז" אלחכון שביעא

רש"

(לט) אך בחמשה עשר יום . תחונו . קרנן סלמים לchnינה יכול מדרמה לה כצמת ת"ל לך קויל וויס לך מסלומין כל סכעה לט) לו) : באספכם את התבואה הארץ . סיכל מרכז סכישי וס כל זמן לסיפה לך מכון סלטו לעבד לה פטניש סחס חילט קזון סחס חילט פטניש סכואה כהמלו עזבון סלמי מגינה : שבעת ימים . חס לך נציח צוז יכיה צוז יכול מכנון כל סכעה ת"ל וחגופס חוטו יוס יסיג מכנון כל סכעה ת"ל וחגופס חוטו יוס אעפי שטצאנו ויקחו להם איש שה לבית חדל במתמט ולח יותר ולמה נמלט סכעה אבות (שמות יב ג) (קהל) נס הס העתיקו למסלומין לה) : (מ) פרי עין הדר . עז סטעס עלו ופליו צוס לט) : הדר . סדר בחלינו מטגה לטגה וזגו חטולג ט) : כפת תמרים . חסל וייזו למד טחינה הלאה . חמת טא) : וענף עין עבות . טנפוי קלועים כעבותות וכחכים וזגו קרס כעטוי

יהל אור

פקלננות טנדוויס גג' רגליים : (קפה) טל כל ההנה : ספנושות סטוגר ומצלים קמטיס ימי סטפירים , וכן נקללו (קפו) וקרוב לוה פיי קרטנ"ס , מטפ"י טרנ"ס וויל"כ וויל"כ ט' טל פסח וויס ט' טל טג כסוכות נסס פערת לאי נוליס נולרין לכפרה , טכל סוכות כל לאסמה ולהולדלה סטוגרים ומצלמים ימי סtag , ונס חו"ת נטבוטיאלט טל פAMILIA כתיהס כל טוב צימי לסתיפה : (קפו) ופי' כל מה סטמיהה הילן כן תבולה כן פלי טן , וכן יהמר הכהוב , במלספֿן מנגן ומינגן (דברוי טו יג) : (קפח) וזרטו חנגן : (קפט) ונקרלים סלמי מגינה , וכן ליטרו חג (חג) קים כו) טפי' קרנן : (קג) וסוקה לאל יהוה לאס סכתון : (קהל) פיי תחת צו"ת ביוט טיה לאל הים קיינו פ"ה תחת צו"ת , ור"ל קיוס קרטסן סכתון וסוקה קנטמיי סכתון להוות סכתון חאל ליויס , ומדכתיב ביום אין סכתון חאל ליויס רק הו סס : (קהל) סדרו במלת ולקחתס סמאוה נלקחו ביאס רלהון וכן מל ו' ימים : (קהל) טנמאל סמלת נקח פיי רק על הקאגיה , מסע סמלת לקימה בסודאל ללקחה וגס לנקיה : (קהל) טפי' טס קגיא סדרם מה לך יהה טס נעלרו , המכטן פיי ולקחתס לקימה

טקי"ז

עֲבָת וְעַרְבִּי־נֶחָל וְשִׁמְחֹתֶם לְפָנֵי יְהִינָּה אֱלֹהִיכֶם שְׁבָעַת יְמִים:
מִא וְחַנְתֶּם אֶת־תְּבוּתָת לְיְהִינָּה שְׁבָעַת יְמִים בְּשָׂנָה חֲקַת עָזָלֶם לְדָרְתֵיכֶם בְּחֶדֶש הַשְׁבִּיעִי תְּחַנוּ אֶת־זֶה יְמִין כִּי־צִבְיאָה בְּיִשְׂרָאֵל יְתַבּוּ מִבְּבִסְפָּרַת תְּשִׁבּוּ שְׁבָעַת יְמִים כֹּל.

ריש'

אבן עזרא

כ"ז פריו עז הדר הוא אתרוג (ק"ה) [כא] כמין קליפה מה (מכ) האזרח. וזה זכאות כי אין פריו עז יותר הדר טמן (ק"ו) הלאה: בישראל. לרבות חתמת גניזת מה (טג): ודרשו בו הדר באילנו בדרך אספכתא (ק"ו) כאשר פירושתי בפסוק לעם נברי (שפטות בא ח) (ק"ה) .. והצדוקים אמרו כי מלאה תעשו סוכות (ק"ט), והbijao ראייה טטה עזרא (ר) ואלה עורי לב הלא יראו כי אין בסופר עזרא ערבי נחל ולא פריו עז כלל (ר'ג) [כב] רך עלי חטשה טינום (ר'ג), ואין זבר לעלי הדם ועלי עז עבות טענה על קרטוניינו (ר'ג) וכן טין הדם אין אילנו נבואה (ר'ג), והנה הם שני מינים נבואה ונוטך (ר'ג) והגולה הארץ קדר לא רק אדום (ר'ו) אם יש לו יהל א/or

קרני אור

(כ"ז' כט כו) במליחתון (טומיל מטה): [כא] מתרגום ירושלמי, בטמן מל"ג ומרגס, פריו מלין מטבם מרוגין ולולכין וסביסין וערבעין, וכשהם סכמיה מלה מזבבם מחתת מלת סדר, ונכל ופת רקס לטהור טטרס כמטוס, כי מי וס סוח בכווץ ליטרול נסס תרגלו לו מחרוג וכין טפס נשלר מינו היוניות כתכניות נמקאות וכין, כי סמיה מקומות חמירות למ' וכי סלתקה סמלות, רק כי חמימות נולבין, וכמקומות ענף עז עכחות, וכLOSEIN, והגנולן צגס נעל תרגוס ססויי בנקורה מילס שטיטל סלך פס מהט בדרכו תלוגוס יווטלמי צלנו (עדך מלין): [כב] ובצל סמבהר בולוטו לתרון סקוטים וילמי "ומל איקעס פלען שלמי פריו עז (פי' ומן ספמי למ' ועט סוכס). כי טעמו מען מי' (מי' טום מקרום סטן ולרין למיטס משץ פמי) לך מהר כפומ נלה וו' (וסכט שטמל כפומ תפליס נלי וו' כמוסף, כי כפומ חמולים חיינו פין דני כמו טכנית הקרכטני, והובנו גס בחטאול בכוכר לקדמי, וכ"ה המחר לה'ג הרכזון, וככתר חורכה ובנן מען לר'ג מהרונות, וכמלרת הליינו לכתימי: (ק"ט) בטמעס הפרסה זיקחו הדרים הטעודים לטאות סוכות: (ר) יהו' (גנומיה ח טו), וקוולין למ' נחמי ג'ג עזרא, עיין מעלה קרני הור הטרפה טו, וקס כתוב "ל'מו פהר וככילה עלי זית, וועל' עלי טמי שמן, וועל' קדם וועל' תמרים, וועל' עז עכחות לטאות סוכות ככתוב" ואמרנו סנתורה לו כתוכ עטיה הסוכה וולת מ'ס ולקחתס: (ר'ג) וכלהן כתוכ ערבי עסיות הסוכה, ה'ג' הקמל נערול לעות סוכות ככתוב מושב לפסוק ולקחתס: (ר'ג) וכלהן כתוכ ערבי נחל וען פריו הדר: (ר'ג) ווכל רק הפליס מהמלה מייניס: (ר'ג) קדרמוניו ו"ל אלמוני (ספרה) ענף עז שענות, מה טעוף טלי דומה לקליפה וס' כדים, וכן (סוכה נ'ג' ב') קלוט כמין קליפה ודומה נטלה וכה' הדרם, וכגנומיה זכר עלי עז עכחות וועל' הדרם ומאתם סב' סני לדנריים טוים: (ר'ג) ועוד טמעס מהרת על קדרמוניינו טמעס הדרם בוז עז עכחות כדי הדרם לינו עז גנוה: (ר'ג) ויתרנו בס' טוי מיניס גנוה ונמוך, וכט' נהמיה כתוב סתיכן, וכלהן ה'ג' גנוה לנדו וו'ג' עז עכחות: (ר'ו) לנו זה מקום, ומקוםו למטה כט' מ'ג' מ'ג' ב' ב' המהנות:

מקורי ריש'

מנחת יהודה

(ט) ענין עניין מעשה עבות שתרנונו גדייל, וזה שנעשה מב) סס וטס: טג) ספער, ילקוט תרנ"ד, לפ"ז: בין החבל הוא הנקרה גדייל, ובן העלים בשחים רביים בקבן אחד יקרא עבות, כמו שפט' ו"ל, כי זה יקרא עבת, כשההדרת תלחה טרפי בקיון חזא או יותר (ר'ש'ן מלך): מ'ג' ברטב'ן חגי' ברש'י, "אורח זה אורח האורה להוציא את הנשים, שלא תלמוד מהמשה עשר של חן המצוות

אונקלוס

במְתִלֵּא: טַבְדֵיל דִידָעִין
דָרְכֵיכֹן אֲרֵי בָמְתִלָת
עֲגַנִין אֲוֹתִיבִית יִת בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בָאֶפְקוֹתִי יִתְהֻזֵן
סְמָרְעָא דְמִצְרָיִם אֲנָא יְיָ
אַלְקָבֹן: טַר וּמַלְיל מְשָׁה
יִת סְדֵר טַוְעָדִיא דִי
וְאַפְנִינוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל:
וּמַלְיל יְיָ עַם מְשָׁה
לְמִטְרָה: בְפָקִיד יִת בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִסְבֹּון לְךָ מְשָׁה
זִוְתָא בְכִיא בְתִישָׁא

וַיָּקֹרֶא כֹּג בְּדָ אָמֹר קִיה 235

הָאֹרֶח בִּשְׂרָאֵל יַשְׁבּו בְּסִכְתָּה:
מִג לְמַעַן יַדְעוּ דָרְתִּיכֶם כִּי בְּסִפְוֹת
הַוְשָׁבָתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַזְכִיאִ
אָוֹתָם מְאָרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהֹוָה
אֱלֹהֵיכֶם: טַר וּיְדָבֵר מִשְׁה אֶת־מִעָדִ
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל: פ שְׁבִיעִ
כְּד אַיְדָבֵר יְהֹוָה אֶל־מִשְׁה לְאָמָר:
בְצֹו אֶת־בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהֵל אֶל־יְהֹוָה
שְׁמַנֵּינָה גָּזֶה כְּתִיחַת לְמָאֹר לְהַעֲלָת

אבן עזרא

(מג) כי בסכנות הושבתי. ענני עיניים ידע סוד המצויה הזאת (רו): מג כי כבוד מכם (מד): (ב) צו את בני ישראל או פלצת מלות כנרות ופלקמת ולחמה חלה לו נחלמה הלאה מען סדר מלחת המתכנן לפנים לורך המונרכ ובן משמע וחמה סופך לנות להט צני יטהל מלך (ה): שמן זית זך. סלסה סמנים يولיס מן כתית יוסט, והשתמש לא יכם, וסיטות תשרי החלו כלחצון קלוי זך וכן מפלצין גמינות א) לעשות סוכות בעבור הקור (ויל): מך אל לא יכול לדבר עם בולם, ובן בתוב דבר אל בני ישראל (ויל) כי כל בני ישראל (ויל) כי כל עדת בני ישראל (ויל) כי כל ישראל לא יקרא ערלה (ויל): ב וטעם להזכיר פרשת שמן זית זך. בעבור שהזכירasha כל סוד (ה) והוא צריך להזכיר הלחים (ג) יהל אור.

קרני אור

(רו) מラン קדר היה מלאה כל טוג וולרן לדום פיהם כהפק וכגונלה מסס יגין החרפה והוֹלְהָדִיה לאס על כל כסוכ טעסה מעמו הַהוֹלִילָנוּ ממלרייס הַלְמָרְן טוכה ונרכה, ווּמְכִיסְקָטְהָן קדר הוֹלְמָדְנָר ערב, ומラン מלוֹס טוכה ופורה: (ויל) וכן פ"י הררכ"ס: (ויל) כלון מקוס "וְהַגְּלָה מְלָרָן קְדָר": (ג) כט"כ למן חוכריו כי נסכנותיו מה נמי כהוֹלְיָה הוֹתָס מְלָרָן מְלָרָיס: (ויל) וכן פ"י הַרְמָכְזָן, שאחלו לנטוֹתן בתקלת כהוֹרְף מְפִי לְקֹוֹר כְּמַנְגָן כמחנות: (ויל) הַלְגָעָס רְמָצִי הַמָּס: (ויל) ככמה מקומות: (ויל) למטה יט ג: (ויל) רק כמהוֹס טבָס:

מקורי רשי

מד) ספלו מכילמה נל סוכס יט ב' ילקוט תרכ"ס התוצאות לחיכם בסוכחה כמזה, בישראלי לרבות את הנרים" וכטפרא, "אורחה וה אורחה האורה להויזיא את הנשים, כל האורה לרבות את הנרים וערבים טשוחרים" בסכות אלא עניי בגבור, ובטוכחה י"א ב' ר"א אומר עניי בגבור היו, ור"ע אומר סוכות מטש: (ה) עיין ברטב"ן (בגמור)

אונקלוס

סדרא על פתורה בכיא
קדם יי: ונתן על
סדרא לבונחא דכיתא
ותהי ללחם לאדרבא
קורבןא קדם יי: חביומא
דשבטה ביזמא דשבטה
יסדריניה קדם יי תדריא
מן קדם בני ישראל קים
עלם ט ותהי לאהרן
ולבנויו ויכלוניה באתר
קדיש אלי קודש קודשין
הוא ליה מקורבניה די
קיס עלם י נפק פר
אתחא בת ישראל והוא
בר גבר מצראי בנו בני
ישראל נאות נציאו
במושיריה בר אתחא
בת ישראל ונברא בר

ריש'

סלהת: השלחן הטהור. כל זה טהור. ד"ה על טרו כל סלמן כלום יקי סמיגין ט) מגבישן לה כלחס מועל גדי הלקמן י) ח:) ונתת על המערצת. על כל חמת מסטי כמערכות יי ט) סי סי צויכי לבוכך יג) מלוך קומץ לכל חמת: והיתה. כלכונה כויהת נלחס לחוכלה. שלין מן כלחס לגכו כנוס אלוך כלכונה נקטלת כסמסליקין חוטו כל שכת וסכת וסיח לזכרון נלחס שעיל ידה פוח נוכר למלחס כקומץ טואו חוכלה למכחה י) : והיתה יג). המכחה הוהת כל דבך הכל מנח בכלל מלחס פוח יג) : (ט) ואכלתו. מוסכ מל הלחס טואו נזון זכל טו) : (י) ויצא בן איש ישראלית. מפיקן יהל אור

חולות כנד יג' ענפי יג: (י) יג' חכמי המלומיס (סמות כה כה): (יל) בנהי בני עטרוים: (יג) ספס כתיס: (יג) וכלהיכלה הוה טואו מלחכונה

מקורי ריש'

ח) ספלה מינחות ג"ז ט' ילקוט תרינו פס"ז: ט) ספלה ילקוט טס פס"ג: י) ספלה:

מטוקם מהרה ופי ריש' פון השמים חרוא למשה מעשה המנורה, אבל צריך שיקנעם במנורה עצמה וצריך ליתר בטהרתה, וכי"ה יליקוט תרנו" ובמנחות (כ"ט א') שירדו טעשרה להיות על השולחן עצמו ולא על הקנים וכן או"ל (סמות צ"ו א') ההחונה אינה צריכה כל עיקר לפי שבונחת היה אריך טהרו של שלוחן: ימ') פ"י אצל כל אחת משתרי המערכות וסתוק לו: יט) בויכי הם הכהות: יי) הצעון טפ' צ"ל על והייהם: יד) ואם התאמר מנהה מען דבר הבהא, שכן כל דבר הבהא בן התובאה יקרא טגהה, ושיפור הבהיר, והיתה חטנהה הואה הבהא טן הלחים לאהרן ולבנוי (הוכרו) ואמריו זל (ויטא יז' ב' ב"ב קמ"ג א', פנחו' כ"א א') מוחצת לאהרן ומוחצת לבנוי: טו) כי יהתיל והיתה לנ', ווסיים ואכלתו בלו', והנה אעפ"י שם

המערכת על השלחן הטהר לפני
יהודה: ונתת עליה מערכת לבנה
זפה והיתה ללחם לאוצרה אשא
לייהודה: ח ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהודה תמיד מאה בני
ישראל ברית עולם: ט והיתה
לאהרן ולבנוי ואכלתו במקום
קדש כי קדש קדשים הוא לו
מashi יהודה חקיעולם: ס' ויצא
בנאי אשא ישראלית והוא בנאי אש
מצרי בתקוה בני ישראל וניצנו

אבן עזרא

והחנון (י) או שני עשרוניים (י"ה) כטבעד המערבות (יב): על השלחן הטהור. כנד שולחנות אחרים שיש שם, והוא לבדוק לצופה זהב וורו זהב, ולהלבונה שהיתה עם הלחים הוא אשא לה, והלחם לכהן (יג), ויתכן שהוכיר ואת הפרשה, בעבר שיש חוב על ישראל לחת עולות הטוער וישטן ולחם תמיד: ט לאהרן ולבנוי. כל בני ביתו (יג): י' ויצא בן אשא ישראלית. טאהלו (טו), כתו יצאו נצבים פחה אהלייהם

חלהט כנד יג' ענפי יג: (י) יג' חכמי המלומיס (סמות כה כה): (יל) בנהי בני עטרוים: (יג) ספס כתיס: (יג) וכלהיכלה הוה טואו מלחכונה

טנהת יהודה

ובצורות" פ"י טלא יהה דבר חזק בין הנר לטנירה, אבל צריך שיקנעם במנורה עצמה וצריך ליתר בטהרתה, וכי"ה יליקוט תרנו" ובמנחות (כ"ט א') שירדו טעשרה מהריה של שלוחן: ימ') פ"י הקנים: יי) כי הלחס התהונן היה אריך טהרו של שלוחן: ימ') פ"י אצל כל אחת משתרי המערכות וסתוק לו: יט) בויכי הם הכהות: יי) הצעון טפ' צ"ל על והייהם: יד) ואם התאמר מנהה מען דבר הבהא, שכן כל דבר הבהא בן התובאה יקרא טגהה, ושיפור הבהיר, והיתה חטנהה הואה הבהא טן הלחים לאהרן ולבנוי (הוכרו) ואמריו זל (ויטא יז' ב' ב"ב קמ"ג א', פנחו' כ"א א') מוחצת לאהרן ומוחצת לבנוי: טו) כי יהתיל והיתה לנ', ווסיים ואכלתו בלו', והנה אעפ"י שם

במחנה בן היישראלי ואיש היישראלי: יא ופְּרִישׁ בֶּן אַתָּה בֶּת יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמָךְ וְאֶרְגֵּז וְאִתְּיָאוּ יְתִיה לֹאת מְשָׁה וְשָׁוּם אֲמִית שְׁלוּמִית בֶּת דְּבָרִי וַיַּבְרִיאוּ אֶחָדוּ אֶל-מְשָׁה וַיְשִׁים אָמָן

ראשי

(במד' טו) : בן איש מצרי. מתייהר (טו) : יהו יהו רבי כליכו הומל מפלסה סלמעלה יהו לנגן ואיש היישראלי. כמו לאיש העשיר (ש"ב יב ד) (ו) את יום השבעה (ברא' ב ג) (יח) ולא נדע لماذا נטבה ואת הפרישה, אויל דבר הטקלל בדברים אשר לא בן בעבר הלחת והשתן והקרבנות (יט) : יא ויקב. יש אופרים שפירשו ויפרש (כ) כמו אשר פי ה' יקבנו (ישע' סב ב) (כל) אשר נקבע בשפטות (במד' א ז) (ככ), וויא שהוא כטו מה אקוב (במד' כנ ח) (כג) והראשון כתיב אקוטס כתיב יג) נכס לבייה דינו כל מקה וילא מחויב עמל ונדף: בן איש מצרי. כו' הכלרי שהרג מקה: בתוך בני ישראל. מלמד סנתניאל יד) : וינציו במחנה. טל טスキי אמרנה ימ) טו) : איש היישראלי. זה סכנגו סמייח נו מטע הלו יט) (יח) ויקב. כתרגומו ולפייש זנקב סס קמיומן ונדף וכוח סס כמפלס סצמנע מסיני טו) : ושם אמו שלומית בת דברי. סבחן כל ישלאל ספרעם מה שכתוב לו לומל סרייך לדרכו טינה זונת יז) : שלומית. דקוט פטפטה כ) סלט עלה טל טל סלט טליקון מפענט צדכיס צוילט צקלוס הכל: בת דברי. דכנית בטטה מדכנית עם כל חרט יח) לפיך קלקסה: למטה דן. מגוד סבלצע גולס גנחי לו גנחי להביזו גנחי לבקטו יט) יכול היה נמיין קלאט דמן דן ב) סבחן

זהל אור

(טו) סנתניאל וכ"ה (ספרה) וכ"ט רצ"ז ו"ג: (ו) ספה"י מן ליט פיסרעלני היה סקו"ה יטרול ותו"ו סמו"ך סנפראט סס ה"ה ו"ל האל יפלקסו: (ככ) ופי" סקס מפוזטיס: (כג) ופי" סס ה"ה ו"ל עכין קלה, וכן תרנס היירזלמי פשייר: (ימ) סlein פ"י יוס כל הנטיע, רק יוס סקה"ה סנייע: (יט) ון פ"י הגרמאנ"ן וטעס הוכיר זה נכלן

מקורי ראשי

יא) תכומול מ' כ"ב תכומול ב' ל"ה ויק"ר מל"ב ג' ילקוט תרכ"ז פס"ז: יב) ספלה תכומול מ' אס תכומול ב' ל"ב ויק"ר פל"ב כ"ד ילקוט סט כס"ז: יג) נ"ד ב' ב' יד) ספרה: טו) ספרה פס"ז: טו) ספלה, טאל"ר כ"ז פ', ל"ב ס': יח) עיון כתובות פ"ב ה' יט) ספלה ויק"ר פ' ל"ב ס': יח) עיון כתובות פ"ב ה' יט) ספלה טומול למ"ט ב' ויק"ר פל"ב ס': ילקוט מרנ"ט, פס"ז: כ) טמות ל"ט, ר' :

אחרת, וויל שם "האי קרא חא אוקימנא, אבל דא בר איןתו אחרא דאכוי בעלה דשלוטה תורה, וכיוון דאיתא בעלה, ואטריש טנה, ולא אתה עליה, ונטל איגתי אחרא, ואולד - להאי ואיקרי איש היישראלי, ואחרתא בן היישראליות": כ) כ"ה ילקוט תרכ"ז ובויק"ר פל"ב ה', הנוסח "טמطا", ובटדרשי התורה להקרוש אנשלטה אשתרוק ו"ל רשות אמו שלומית בת דברי, פרט כוה שאפע" שחויתה בתכליות השליות כשתה, ועוד שלא פשעה בשמרתה, אטילו הכי טבע האב שהיה טרי נשאר טכע האב בגין ער שחרף ונורף וונגה למאלה, להו ראוי לאשה להונשא בראויה לה. אכ"ל, תעשי"ש בסוף הפרשה מה שבואר, ומתר מה שכטב בשבחה של אמא: דיק

אבן עזרא

(במד' טו) : בן איש מצרי. מתייהר (טו) : יהו יהו רבי כליכו הומל מפלסה סלמעלה יהו לנגן ואיש היישראלי. כמו לאיש העשיר (ש"ב יב ד) (ו) את יום השבעה (ברא' ב ג) (יח) ולא נדע מדוע נטבה ואת הפרישה, אויל דבר הטקלל בדברים אשר לא בן בעבר הלחת והשתן והקרבנות (יט) : יא ויקב. יש אופרים שפירשו ויפרש (כ) כמו אשר פי ה' יקבנו (ישע' סב ב) (כל) אשר נקבע בשפטות (במד' א ז) (ככ), וויא שהוא כטו מה אקוב (במד' כנ ח) (כג) והראשון כתיב אקוטס

מנחת יהודה

שהם י"ב לחמים, כללים נ"ב להורות שנן נחשבים לאחד: טו) לפי שאיפותיהם לחם הפנים אינה דוחה שבת, ובערב שבת היא נאפה, וכש משתרו ביום השבת בנקד דברי לחת לחם חם נמצאה שהוא מתחשה ימים, ואעפ"י שהסתרו היה בפרק, טיהר לחם מתחשה ימים הוו (הוברונו): ח) חטו טעם הספיקות שישטך בתוך בנ"י לאייש סצרי: ימ) ושהריב היה שהוא שען שהוא בן אשיה היישראלי ודיינו כיישראל: יט) ובוחר אמר דף ק"ז א' שאיש היישראלי היה בן בעליה דשלומית פאה

שְׁלָמִית בַּתְּדִבְרֵי לְמִטְהָדֵן:
יְנוּנִיחֹו בֶּמְשָׁמֶר לְפָרֵשׂ רְהָם עַל-
פֵּי יְהֹוה: פִּי וַיַּדְבֵּר יְהֹוה אֶל־מֹשֶׁה
לְאָמָר: יְהֹוָה הוֹצֵא אֶת־הַמְּקָלֵל אֶל־
מְחֹזֵין לְפָחָנָה וְסָמְכוּ בְּלִדְהַשְׁמָעִים
אֶת־יְהָדָה עַל־רָאשׁוֹ וַיָּגִמוּ אֶת־
כָּל־הַעֲדָה: טו וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לְאָמָר אִישׁ אִישׁ פִּי־יְקָלֵל
אֱלֹהִיו וְנִשְׁאָחָתָו: טו וְנִזְקֵב שְׁם־
יְהֹוה מוֹת יְמָת רָגְמוּבּוּ כָּל־

אבן עוזא

קרוב לפיו דעתינו (כל): יב במשמר. בטוקום ידוע בבחנה (יכ): יד וסמכו כל השטעים. בעבר כי על פי עדותם יסקל (יכ): טז כל העדרה. הם נרוולי הארץ שם נרוולי ישראל (יכ) ויא כי יקלל אלהיו בסתר (יכ) והגנון שלטה אלהים שם התאר, והטלאים יקרוו אלהים וכן הדיניהם (כט) ומפני יכול לדעת מה שיש בלב הטකל (ל), אך אם יטרש השם הנכבד שאיתו שם התאר (לט) ולא יתרעב עם שם כי הוא לבדו (לט), והנה הטעם בעט שיקלל אם יטרש השם (לט) יומת בנקבו שם כאשר עשה בן הפטורי,

לו סכח לאכיו סכח לטכטו: (יכ) ויניחו. לכלו ולго הניתנו מקומות עמו (ל) טכניות סיו נפלך לחדר (ככ) בא) יודעים כי טהמקומות כמו כן כלמל מחליל מת יומת (ככ) חבל לו פולץ להס צחים מימה לך נחליל טוח חומר לפולץ לסס קלה סיו יודעים לשם חייב מיתה חס (לט כה): כל גאנזיו חות קליעיס (כד) כה): את ידיהם. חומרים לו דמן כלהט ווילן חנו גאנזיס גמייטך טהמה גראמת (לט כו): כל העדרה. כמעוד כל העדרה בו) מכחן צאלחו צל חרס כמותו: (טו) ונשא חטאו. בכלה כסחן התרחכה (כה): (טז) ונוקב שם. היו חייב עד טיפלך לשם כסס ולח הטקלן בכינוי בת): ונוקב. לeson קללא (לט) סמו מה יהל אור

(כל) וכ"ה דעת רוזל (ספלח) וכתח ריגזו נס דמתיה מל' כיוועט נסתרות: (כט) מעין פי' כת' זיל (ברוח) גוטה לפי' כרעלען צלפי' גאנזין גפואל: (כה) לפי' ג' (ל) וככיהורי טס: (ל) כי יכול לומר שכוכנותו כיתה טכני"ת. פתומה גמוקס ה"מ בידינה ופי' גאנטער על קלייניס, לנו ונטלו בטחו גאנטער פל הלאיס (לט הידועה, והוא כמו נקסטער: (כו) וכ"ה (ספלח), תקלל: (לט) וכחול טס כו"ה: (לט) וטן טס חחר וכן פי' רט"י זיל, זיל, האומנויות מהו העדים: מתרב טמו וכחול טס גאנס: (לט) וכן פי' וכן (כה) פי' זה גאנז ערפת העדרה: (כה) וגאנז חטה: (כה) וגאנז גאנזק יט"ז ולט"ז מקורין רשי

באו ספלח ילקוט תריכס פס"ז: כב) טמות ל"ט י"ר: כל) דיקט טטלת "אותו" שבא לסעת עלהו: (ככ) וופני טה (ככ) נמר' עז' ל"ד: כד) ספלח סקסל' עט' נ' צ"כ לא הניחום ביהר: (כג) ששמעו הניזווה טטו: (ד) ששמעו קו"ט ט' (כה) ספלח פס"ז: (כו) ספלח ילקוט מאכ"ס פס"ז: (כה) ספלח סקסל' נ"ז ל' פס"ז: (כה) טס וטס: (ל) טס וטס:

**הַעֲדָה בְּגַלְּפָאָרָח בְּנַקְבּוֹ שֵׁם
יְוָמָת: יְוָמָת בְּיִבְשָׁה בְּלִנְפָשָׁאָדָם
מוֹת יְוָמָת: יְהָ וּמְבָה נְפָשִׁי־בְּהַמָּה
יְשַׁלְמָנָה נְפָשָׁת תְּחִתָּת נְפָשָׁת: ט וְאִישׁ
פִּירִיתָן מָום בְּעַמִּיתָו פָּאָשָׂר עַשָּׂה
כְּנוּיעָשָׂה לֹז: כְּשַׁבְּרָתְחִתְשַׁבְּרָעִין
תְּחִתָּת עַזְן שְׁזַן כָּאָשָׂר יְתַן**

ר' ש'

ולפען כבוד ה' לא נובר (לד) : ואמר כגר לקב' לא): (ז) וְאִישׁ כִּי יִבְהָ. נפי כארוח יומת (לכ) [ב], ויתכן שהבו אלה סגולמל לב) מכח היה וגוי לנ) חיין לי חלום הנצים זה את זה על בן נבתבה זאת הפרישה, טרגן חט כליכ. הסה וקטן מניין ת"ל כל ובבר הזוכרה (לו) רק הוסיף כגר כארוח ראיות יה' ומכה בהמה ישלמנה . והנה נשח תחת נפש טושם לשנים הפסוקים (ט): יט בן יעשה לו . ואמר שטשות בן עשיתי להם (שוט' טו יא) (ה) והגאון הבא ראיות משקל הדעת כי לא יתבן להיות שבר תחת שבר במשמעו (מג) כי הראשון בא בלא כוונה, ואיך יתבן לעשות שבר במוחו, ואם הוא בטוקום מסובין הנה יסות, וכן בעין, ומי שטר שליחית אור עינו איך יוכל לעשות בן בעין החובל, ע"כ דבריו הקבלה אמרת, כי פ"י כל אלה שיש עליו כופר, וראוי להוציא עינו אם לא יסדו, ואם טענו עליו אם היה החובל עני, ושם שאישור העני, ותשוביתו כי על הרוב דבר הכתוב, ושמא יעשיר העני,

יהל אור

מקללו ועין (סנהדר' גו ה): (לד) גפס הרככד: גכל מהר מכס וכקרנמת לכס ל' כס קרבנות לתרידין טקי מפל גנוו כויעס למורי טס שכוו זריכיס מלוי חמיה בכל יוס וסומט טמן למחרו ומיט טס זריכיס מלוי הכל סכת וסומט פלמס כפניש (רלייח): [ב] סיטוינן גלומייס ויריליס, סמלכסנדרי, וגס מהס טירען מהקי כמצייס צבונן בית צי סינקליס איסטני וולען כס לערתנו קדמוני קמקובלייס כלס כלמד סיון בצעירוקס גרטס פסוק וס למוטו פקלנס וכגדו גס גנד חלסי כנוגיס, וסקורין יתפס פל טפנן ברכומו זכרים ככתנס נמר סייעב כס' ספר סקלוז (ויקרא דף קו ב) וויל גנון כך כתיב מיס מיס כי יקלל מלכי לעיג' לפלאן נוכרלים טומ, ציון דמאנ פקילת נון ממיל ליבורן ערמל (עפ"ז) מ"ז וויל פל כס' לסר חלק ס' מלסיך מומס) מלהן ללייט וממיין לנו וטעל מטהו זולוי זכל נרטומי קיימין וחוילו וטנכוין כי מלמה פ"כ (טס למקורה): [ג] וויס לפרא נמלומס פטס פפסוק, טס ערמאר וויס כי יקס כה גפס מודת יומת, וככפ' וולען כמפלטיס כגר תמור מכח מיט ומית מודת יומת (צמות כה יב) וטמאר גפס הפלטת גפס חמת גפס (טס צס כב) וטס וטמאר ומיכס מילס מות ומית (כלהן) וחיל דרכו מיטן טס זדיטו לטס נכתנו אלתאן. וטפי פצוטו להר בפ' מפטיטים מכח מיט ומית מודת יומת, ועוד צבם סמאנל ליה אלטנו צדטו דין סרג, וכמאל סרגן סאקלל וכומר לבן כריגת קמלס, טס טלט ומלחוו חמתקס סתור לטע לבוג, טס וטמאר מכח לודס יומת, וטכט נמלוכו כרומצונס וסומול וטמאר ומיכס מיט, טכט זמיכר ומיכס נסמא, ומיכס יטמאן, ומיכס פרטס יומת, מהר טס מילר מהרמי נסמא מיכס נסמא ומיכס מילס בנטאנט טס יסס נסס וטמאר סגיא מילס (ס' טגלוו לסקיק"ס) :

מקורי רשי'

(א) נמר כג פ': לב) טרמ, סגד' פ"ד כ', וטין וט' טאט כ"ל ייב: לנ) טאט כ"ל:
עין

וַיָּקֹרֶא כֵּد אָמֹר

מוֹסֵבָאָלְמַכְנִינְתּוֹבָוֹ: מפטיר כאומכה
בְּהַמָּה יִשְׁלַמְנָה וּמַכָּה אֲלָמָיּוֹת;
כְּבָמְשֻׁפְטָא אַחֲרָיָה לְכָם כְּגָרָ
פָּאוֹרָה יְהִיָּכְבִּיא נִיְהָוָה אֱלֹהֵיכֶם;
כְּגָרָוִידְבָּר מְשָׁה אֶלְיָבָנִי יִשְׂרָאֵל
וַיַּצִּיאָוּ אֶתְדִּהְמַקְלֵל אֶלְיָמְחוֹזֵן
לְמַחְנָה וַיַּרְגְּמָנוּ אָתוֹ אָבוֹן וּבְנִיּוֹן

אָבוֹן עֹזָרָא

נמס חלס לד) : (כ) בן ינתן בו. פילטו העין עור (מכ) : ב' בן ינתן בו. יש בית תחת על, כתו אשר אני רוכב בה (נחותה טקלוויי ממון סמין לותו כטבד כה) לכן כתיב בו לzon נתינס דבל הנตอน מיד ליד : (כל) ומבה בהמה ישלמנה. למללה דבר צולג כהמָה וכלהן דבל צעקה דה חנולך כו) לו) : ומבה אדם יומת. חפינו לנו הרכנו חלק עטה כו חנולך לו) חלק נחלר כלז נכס וכמיכס חכיז וחלמו דבל סכתוב כו) לח) וכל לתקוito למכה כהמָה מל מכה באהמָה מקיסף מכה חכיז וחלמו מהיים פרט למכה להחר מיתה לפני צמליינו צהמקלנו להחר מיתה חייב צולך לומר במאה צפטור זמה נבאהמָה במאה צהס חין חכלה חין חצולמָין חף מכה חכיז וחלמו חייט חייב מד טיעסה צס חנולך : (ככ) אני ה' הנר : בָּנָן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲשָׂו. מאותו היות אליהיכם. חלטי כלכס צהמי מיחד צמי עלייכס כך חמי מיחדו על הנרים : (כג) ובני יִשְׂרָאֵל עֲשָׂו. כל כמלה כלמורה בסקילה במקומות להר דמי בגימה

יהל אור

(מכ) כל זה מכשול גלאיות (צמות סס) ולין (מו) מצלל חייב כן לנדר וללהות : (מכ) וכמו לסתנות כהן : (מכ) זפי' טליה, וכן ינתן כו פ"י מלכה נטהמָה יומת : (מט) ופי' הנר כהוּרָם וההוּרָם הנר : (ג) צהיל'ל ומלה הדר טליה, ונצמתה צס הנייה הפי' זהה נטהס רס"ג מה טהציך לבן זועה, שעתמו כן ינתן טליה מונס : (מד) אה ליה יתנן כופר : (מכ) הלה כתוב (פ' יח) פעס צנית ומלה נטהה : (גנ) נטהס צהיל'ל נטהו ומלה נטה נטה נטה : (מו) צהיל'ל צוה כהורות :

מנחת יהודה

הגידוף טזי השrios : (הה) כמה היה שוה בלבד טום, וכמה הוא שוה עם המטום ומשלם הפתחת : (כו) טרייק סן ישלטנה שטשלם הפתחה : (ה) בזין דלא כתיב כאן נפש, שם דבהתאה בלבד מיתה טירוי, ומשמע בטאה אביו

עינה ינאה חיף שנא
 בפ"א ד' ה'ב מזפ"א
 באנשא כו יתיבב ביה :
 כא ז' ד' קט"ז בער"א
 ישלטנה ודקטולאנשא
 תתקטיל : כב ד' נא חד
 יהי לבון בגוור א
 ביציבא יהי ארי אנא יי
 אלחכון : כג וטיל'ל משח
 עם בני יִשְׂרָאֵל ואפיקו
 ית דארנו ? ספ' ברא
 למשrichtא זרנמו יתיה
 רשי

מקורי רשי

לד) פיען ספרה „ילקוט הריני“, פס"ז : לה) פיען ספרה,
 ב"ק פ"ל מ', כתנות ל"ב ז', פס"ז : לו) פיען ספרה,
 פ"ק ב' ילקוט הריני פס"ז . לו) ספרה סנד"ס,
 ועיין סס פ"ט כ', טס' ד"ס מכס : לה) ספרה :

אונקלוס

ויקרא כד אמר

**יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂו בְּאַשְׁר צִוָּה יְהוָה אֱתָיו אֶבֶד
מֹשֶׁה: פ פ פ קי"ד. שׂוֹמֵן סימן:**

רישוי

כטשפט הוה בחובל (נ) : חסלת פרשת אמר ומליה כח) לט) : חסלת פרשת אמר אור יהל

(נ) המא"ח יג' ר' ט"ז באותו טויס כטשפט הוה נוכננה כמו סכתוב כלון נפניש, וכחכ' ע"ז, ומיינו שדנבר מטה, כי יתרון זוה המקלל הכל נחכירו, כמו נכוון טיטה כתוכ עט כתהיד, ופסוטו וירגמו חוטו סכתוב ה' ז'ל שיתכן טלו הצעני נויס כלו זה חת מהן כי נני עזו סמלות טבר זהה ק' מה מטה נל זה, וכגמ"י נורם מהט בחובל גורם בטקלל,

מקורי רישי

אביו ואמו : כח) וכספרא, ובילוקוט תרנ"ח ובפס"ז לסתיכה לט) ספיע סינדי פ"ג מ' ילקוט מרכ"מ פס"ז ; ולדוחיה ולהליה ולבל חלין אה"נ נכלתו על העז, פ"ז, שעשו כל פרטיו טוצאות רגימה כאשר צוה ה' את טשה :

אונקלוס

ויקרא כה בהר

**כִּה אָ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה בְּהַר
סִינִי לֵאמֹר: בְּדָבָר אֱלֹהִים בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְתִימְרֵר לְחֻזָּן אַרְיֵ
תִּיעַלֵּן לְאַרְעָא דֵי אָנָּא**

רישוי

(ה) בהר סיני . מה עניין סמיטח הקן כל סיני וכלהו כל המלוא נחמכו מסיני הלהי מה סמיטה נחמכו כלותה ופלומותה ודקדוקים מסיני ה' כוון נחמכו כלותהן ודקדוקין מסיני ה') כך שכוון בטומ' א) וכן כל שכך פירושה לפי כל מהינו סמיטח קלקשות סגנית גערבות מוחב נחמכה תולה נ') למדען סכלנות ופלומותה כוון נחמכו מסיני וזכה הכתוב ולמד כלוןTEL כל דבר סנדנבר למושם סמיטני כי כוון יהל אויר

(ו) כי וולת הפרש פרשך נחכתי מקומות קודס פ' וויקרכ' ופרשיות סלמהרכ'ו : (ז) כי הדרור סכתוב כלון טיה בדור טיני ומחרר שננכח המאן כי הדרור מהל מועד וללה דבר עוד עס מטה נחר טיני : (ג) והכנית הכתובה נט' נחכתי כי הגדית הכתובה נט' משפטים, וו'ל' לין מקומה פה : (ד) מטפטן סלאש הולמת מטה מטה מטה, סלהמן פכרס כלון פלמי סלהן, כי כלשטי זכר טפפי סגניות תקיעת חומת סלהן בנטול שבתומיים, ולכך סולין להסיו תמלט על סמיטות, ומיין גימן'ן צלט' סודס לסט' ז'ל נסיבות סגולות כל'

מקורי רישי

(ה) וכדעת ר' עקיבא (ובחוים קט'ו ב') דכללות וסדרות נחמרו בסיני : (ב) כי במשגנה הירוה נאסר רק הכלל

אבן עוזרא

מנחת יהודה

אביו ואמו : כח) וכספרא, ובילוקוט תרנ"ח ובפס"ז לסתיכה לט) ספיע סינדי פ"ג מ' ילקוט מרכ"מ פס"ז ; ולדוחיה ולהליה ולבל חלין אה"נ נכלתו על העז, פ"ז, שעשו כל פרטיו טוצאות רגימה אשר צוה ה' את טשה :

אבן עוזרא

א בהר סיני . אין סוקדים וטאוחר בתורה, וזה הפרשיה קודם ויקרא , וכל הפרשיות שם אחריו (ה) כי הדבר בהר סיני (ב) ועתה ברית הברית הכתובה בפרשת ואלה המשפטים (ג) והזכורה בטקום הזה לחבר תנאי הארץ, כאשר אמר על הערוות, כי בעבורת תקיא הארץ אותם, כן אמר בפרשת אם בחקותי על שבתות הארץ [א] והזכיר בתחילת פ"ז השבתות (ד) (ב) :

קרני אויר

[א] וכן מיל' (צנת' לג' ח) בעון ג"ע וע"ז וסאמנת טמיטין ויוכלו גלוות נט' לטלס ומגלה מותן וזהין מהרים ויוכין במקומן : [ב] וכן פ"ז סדרי"מ ט"ז כה' ז'ל , כלון מוקדם ומלהמר כמורס, וכי ולחט סכליות נכתוב כלון נסדר במקומיו סיל סכליות סוכר בסדר שפטנים טלית מסך בין ס' ומין סעט, וטלו נחמראט טמיט כל סלאש הולמת מטה מטה מטה, סלהמן פכרס כלון פלמי סלהן, כי כלשטי זכר טפפי סגניות תקיעת חומת סלהן בנטול שבתומיים, ולכך סולין להסיו תמלט על סמיטות, ומיין גימן'ן צלט' סודס לסט' ז'ל נסיבות סגולות כל'

מנחת יהודה

(ה) פלט' זכם'ס קט'ו ב' דכללות וסדרות נחמרו בסיני : (ב) כי במשגנה הירוה נאסר רק הכלל

ועיין